

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCOVENECE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan s jutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7565,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

V Abesinijo?

V Abesiniji se še neprestano posvetujejo o položaju, ki je nastal z odhodom italijanskega ekspedicijskega zbora v Afriko.

Osebnost, tako se zdi, je abesinski cesar za poravnava spora z Italijo in za sporazum. Zahteva Italije po odškodnini zaradi incidenta pri Ualualu ne bi bila težka, ako ne bi šle italijanske težnje za tem, da se to važno ozemlje sploh prizna Italiji. Zato je večina plemenskih poglavarjev ali tako zvanih »rasov«, ki so ob enem guvernerji posameznih provinc, proti sporazumu. Večina abesinskega fevdalnega plemstva je tudi mnenja, da bi bilo najbolje, če bi Abesinci napadli italijansko somalsko ozemlje, še preden dospoje italijanske čete iz Evrope, tako, da bi iniciativa bila v abesinskih rokah. Kljub temu ta struja najbrž ne bo mogla prodreti, ker ne manjka zelo vplivnih poglavarjev, ki delajo z vsemi silami na to, da bi se med Italijo in Abesinijo dosegla sprava v tem smislu, da se med italijanskim in abesinskim ozemljem ustanovi nevtralna cona, tako, da bi se bilo mogoče na vsak način izogniti spopadam, o katerih si nobeden ne dela nobenih iluzij, da bi neizogibno vedli do vojne.

V tem smislu razvijata svojo delavnost posebno francoska in angleška diplomacija. Obedve trdijo, ki sta italijanske načrte v Abesiniji po sklepu rimskih protokolov podpirali, sedaj skušata fatalni razvoj dogodkov zavirati, ker bi posledice vojne med Italijo in Abesinijo mogle izzvati dalekosežnejše perturbacije, nego je morebiti na prvi pogled izgledalo. Tako Angliji kakor Franciji je čisto prav, če se Italija ob robu abesinskega cesarstva še bolj utrdi in območje svojega vpliva čim bolj razširi. Sploh ni nobena tajnost, da je zadnje čase posebno Anglija italijanske težnje podpirala in da je prav za prav ona nekaj moralni iniciator te najnovejše akcije. Anglija hoče namreč še ob pravem času preprečiti, da se ne bi na vzhodni obali Afrike zasedla Japonska, ki bi na ta način resno ogrožala angleško morskotno pot v Indijo. Vendar pa se sedaj tako Anglija kakor Francija bojita, da se ne bi italijanska odprava v Abesinijo avtomatično spremenila v krvav sprehod, ki bi mogel vesti do okupacije te države in do konca njene neodvisnosti, čeprav bi seveda taka operacija bila združena z velikimi žrtvami. Zakaj v takem primeru bi namesto japonske nevarnosti nastopila italijanska, ker bi bila z aneksijo Abesinije nova italijanska kolonialna posest v vzhodni Afriki resna nevarnost tako za prevladujočo pozicijo Anglije kakor Francije v tem delu sveta. Na drugi strani pa tudi kakšen aktiven poseg Japonske v ta spor, ako bi se razvila iz njega prava vojna, ne bi bil ne Angliji ne Franciji prijeten, čeprav si v Londonu in Parizu kakor tudi v Rimu še vedno belijo glave, na kakšen način misli Japonska prisiljati ogroženi Abesiniji na pomoč. Tudi v Rimu se zavedajo, da bi ta stvar lahko dovedla do nepričakovanih zapletov, in je zato italijanskemu častopisu naročeno, da se zadrži v abesinski zadevi skrajno rezervirano. Zato so zadnje dni iz italijanskih časopisov izginili vsi članki, ki bi pomenili podžiganje vojnih strasti.

Prizadevanje evropske diplomacije v Addis Abebi gre sedaj za tem, da bi cesar odolet vplivu in pritisku »rasov« in da bi se določila nevtralna cona, kar bi omogočilo začetek pogajanj za definitivno razmejitev med Abesinijo in italijansko kolonijo. Abesinija je sicer že sprejela predlog o nevtralnici, zahteva pa, da bi se smela skozi njo svobodno gibati abesinska plemena, ki tam živijo nomadsko življenje. To pa Italija odločno odklanja, dasi je sicer sedaj tudi Rim vseskozi pripravljen, da se spor zaključi in konča z razmejitvijo, ki bi Italiji prinesla važno ozemlje Ualuala.

Ločim torej na diplomatskem terenu sporazum ne predstavlja več tako težavnega vprašanja, kakršno je bilo še nedavno, in ker je tudi Italija postala odjenljiva — razume se, pod pogojem, da bo iz svoje velike stroške pri mobilizaciji odškodovana z »obmejno korekturo«, ki bi pomenila nekako »skalno desko« za postopno »mirno penetracijo Abesinije« — pa na drugi strani nikakor ni odstranjena nevarnost, da ne bi nacionalna stranka Abesinije, ki jo vodi mladina, razvnela duhove do take mere, da bi se vsa diplomatska prizadevanja izjalovila. Pod vplivom japonske je namreč v zadnjih letih nastalo v Abesiniji močno nacionalno gibanje, ki ga vzdržujejo predvsem dijaki, ki so se v Evropi učili prava in upravnih ved ter so na delu za modernizacijo Abesinije. Njihovo geslo je osvoboditev Afrike od evropskega jarma sploh. Oni imajo svojo oporo zlasti v plemenih abesinske province Harrar, kjer je prebivalstvo jako bojevito in sovraži tujce. Tudi so ta plemena cesarju podvržena samo navidezno in so ohranila vso svojo neodvisnost. Cesar se zadnje čase zelo prizadeva, da bi harrarsko provinco obvladal, njegova prizadevanja pa nimajo pravega uspeha, ker obstoja tudi nevarnost, da bi cesar mogel zaradi tega riskirati prestol. Edina ovira, da ta plemena ne nastopijo sovražno proti italijanski somalski meji, je hudo deževje, ki se je že začelo in se bo še stopnjevalo.

Vzporodno s to nevarnostjo je razpoloženje v nekaterih fašističnih krogih, ki menijo, da je sedaj pravi čas, da se Italija usidra v Abesiniji, ker pozneje bo prepozno. Abesinija se namreč čedalje bolj oborožuje in postaja naravnost ekspozitura japonske, ki se je lotila v zadnjem času celo že organizacije abesinske armade in v tem smislu naravnost vodi abesinski generalni štab. Abesinija ima tudi že nekaj belgijskih in švedskih častnikov, ki instruira njeno armado. Vendar pa ima Mussolini va-jeti trdno v rokah in je sklenil, da se ne spusti v nobeno vojno avanturo, ako bi ne postala nujno potrebna, ter je izjavil zopet, da je smatrali italijansko odpravo v Afriko samo kot podporo diplomaciji in kot jamstvo za to, da bodo italijanske kolonije Eritreja in Somalija sigurne pred vsako eventualnostjo.

V Addis Abebi sami se vršijo sedaj direktna pogajanja med Italijo in Abesinijo, ker je Italija odločno odklonila predlog Abesinije, da bi se taka pogajanja vodila s posredovanjem Anglije in Francije. Abesinija se je vdala in se sedaj pogaja z italijanskim poslanikom samim, predlaga pa, da bi se vsa sporna vprašanja med Italijo in Abesinijo obravnavala in reševala en bloc. Italijanski poslanik pa je odgovoril, da je treba vsako sporno vprašanje obravnavati posebej, tako vprašanje nevtralne cone kakor vprašanje točne razmejitve in denarne odškodnine.

Takšno je stanje abesinsko-italijanskega spora v sedanjem trenutku.

Nevaren razvoj italijansko-abesinskega spora

Abesinci žrtve kupčij

Računi Anglije, Francije in Japonske

Rim, 23. febr. b. Italijanski listi imajo nalogo, da v ugodnem smislu vplivajo na prebivalstvo, ki je zaradi abesinske odprave nekoliko v skrbeh, in zaznamujejo seveda vsak glas iz inozemstva, ki se glasi ugodno za Mussolinijevo politiko.

Francoski računi

Teh ni veliko, vendar pa se zdi, da je vsaj oficioelno francosko časopisje, če ne simpatično, pa vsaj nevtravno razpoloženo napram italijanskim načrtom glede Abesinije. Prvi meni francoski režim, da se Italija, ki bo zaposlena v Abesiniji več let, naj jo potem docela okupira ali pa se le zadržuje v obrobni pokrajini, ne bo mogla več zasidra za centralno Afriko, oziroma za okolice jezera Čada, kamor je dozdaj silila. Drugi pride Franciji delna oslabilitev Italije prav, ker bo njena »prijeteljica« za nekaj armadnih enot, ki bodo imele opravka v Afriki, v Evropi okrnjena. Tretji pa ima Francija ravnokot kakor Anglija korist od tega, če se Abesinija iztrga japonskemu vplivu. Seveda bi pa Francija imela od abesinske ekspedicijske koristi tudi v slučaju, če bi si Italija »opekla prste«. Tako torej izgledajo »prijazna čustva latinske sestre, ki jih rimski listi z velikim veseljem beležijo.

Edina izjema

V resnici pa se odkrito za Italijo zavzema prav za prav samo en francoski list, takozvana »London-Paris Agency«, ki polemizira z liberalnimi in socialističnimi krogi v Franciji, ki iz nasprotstva do fašizma želijo, da bi Italija bila porazena. Zanimivo je, da ta agencija omenja, kako veliko diplomatov in politikov vsak dan svetuje duceju, naj se v abesinski zadevi ne prenaagli. Agencija meni, da abesinska ekspedicijska ne bo povzročila nobenih zapletov v Evropi, kakor se mnogi bojijo. Če bi Nemčija hotela izrabiti trenutek, da se vrže na Avstrijo, je treba vedeti, da tako Francija in Anglija kakor Češkoslovaška kaj takega ne bodo trpele. In tudi italijanska armada je kljub afriški odpravi zadosti močna, da tako nevarnost prepreči.

Ista agencija trdi, da Francija nikakor ne bo dovolila, da bi kdo v primeru vojne dobavljala Abesiniji vojni in drugi material po pristanišču v Džibuti. Abesiniji bi ostala samo rečna pot po Nilu, ki jo pa Italijani lahko hitro presekajo. Zato je najbolje, če abesinski neguš sprejme italijanske pogoje.

Od švicarskih listov stoji na strani Italije »Tribune de Geneve« in »Gazette de Lausanne«, češ da je v evropskem in mednarodnem interesu, če Italija uveljavi svoje zahteve v Abesiniji.

Nemci svarijo

Nemško časopisje je Italiji seveda skrajno sovražno in meni, da se Italija vara, če misli, da bo pohod v Abesinijo kratka in lahka vojna operacija. Že res, da Italijani v osrčje dežele najbrž ne bodo prodirali in da se bodo zadovoljili z močno strateško pozicijo ob robu Abesinije ter s pasom teritorija, kar bo po Mussolinijevih načrtih najboljša oporna točka za takozvano mirno penetracijo Abesinije, to je, za njeno gospodarsko osvojitve po italijanski industriji in trgovini. Toda ne sme se pozabljati, da se ti načrti morejo razbiti ob odporu bojevitih abesinskih plemen in pa nacionalistične stranke v Addis Abebi ter na ta način izzvati avtomatično ekspedicijsko, ki bi se znala na vsak način še veliko bolj zavleči nego japonska v Mandžuriji. V tem primeru pa, kakor poudarja neki vojaški

strokovnjak iz bivšega generalnega štaba Viljemo-ve armade, ki je bil za časa svetovne vojne nemški opazovalec v Abesiniji in deželo tudi s strategičnega vida dobro pozna, bi utegnili iz italijanskega »sprehoda« nastati zelo dolgotrajna vojaška akcija, koje izid kljub skrajni modernosti italijanskega orožja še nikakor ni gotov. V Abesiniji je deloma teren tak, da ne opravijo ničesar niti letala, kaj šele tanki, in tudi klimatične razmere so skrajno neugodne.

Nikakor ni mogoče — tako sodijo nemški, pa tudi precej drugih inozemskih listov — da bi taka dolgotrajna vojaška akcija ne izvala nepričakovanih mednarodnih diplomatskih zapletov, in zato imajo čisto prav tisti, ki duceju svetujejo previdnost.

Japonski listi že zbirajo denar za Abesince za primer vojne

Japonsko časopisje pa brez izjeme piše proti italijanskim nakanam v Abesiniji in vedno znova prinaša dokaze o japonskih gospodarskih interesih. Listi opozarjajo predvsem na važnost bombaznih nasadov v okolici jezera Tena, odkoder lahko kontrolirajo tudi Sudan in Egipt, ker velika večina voda Nila, od katerega živi Sudan in Egipt, izvira iz tistega abesinskega gorovja, kjer ima Japonska svoje interese. Očividno hoče japonsko javno mnenje svoje vlado prisiliti, da se z vsemi moč-

Račun, ki so ga delale velesile, lahko preprečita samo abesinski in italijanski nacionalizem - Italija še nadaljuje priprave, Abesinija pa je organizirala samo obrambo

General Graziani odpotoval

Rim, 23. febr. Snoči se je vkrcal general Graziani s svojim štabom. General Graziani je imenovan za poveljnika italijanskih čet v vzhodni Afriki. Ogromna množica mu je priredila navdušene ovacije. Z istim parnikom »Vulkanio« so odšli tudi oddelki inženjerjev, avtomobilistov in bolničarjev. Prestolonaslednik je pregledal čete na samne parniku. Nato je imel daljši razgovor z generalom Graziani-jem. Odhod parnika je množica na obali pozdravila z navdušenim vzklikanjem, vojaki pa so peli rodoljubne pesmi. »Vulkanio« bo pristala v Messini, kjer prevzame še druge oddelke.

Pogajanja propadla

Kairo, 23. febr. TG. Brzjavna poročila iz Addis Abebe pravijo, da so italijansko-abesinska pogajanja za sestavitev mešanega odbora, ki naj določi nevtravno cono med Abesinijo in italijansko Somalijo, končno veljavno propadla. Italija namreč je odklonila udeležbo uradnikov evropske narodnosti pri delovanju mešanih komisij. Položaj se je vsled tega zelo poostрил.

Posledice berlinskega vohunskega škandala

Poljska Nemčija

Po medenih tednih

Varšava, 23. febr. TG. Špijonažna afera, ki se je končala z ustrelitvijo dveh nemških plemenitaških žena v Berlinu, medtem ko je bil glavni krivec poljski kapetan Sosnovski takoj naslednji dan izpuščen in izgnan nazaj na Poljsko, je na tukajšnje politične kroge vplivala zelo hladnilno. Poljski poslanik je trikrat posredoval pri državnem kanclerju, da bi dosegel, da se na smrt obsojena Berg poroči s kapetanom Sosnovskim in se tako reši smrti kot tuja državljanka, toda vsa posredovanja so bila brezuspešna. Nemei so hoteli brezobzirno kaznovati dve Nemki, ki sta špijoniirali v prilog Poljske in poljski državni prodale vse tajnosti nemškega generalnega štaba o razvoju bojnih sil proti Poljski. Poljaki se sprašujejo, čemu se nemški generalni štab ukvarja z napadalnimi načrti proti Poljski, ko obstoja vendar prijateljska pogodba in 10-letno premirje! Tisti del poljskih ministrov, ki so pozivali k opreznosti glede preveč zaupne politike do Nemčije, so sedaj postali zopet bolj glasni in so našli močan odmev v javnem mnenju. Zakaj bi se Poljska vezala na Nemce, ko pa očividno nimajo resnega namena, kot je ta špijonažna afera pokazala, da se za vedno odrečejo poljskemu ozemlju. Torej je za Poljsko le bolj varno, če hodi po isti črti, ki jo je zavzela Francija.

Vtis vohunskega procesa je bil v Varšavi tolik, da bodo vse nastopne pogodbe, ki so jih že pripravljali v zvezi z Nemčijo, bržkone padle v vodo. Obstojala je pogodba med Poljsko in Japonsko, ki naj bi se bila razširila in utrdila še s pogodbo med Nemčijo in Japonsko. Govorili so celo o posvetovalni pogodbi med Nemčijo-Poljsko in Japonsko. To vse bo menda sedaj zamrznilo. V zunanjem ministristvu prevladuje zopet mnenje, da bo treba le polskati Francijo in bo polkovnik Beck v prihodnjih dneh že napravil tozadeven korak, in sicer z ozirom na podonavski pakt, ki se mu hoče Poljska sedaj tudi pridružiti. Z ozirom na dosedanje dveletno politiko polkovnika Becka je to v zunanjem ministristvu vendar le mala hišna revolucija.

Nova trgovinska pogodba med Italijo in Jugoslavijo

Rim, 23. febr. b. Tukajšnji listi poročajo, da je italijanska vlada dovolila, da se jugoslovansko blago, ki je bilo zadržano na obmejnih postajah, v trenutku, ko je stopila v veljavo italijanska uredba o omejitvi uvoza, pod normalnimi pogoji odprmi na naslovnike po prejšnjih predpisih. To dovoljenje je italijanska vlada izdala tedaj, ko je jugoslovanska vlada intervenirala v Rimu. V zvezi s tem se trdi, da se bodo kmalu pričela pogajanja med italijansko in jugoslovansko vlado za sklenitev nove trgovinske pogodbe na kompezacijski podlagi.

Jugoslavija-Bolgarija

Sofija, 23. febr. AA. Bolgarska brzjavna agencija poroča: Mešana bolgarsko-jugoslovanska komisija je razpravljala na svoji seji dne 23. t. m. o drugi točki dnevnega reda, to je o dokumentih in listinah. Obe delegaciji sta se sporazumeli, da se s 1. aprilom t. l. uvedejo za potnike, ki potujejo iz ene države v drugo tale viza:

1. a) Viza za posameznike, b) viza za skupne potne liste za skupine potnikov; 2. a) tranzitna viza, b) viza za vstop v državo. Tranzitna viza se lahko izdalo s pravico do samo enega prehoda meje, oziroma s pravico do enega odhoda in povratka, viza za vstop se pa lahko izdajo samo za en prihod ali za več prihodov, le-to za dobo od 6 mesecev. Za izdajo vize priporočajo predložitev slike, razen na podlagi recipročnosti pri vizih za vstop v izjemnih primerih.

Takse za viza so tele: a) tranzitna viza za en prehod meje en zlati frank; b) tranzitna viza (odhod in povratek) 2 zlata franka; c) viza za en vstop 3 zlata franka; d) viza za več ponovnih vstopov v roku 6 mesecev 6 zlatih frankov; e) turistična viza za tujec in obiskovalce letovišč z obvezo do tridnevne bivanja v določenem letovišču, 10 Din oziroma 20 levov; f) turistična viza za skupne potne liste z isto obvezo bivanja, 10 Din ali 20 levov.

Zagrebska vremenska napoved. Oblačno in toplo, najpreje jasno, potem zopet poslabšanje vremena s padavinami. Temperatura bo padla.

Dunajska vremenska napoved: Spremenljivo, viharo, padec temperature zlasti v hribih.

Na zemljevidu vidimo, da je Abesinija zajeta od italijanskih kolonij na dveh straneh: v Eritreji in v Somaliji. V Abesinijo hoče prodirati od obeh strani hkrati. Železnica v prestolico Addis Abebo je francoska, kakor tudi Džibuti, od koder izhaja. Abes. meri 1,150.000 km²

Narodne cerkve

Odkar je v Nemčiji z zmago narodnega socializma tudi nemški nacionalizem prišel do popolne veljave in moči vsaj v notranjem političnem in kulturnem življenju, se ne umiri zahteva gotovih nacionalnih skrajnežev po nacionalni narodni cerkvi. Moderna nacionalistična gibanja so pač totalitarna, pravtako, kakor je totalitaren tudi komunizem. Kakor se komunizem polasti človeka in mu oblikuje ne le njegovo gospodarsko in socialno gledanje, ampak zajame tudi njegov svetovni kulturni nazor in ga stisne v okvir marksističnih materialističnih dogem, tako tudi novodobni nacionalizmi hočejo za sebe človeka, tudi njegovo verozanje. Njihov ideal niso le nacionalne države temveč tudi nacionalne religije, kakor je bil to slučaj pred nastopom univerzalnega krščanstva, ko so tudi poganske države častile nacionalna in državna božanstva. Zato ni tako napačno, ako pretiran nacionalizem označujemo kot »poganski« nacionalizem, ker ne le da išče za vsoljega krščanskega Boga in njegovo Cerkev nadomestila v oboževanju nacije, države, rase ali krvi, ampak ker res znova ustvarja verske in kulturne razmeje med narodi, kakor jih je poznal samo poganski svet. Pretirani nacionalisti, ki streme za nacionalnimi religijami, se očitno ne zavajajo, da s svojim početjem svojemu narodu le škodujejo. Ko nastopajo proti krščanstvu, izpodkijajo tla ne le najvišji religiji in etiki, ki jo je kdaj poznalo človeštvo in ki je že neštokrat dokazala, da je zmožna osrečiti ljudi in narode, ako žive po njenih naukih, ampak tirajo s svojimi zahtevami po nacionalnih verstvih tudi svoj narod v izolacijo med drugimi kulturnimi narodi. V zadnjih dveh letih so zlasti nemški katoličani, in priznati je treba, da tudi mnogi nemški protestanti, napisali veliko izjavnih versko obrambnih spisov in knjig, v katerih dokazujejo, da krščansvo nemškemu nacionalnemu razvoju in karakterju v zgodovini ne le da ni škodovalo, pač pa mu pomagalo do harmoničnega razvoja njegovih najboljših moči. Brez dvoma bi prav isto mogel tudi vsak drug krščanski narod trdit o sebi. Saj ni slučaj, da so ravno krščanski narodi dosegli največjo kulturo in večkrat tudi visoko stopnjo materialnega blaginje, čeprav ni to tisti glavni cilj, ki si ga krščanska religija stavlja.

Toda zgodovina nas uči, da se ravno ob časih velikih narodnih dogodkov in prelomov preteklostjo čisto pojavijo »reformatorje« tudi na čisto verskem polju, ki mislijo, da je z likvidacijo starih državnih in političnih razmer potrebna likvidirati tudi staro vero. Resnico, ki je dana vsemu človeštvu za vse čase in za vse kraje v svojem enostanskem gledanju zamenjajo in jo istovetijo z usodo prigodnostnih političnih in družabnih konjunktur. Navadno se potem zgodi, da zaidejo v sektarstvo in v nerensko poskušanje v stvarih, ki eksperimentiranja ne prenesejo, dokler tragično ali pa smešno ne končajo. Dandanes, ko se po raznih državah ravno iz nacionalnega vidika toliko eksperimentira s svetovnim nazorom (narodno socialistični svetovni nazor), je usoda n. pr. češkoslovaške narodne cerkve šolski zgled, kam dovedejo poskusi, ki hočejo prenesti politične obnovitvene tendence tudi na versko področje.

Leta 1920, dne 8. januarja, je bila v Smihovu, zapadnem predmestju Prage ustanovljena od češke katoliške reformatorske duhovščine »češkoslovaška državna cerkev« s 140 protij 66 glasovi. Že dolgo preje so tekla pogajanja z Rimom, v katerih se je Vatikan pokazal zelo naklonjenega v razmišljanju novega po-

lozaja, ki je nastal z ustanovitvijo nacionalne slovaške države. Ni pa mogel upoditi zahtevam, ki so nasprotne katoliški tradiciji in praksi katoliške Cerkve. Spremembe v češki hierarhiji so bile potrebne že radi tega, ker so nasprotniki katolicizma delno nemški episkopat jemali za pretezo svojega izstopa iz Cerkve. Značilno je, da so voditelji nove državne cerkve tudi išče po prelomu z Rimom hoteli »voljati za« katoliške. Morda res niso mislili iskreno in so tako nastopali le zato, da bi privabili čim več pristavev. Toda, kakor se zgodi navadno v podobnih primerih, so skoraj zadržali v vođe, v katere pravzaprav vsaj mnogi niso hoteli. Nacionalizem in liberalizem sta kmalu pričela razkrajati katoliško dedščino nove državne cerkve. Od Rima »osvobodjena« katoliška cerkev se je hitro preobrazovala v svobodomiselnostno državno cerkev.

Kakor se vselej v podobnih primerih v zgodovini, je tudi v češkoslovaški državni cerkvi najprej pričel bledeti pravi pojem o Kristusovi osebi. Najprej so se oglašili dvomi o božanstvu Njegove osebe, nato so jo pričeli tajiti. Kristusa so proglasili za velik verski genij, izginali pa je vera vanj kot Sina božjega. To, kar je nova cerkev iz Kristusa napravila, ni bil več niti Kristus Janeza Husa, ampak Kristus protestanta Adolfa Harnacka. Postavili so ga v isto vrsto z drugimi »velikimi duhovi«. Sploh je bogoslovna podlaga, ki sta jo novi cerkvi dala njena glavna ustanovitelja in propagatorja dr. Tarsky in Bogumil Zahradnik, bila tako nerena in tako malo krščanska, da je kljub ponudbam in prošnjam niso hoteli vzeti za svojo posestrimo ne protestanti ne starokatoliki. Končno je iskala in tudi našla nekaj opore v srbski pravoslavni cerkvi, ki ji je dala prve škofo in poslala tudi niškega škofa Dositeja na Češko. Vendar pa se je tudi to razmerje kmalu ohladilo.

Število pripadnikov češkoslovaške državne cerkve, ki uživa vso podporo države, je že prva leta naraslo na pol milijona in se je do 1930 dvignilo na 800.000. Od tedaj in zlasti kar je umrl dr. Tarsky, ki je bil izvrsten organizator, pa je njena napadalna in udarna moč pričela plahneti. Silno je potresla drevo katolicizma na Češkem, toda izruvati ga ni mogla. Odpadlo je le malo listje in hrčev sad, kar pa je zdravega, je ostalo. In to katoliško zdravje preživlja na Češkem svojo novo pomlad. Po usodnih prvih letih po vojni se je češki katolicizem, ranjen po tolikih udarcih, znešel. Zastavil je bolj na globoko, domače misijonsko delo je v polnem razmahu. Razveseljiva so poročila o živahnem delu med mladino, o socialnem prizadevanju med delavskim proletariatom, pa tudi na vseh kulturnih področjih se češki katolicizem z vsepom udejstvuje. Duhovnega naraščanja še nikdar ni bilo toliko, kot zadnja leta. Sovražniki katolicizma, ki so z »narodno cerkvijo« hoteli razkristianiti češki narod, niso uspeli v svojih nakanah. V letošnjem poletju bo istočasno kakor v Jugoslaviji evharistični kongres, v Pragi katoliški shod, ki naj zbere vse pozitivne vernike s češkoslovaške k odločni manifestaciji katoliške verske misli in da novih pobud in načrtov za obnovitveno delo. Katoliške akcije.

Upajmo, da bodo tudi nemški katoličani v rajhu dobro prestali sedanje težko preizkušnjo in da se bodo tudi tam izjalovili poskusi, ki hočejo z »nemško nacionalno religijo« odtrgati katoliške vernike od Petrove skale. Saj ravno v boju Cerkev dobiva tisti sijaj, ki najgloblje in najresnejše duhove privablja v njeno naročje.

Iz notranje politike

Volitvi proglas socialistov

Kabineta ministrskega predsednika in notranje ministra neprestano oblegajo deputacije ali posamezniki, ki želijo pojasnil glede kandidaturno na državni listi ministrskega predsednika B. Jevtiča. Pri notranjem ministru Velji Popoviču sta se zglasila dr. Živko Topalovič in A. Petljan kot nekaka predstavnik delavskih zborskih Belgrada in Ljubljane. Dr. Topalovič je obvestil notranjega ministra Velji Popoviča, da bo postavil lastno kandidatno listo. To bo kandidatna lista bivše socialistične stranke. Socialisti ne pojdejo na volišče pod imenom socialno-demokratske stranke, ampak pod krinke splošnega socialnega gibanja, da bi na ta način zbrali čimveč glasov iz vseh sorodnih tablorov. Sklenjeno je bilo, da socialistični listi »Radniške novine« v Belgradu, »Radniške novine« v Zagrebu, »Snağa« v Sarajevu, »Munkas Ujsaga« v Subotici ter »Delavska politika« in »Volksstimme« v Mariboru priobčujejo proglas g. Topaloviča.

Proglas poziva delavstvo in uradništvo, naj gre na volišče, kajti edino na ta način je mogoče doseči spremembe notranje-političnih odnosov in dosežati državne, gospodarske, socialne, finančne in kulturne politike. Delavstvo in uradništvo nimata dovolj vpliva na državno politiko. Delavci in uradniki tare gospodarska kriza, brezposelnost in nizke plače, a zakoni o zaščiti delavske moči se ne izvajajo. Tudi delavstvo in kmetje po deželi so v stiski. Kapitalistični sistem visokih carin ovira mednarodno trgovino; kupna moč kmeta je padla. Pojavljajo se protidemokratske fašistične struje, ki spravljajo v nevarnost našo notranjo svobodo, a ogrožajo tudi mir med narodi. Brez miru ni mogoče oživeti delavnosti s pomočjo »nadarovane javnega, združnega in zasebnega gospodarstva«.

Proglas poziva na skupen nastop vse, ki se strinjajo v osnovnih, političnih, gospodarskih in socialnih vprašanjih, in postavlja naslednje zahteve: razorožitev, uvedbo gospodarske mednarodne narčne zajednice, priznanje Rusije, solidno jamstvo narodnega mira po Zvezi narodov, splošnem balkanskem, podnavskem in vzhodnem paktu, odločno pobjanje fašizma v vseh njegovih oblikah in upostavo v naši državi »demokratske narodne vladavine«. Po demokratski poti naj se organizirajo javni organi za nadzorstvo vsega gospodarstva za izdelavo in izvršitev gospodarskega načrta, za sistematsko razvijanje javnega združnega in zasebnega gospodarstva. Velike denarne ustanove in monopolne industrije je treba podzaviti. Življenski minimum je treba oprostiti davka in obdavčiti namestu njega postopno in sorazmerno premoženje. Delavstvu in uradništvu je treba zagotoviti popolno svobodo političnega in zasebnega organiziranja in polnopravno zastopstvo v vseh političnih, gospodarskih in kulturnih ustanovah. Delovni teden naj se zniža na 40 ur. Določijo naj se minimalne plače, izvede zavarovanje proti nezaposlenosti in uvede nadzorstvo dela s sodelovanjem delavskih strokovnih organizacij.

V bistvu se ta proglas razlikuje od običajnih

proglasov socialističnih strank v tem, da ne zahteva diktature proletariata, ampak se zavzema za uvedbo »demokratske narodne vladavine«. Temu dosledno zahteva, naj bi se program jugoslovanske socialistične stranke izvedel »po demokratski poti«. V ostalem je program, ki ga vsebuje ta proglas, zelo sličen programu angleške laburistične stranke in tudi švicarskih socialistov, ki skušajo prilagoditi radikalne zahteve marksizma dejanskim razmeram. Značilno je tudi, da g. Topalovič in tovariši ne postavljajo izrecno zahteve o odpravi zasebne lastnine, ampak se zadovoljuje z nadzorstvom nad njo. Mojstra Marxa so običajno zatajili.

Kandidatov dovoli

Kakor čujemo, namerava v Ljubljani kandidirati v narodno skupščino tudi g. Ivan Deržić, revizor državnih železnic. V okraju Laško namerava kandidirati g. Rudolf Juvan, uradnik ljubljanske mestnega socialnega urada. Pri zadnjih skupščinskih volitvah sta kandidirala v tem okraju na Živkovičevi listi g. Pavlič in g. Juvan, zmagal pa je z ogromno večino g. Pavlič.

Dr. Ivan Marija Čok, predsednik Zveze emigrantskih društev bo kandidiral v okraju Krk. Tako je sklenil sestanek z županom z otoka Krka, ki ga je vodil senator Trinajstić.

V Zagrebu v zadnjem času ni več tako živahno, kakor preje dneve po razpisu volitev. Kandidatov je vse polno, zbira se se razne skupine, ki se pobijajo med seboj. Mestni odbor JNS se ni mogel spoprijeti glede kandidatov. Nekateri so hoteli g. Demetroviča, drugi pa so ga odklonili.

Za primer stavke je minister notranjih zadev sporazumno z ministrom vojske in mornarice izdal posebno naredbo. Naredba vsebuje navodila za postopek v primeru, da izbruhne stavka na železnicah, brodarstvu, na pošti, brzojavu ali pri telefonih. V smislu te naredbe lahko minister vojske odredi splošno ali delno mobilizacijo državnih narmedencev vseh kategorij in obeh spolov ter tudi odredi, da več časa služijo.

Šahovski turnir v Moskvi

Moskva, 23. febr. V sedmem kolu je Botvinnik zopet napredoval za eno točko z zmago nad Stahlbergom. Alatorcev je porazil Rjumin, kar je prišlo precej pričakovano. Ragozin je Capablanca remis, remis so končale tudi partije Goglidze-Löwenfisch, Kahn-Spielmann in dr. Lasker-Rabinovič. Partije Lisicyn-Romanovsky, Bogatyryuk-Flohr in Čehover-Li-lienhal niso bile končane. Stanje po sedmem kolu je naslednje: Botvinnik šest in pol točk, Löwenfisch pet točk, Flohr štiri in pol (ena prekinjena), dr. Lasker in Rogozin štiri in pol točke.

Jutri bodo igrali osmo kolo, v katerem bo igral Pirc z Menšikovom, Spielmann z dr. Laskerjem, Flohr s Čehoverjem in Botvinnik z Alatorcevim.

Schuschnigg v Parizu

Laval zadovoljen

Tudi francoski tisk zadovoljen z uspehi razgovorov

Pariz, 23. febr. c. Danes sta avstrijski zvezni kanceler Schuschnigg in zunanji minister Berger-Waldenegg imela malo dela v Parizu. Ves dopoldan sta imela na razpolago za to, da sta izvršila obvezne protokolarne obiske. Dopoldne sta najprej odšla v francoski parlament, kjer ju je že pričakoval celoten parlamentarni odbor za srednjeevropske zadeve. Oba avstrijska gosta sta sprejela predsednik poslanec Schumann in pa tajnik zunanje-političnega odbora v francoskem parlamentu, poslanec Ernest Pezet. Oba avstrijska državnika sta ostala v parlamentu precej časa v razgovoru s francoskimi poslanci. Nato sta odšla nazaj v svoj hotel, kjer sta najprej sprejela avstrijske časnike, nato pa avstrijsko kolonijo v Parizu. Tudi na francoski strani je danes diplomatsko delo počivalo in sta tako Laval kakor tudi Flandin opravljala danes ves dan običajne uradne posle.

Pač pa so delali vse dopoldne francoski in avstrijski izvedenci v francoskem zunanjem ministertvu. Pričakovalo se je, da bodo to svoje delo ti izvedenci končali že do popoldne, toda popoldne je posvetovanje med njimi še zmeraj trajalo. Ko so popoldne prišli časniki na Quai d'Orsay, da bi izvedeli, kaj izdelujejo ti izvedenci tako dolgo časa, jim je bilo sporočeno, da še niso končali svojega dela in da bo to delo trajalo do pol 7 zvečer. Ob 7 zvečer bo nato objavljen uradni komuniké.

O podonavskem paktu V poučenih političnih krogih izjavljajo, da so izvedenci delali predvsem na tem, kako spraviti v sklad rimski sporazum v podonavskem paktu s ostalimi političnimi tvorbi, ki že obstojajo v srednji Evropi. Posebno francoski izvedenci so morali pazljivo proučiti vsa ta obsejna vprašanja, saj gre vendar le za to, da se spravi v sklad različna stališča, ki jih zavzemajo posamezne države srednje Evrope do rimskega sporazuma in do podonavskega pakta, kakor je bil zamišljen v Rimu.

Ob 5 popoldne sta se oba francoska državnika podala na Quai d'Orsay, kjer sta obenem z Lavalom prisostvovala zaključnim razgovorom med izvedenci. Ob koncu pogajanj je bilo nato vse

predelano, tako da bosta besedilo teh tehničnih zaključkov lahko ponesla Schuschnigg in Berger-Waldenegg s seboj v London, kjer naj ti zaključki o srednji Evropi dobijo vrhovno potrdilo londonske vlade.

Uradno poročilo

Ob 7 zvečer je bil nato na Quai d'Orsay zbranim časniki prebrtan sledeči komuniké: »Francoski in avstrijski ministri so podrobno proučili ves položaj v srednji Evropi in se porazgovorili ob tej priliki posebno o vseh pogojih, ki naj omogočijo miren in harmoničen razvoj politike zaupanja in mira v srednji Evropi. Francoski in avstrijski ministri se skladajo v prepričanju, da se mora ta politika sodelovanja v srednji Evropi razvijati v popolni enakosti in da ima ta politika cilj, da ustvari podonavski pakt, kateremu je bil v rimskem sporazumu postavljen temelj. Zato priznavajo korist vseh dosedanjih regionalnih paktov, ki naj se spravijo v sklad s podonavskim paktom. Avstrijski in francoski ministri si čestitajo, da je to delo v soglasju s londonskim sporazumom, ki tvori s ostalimi pogodbami nedeljivo celoto garancij za mir, ki lahko rešijo vse trenutne probleme.

V gospodarskem pogledu ugotavljata obe vladi, da so dosedanje gospodarske konvencije rodile dobre rezultate in da bo zato Avstrija nadaljevala s sklepanjem teh konvencij s ostalimi državami kakor tudi s Francijo. Obojestransko se podčrtava želja in potreba za intelektualno sodelovanje in obe vladi izražata upanje, da se bodo tako kmalu okrepili zlasti umetniški in kulturni stiki med obema državama.

Nato je zunanji minister Laval izjavil časniki, da je zelo zadovoljen nad prisrčnostjo, s katero so se vodili vsi ti razgovori. »Med nami in Avstrijo vlada popolno soglasje.« Laval je prepričan, da bo to sodelovanje zagotovilo mir v vsej srednji Evropi.

Nemčija na kolena

Nemčija se hoče pogajati o vseh londonskih predlogih

London, 23. febr. c. Danes so iz Berlina prispale vesti, da se je nemška vlada popolnoma udala glede pogajanj okoli londonskega sporazuma. Nemčiji ni uspelo, da bi razdvojila Anglijo in Francijo. Zato so sedaj berlinski diplomati izprevideli, da je najbolje, da se Nemčija čimprej uda in v direktnih pogajanjih poskuša uravnati vsaj nekoliko pot po svojih željah in potrebah. Svoči je nemški zunanji minister von Neurath povabil k sebi angleškega veleposlanika v Berlinu, sir Erica Philippsa in mu sporočil, da sprejema nemška vlada londonski sporazum v vsem obsegu. Takoj nato je angleški veleposlanik sporočil to vest v London in davi je angleški zunanji minister sir John Simon že sprejel londonske časnike in jim izjavil, da potuje začetkom marca v Berlin.

Smuške tekme v Mürrenu

Mürren, 23. febr. c. Danes je bil drugi dan ženskega dela FIS tekem v Mürrenu. Danes je bil smuk dela. Zmagala je Nemčija s svojimi predstavnicami na celi črti. Prva je prišla na cilj Nemka Christl Cranz v času 3.27.2, druga je tudi Nemka Grasseger v času 3.28. tretja je Švicarka Rugg v času 3.21.2. V FISinem prvenstvu je torej kot zmagovalka izšla iz tekem v slalomu in smuku Nemka Christl Cranz. Druga je Švicarka Anny Rugg.

Rudarji pri ministru

Belgrad, 23. febr. m. Deputacija II. rudarske skupine iz Trbovlj, ki jo je vodil g. Murn in tovariši, je bila sprejeta pri ministru za gozdove in rudnike v zadevi sanacije bratovskih skladnih in novih naročil premoaga. Deputacija trbovelskih rudarjev je sprejel tudi prometni minister in ji obljubil, da bo storil vse, da se pravočasno sklone pogodba in da bodo naročila pravočasno razdeljena. Na obeh mestih so rudarji izročili dobro utemeljene spomence, v katerih predočujejo merodajnim činiteljem težko stanje, v katerem se nahajajo rudarji.

Hart je prišel v Maribor

Maribor, 23. febr.

Tekom današnjega dne je prispela na tukajšnje okrožno sodišče brzojavka, da pride ponoči iz Zenice krvnik Hart, ki naj izvrši smrtno obsodbo nad Laknerjem in Pančurjem. Naenkrat pa se je pojavil ta že v večernih urah in kmalu se je izvedelo, da je prišel v Maribor že ob 6 zvečer.

Andrej Halbwidl umrl

Maribor, 23. febr.

V Laznici pri Limbušu je umrl tamošnji gostilničar in posestnik g. Andrej Halbwidl. Pokojnik je bil dolgo vrsto let gostilničar in hotelir v Mariboru, kjer je bil zelo priljubljen in splošno znan. Bil je tudi vnet sportnik, ki je zlasti pospeševal kolesarski sport ter je bil mnogo let predsednik kolesarskega kluba »Edelweiss«. Lansko leto se je preselil v Laznico pri Limbušu. Danes se je vršil njegov pogreb na farno pokopališče v Limbušu, katerega so se udeležili množestevni njegovi znanci iz Maribora in širne okolice ter sportniki-kolesarji iz Maribora. Svetila blagumu pokojniku večna luč! Zalujočim naše sožalje!

Maribor, 23. febr.

V večernih urah se je zvedelo, da je izvršil poskus samoumora s tem, da si je prerezal žile na roki, 30 letni železničar M. P., stanujoč na Studencih, Poljanska ulica 6. Poklicani reševalci so ga prepeljali v bolnišnico, kjer so mu rešili življenje. Vzrok dejanja neznan.

Zimske obleke

za gospode, suknje, smučarske kroje, blago za kroje modernih vzorcev kupite po najnižjih cenah pri

Drago Schwab - Ljubljana

Za one, ki mnogo delajo, pa tudi za otroke, ki doraščajo, je potreben izdatnejši zajtrk, da organizem ne oslabi. V kavatu so same redilne snovi, ki jih telo s pridom porabi. Posebno slasten in okusen je **MIRIM KAKAO**, ki ga dobite pri vsakem trgovcu. Zavoj **MIRIM KAKAO** za 4 osebe velja **Din 1.-**

Bratovske skladnice

Belgrad, 23. febr. Danes dopoldne se je v ministrstvu za gozdove in rudnike vršila konferenca zastopnikov rudarskega oddelka ministrstva za gozdove in rudnike in oddelka za socialno skrb ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje ter delodajalskih in delavskih delegatov glavnih bratovskih skladnic v Belgradu, Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu in Splitu. Razpravljali so o ustvaritvi rezerv pri pokojninskih oddelkih bratovskih skladnic, da se rudarjem pri današnji višini pokojnine popolnoma zagotove prejemki tudi v poznejši bodočnosti in nuje sanacije pokojninske blaginje pri glavni bratovski skladnici v Ljubljani, katere imetje je zadnje čase začelo padati zaradi slabe gospodarske konjunktore.

Nabednik rudarskega oddelka ministrstva za gozdove in rudnike inž. Stjepan Bosak je podal izbrano zgodovino nastanka in poslovanja bratovskih skladnic, in z grafičnimi podatki orisal sedanje finančno stanje teh socialnih delavskih ustanov in iznesel konkretne predloge o ukrepih za zavarovanje pokojninskih fondov.

Večina zastopnikov na tej konferenci je sprejela predlog glavne bratovske blaginje v Ljubljani, da naj se razen posebnih pokojninskih fondov pri vsaki glavni bratovski blaginji ustanovi še poseben skupni pomožni sklad, kamor bi vlagale vse glavne bratovske blaginje v državi primeren del zbranih vlog.

Iz vojaške službe

Belgrad, 23. febr. m. Za vojaškega odposlanca v Avstriji je imenovan v imenu Nj. Vel. kralja in z ukazom kraljevih namestnikov pehotni podporočnik za generalstabe posle Milan Stojanović, vršilec dolžnosti šefa prvega oddelka informativnega oddelka glavnega generalnega štaba. Za vršilec dolžnosti blaginjske orožniškega polka je imenovan nižji vojni uradnik I. razreda ekonomske stroke Milan Mirić.

II. Evharistični kongres za Jugoslavijo

Iz zgodovine sv. Rešnjega Telesa Nenavadna pomoč

V puščavi je bilo, na severni strani Galilejskega morja. Tam nekje v bližini Batsajde. Okrog tega čudovitega govornika, — kar škoda, ali ne, da nam njegovi niso ohranjeni; to, kar imamo, je komaj kapljica v morju, — okrog tega nenavadnega govornika je bilo zbranih veliko število ljudi; samo možakov je bilo dobrih 5000.

Ne bom ga več prikrival: Jezus iz Nazareta je bil tisti čudoviti govornik, ki je znal ljudi s tako močjo prikleniti nase.

V starih grških bajkah je ohranjeno ime čudovitega pevca Orfeja. Kadar je Orfej zapel, so potihnile ptice po logu in strmeč poslušale njegove čudovite glasove, živali so dvignile svoje glave in zadržane poslušale slovečega pevca, ribe v vodi so obstale in se poigravale s plavuto na repu, da so lahko prisluškovale prelepemu petju, dreveje je gibal s svojimi vejami kakor z rokami, da bi objelo priljubljene pevca in cvetke so nagibale svoje glave na tisto stran, odkoder so prihajali čarobni glasovi in trava se je priklanjala bogonarjenemu pevcu.

Vi zmagujete z glavo in pravite: »Bosa je ta! Nima glave, nima repa.« Nak! Ni bosa. Bajka je in bajka poskuša v vseh mogočih superlativih, po domače povejmo, z vsem mogočim pretiravanjem poskuša poudariti lepoto in vpliv Orfejevega petja. Saj tudi otroci na vso moč pretiravajo, da skušajo sosedovim dopovedati, kako močan je ata doma in kaj vse zna njih mama narediti.

Kako vse drugače pa poroča evangelij. Brez pretiravanja.

Noč se je bližala, tista jasna in sanjava palestinska noč.

Apostoli so začeli svojega Učenika priganjati: »Samoten je ta kraj in daleč je do bližnjih selišč. Tudi dan se je že nagnil. Odpusti množice, naj gredo v bližnje vase, da si kupijo živeža.«

On pa spregovoril čudno besedo: »Ni treba. Dajte jim vi jesti.«

Apostoli naj bi dali jesti! Kje bodo pa vzeli! Niso ne premožni, ne zmogni, da bi storil kaj takega. Zaupajo pa v njegovo moč.

»Za dve sto denarjev kruha bi jim ne bilo dosti, da bi vsak le kaj malega dobil,« mu pritrjuje Filip.

Pa se približa k njima Andrej, Petrov brat, in poln žive vere ugotavlja: »Mladenč je med nami, ki ima s seboj pet ječmenovih hlebov in dvoje rib.« Ker pa hoče pokazati, da sam s svojo močjo ne premore ničesar, pristavi še: »A kaj je to za toliko ljudi?« Filip ne more, Andrej ne more, drugi tudi ne; Kristus naj pomaga.

In pomagaj je.

Kratko naročilo: »Velite ljudem sestiti.«

Bilo je v tistem kraju mnogo trave. Posedli so po travi možje, 5000 po številu. To bi bilo že čedno število za kako podeželsko župnijo.

Pred Jezusa prinesejo kruha. In prav tako ribe. On pa pogleda v nebo, zahvali se svojemu Očetu, blagoslovi, da apostolom, apostoli pa dele med množico. In vsi so dobili dovolj; še ostalo je precej.

In spet sledi Gospodovo naročilo: »Poberite kosce, ki so ostali, da se kaj ne konča.« In nabrali so dvanajst koscev.

Vsakdo bo verjel, da je to izredno delo vzbudilo med vsemi navzočimi veliko pozornost.

Okvirni spored evharističnega kongresa

28. junija (Vidoodan):

Ob 9 se odpre razstava sodobne cerkvene umetnosti:

Ob 10 sestanek stalnega odbora za evharistične kongrese v Jugoslaviji.

Ob 10 zborovanje časnikarjev ter časopisnih sotrudnikov.

Ob 17 sprejem papeževnega legata na glavnem kolodvoru, nato pa slovesen vstop v stolnico.

Ob 18 v stolnici »Pridi Sveti Duh«, govor in blagoslov z Najsvetejšim.

Ob 20 otvoritev kongresa z molitvijo »Pridi Sveti Duh«, govorom in slovesnimi litanijami po vseh ljubljanskih župnih in samostanskih cerkvah.

29. junija (Praznik sv. Petra in Pavla):

Ob 8 na Stadionu nastop mladine; mladina ljudskih, meščanskih, strokovnih in srednjih šol pride na Stadion v sprejedu; tam bo daroval eden izmed cerkvenih dostojanstvenikov sv. mašo; med sv. mašo bo skupno sv. obhajilo ter kratak nagovor; pri celem nastopu poje in moli vsa mladina skupno; po sv. maši bo mladina skromno pogostena.

Ob 8 po vseh ljubljanskih župnih in samostanskih cerkvah slovesne škofovske sv. maše.

Ob 10 stanovska zborovanja v 22 dvoranah.

Ob 15 I. manifestacijsko zborovanje na Stadionu z dvema slovenskima in enim hrvaškim govorom.

Ob 17 bo slovesno prenešeno Najsvetejši na Stadion, kjer bodo pete litanije z ljudskim petjem in nato blagoslov.

Ob 21 se izpostavi v vseh župnijskih in samostanskih cerkvah Najsvetejši se prične nočno čiščenje do 24; v stolnici in v cerkvi svetega Jožefa ostane Najsvetejši izpostavljen celo noč.

Ob pol 22 nočna procesija fantov in moških z Najsvetejšim na Stadion; vsi udeleženci procesije nosijo baklje.

Ob 24 na Stadionu slovesna polnočnica s kratkim nagovorom in skupnim sv. obhajilom fantov in moških; istočasno bodo po vseh župnijskih in samostanskih cerkvah slovesne polnočnice s skupnim sv. obhajilom deklet in žena.

20. junij (nedelja):

Ob 9 na Stadionu slovesna sv. maša, ki jo daruje papežev legat; med sv. mašo izvaja zbor nad 500 pevcev koralno »Angelsko mašo« (Missa de Angeli); med sv. mašo kratka pridiga.

Ob 10 II. manifestacijsko zborovanje na Stadionu.

Ob 15 slovesna procesija z Najsvetejšim za vse udeležence kongresa; procesija se bo zllila ali na Stadion ali pa na Kongresni trg, kar bo še določeno; po procesiji zaključek kongresa s slovesnimi petimi litanijami z ljudskim petjem, kratkim govorom, posvetitvijo Kristusu Kralju, slovesnim »Tebe Boga hvalimo« in blagoslovom.

1. julij (ponedeljek):

Zborovanje duhovnikov adoratorjev; zborovanje Katehetskega društva; izseljenski kongres; romanje na Brezje; izleti na Bled in na morje. Ta spored se bo v teku priprav še v marsičem spremenil, vendar ostane ogrodje sporeda nedotaknjeno.

★

Duhovni šopek za škofov god. Naš evharistični kongres bo izredna prireditev, ki tudi v predpripravi zahteva izrednih sredstev in načinov. Saj je že zbiranje velikih denarnih sredstev sredi sedanjih gospodarsko težkih časov nekaj izrednega ter zahteva od vernikov res močnega duha žrtvovanja. — Nekaj izrednega pa hočemo doživeti dne 17. marca. V skladu s prevzvišenim pokroviteljstvom kongresa g. škofom dr. Gregorijem Rožmanom bo veljala nedelja 17. marca kot »dan premagovanja«. Ta dan hočemo pa še posebej posvetiti počaščenju našega vladike s tem, da vsa premagovanja izvršimo za »duhovni šopek za škofov god«. Moški svet naj se 17. marca zdrži vsakega kajenja in pižama. Prihranek naj darujejo za Evh. kongres. Naše žensko pa naj 17. marca v obilnem številu pristopi k mizi Gospodovi ter v uri molitve prosí blagoslova za kongres. Obenem bo žensko v svoji iznajdljivosti našlo gotovo tudi način, da se pridruži dnevu premagovanja s pritriganjem katerekoli udobnosti. — Pozivamo vse vernike, da sprejmejo misel »dneva premagovanja« z veseljem in navdušenjem ter že danes začno razmišljati o tem, kako bi povežli svojemu vladiki čim zlahtnejši duhovni šopek za njegov god.

Narodne noše na evh. kongresu. Poseben sijaj bodo dale evh. kongresu številne narodne noše iz vseh delov naše države. Bo to nekaka revija naših lepih noš v slavo evharističnemu Kralju. Zato pa morajo biti narodne noše res pristne in pravilne. Prihodnja »Mladika« bo prav v ta namen objavila članek o pravilni narodni noši. Prečitajte ga pazljivo! Če bodo kje pri pripravljanju narodnih noš imeli dvome in pomisleke, se obrnite na Glav. prip. odbor za nasvet. Ker bo treba s prijavo udeležencev prijaviti tudi število narodnih noš, naj vsaka župnija že sedaj potrebno ukrene, da bo poslala na kongres dovolj res lepih narodnih noš.

Godbe na evh. kongresu. Na kongres so seveda povabljeni tudi vse godbe. Župnije naj ukrenejo vse, da se bodo godbe z njih področja kongresa udeležile ter se na kongres tudi pripravljale. Pri vseh prireditvah kongresa bo godbam dovoljeno igrati le komade verskega in resnega značaja. Tozadevna točna navodila bomo še objavili. Glav. prip. odbor bo oskrbel tudi potrebni notni material.

Za evharistični kongres so nadalje prispevali: Zbirka družin in mladine v Rovtuh nad Logatcem 500 Din, žup. prip. odbor v Slov. Bistrici 94 Din, župni urad škofjani pri Turjaku 484 Din, župni urad Vurberg pri Ptuj 40 Din, župni urad Turjace 500 Din, župni urad Dol pri Ljubljani 650 Din, Mladinska zbirka v Podlipi pri Vrhniki 29 Din, župni urad Trbovlje 1260 Din, II. druž. zbirka v Podlipi 65 Din, neimenovani 12 Din, in g. Cecilšek Rudolf, duh. pomočnik v Paračinu 60 Din. Vsem obilo povrni evharistični Kralj!

★

Smrt zaslužnega Novomeščana

Novo mesto, 22. februarja.

V petek, dne 22. t. m. je okrog pol 7 zvečer zatnil za vedno svoje blage oči eden starih in zaslužnih Novomeščanov, g. mag. ph. Bergman Josip st. Murskoga bo vest o njegovi smrti zelo pretresla, saj je bil pokojni zelo popularna osebnost ne le v mestu, temveč tudi v okolici. Toda vsakemu je določeno enkrat umreti...

G. Bergman je bil rojen 16. septembra 1867. leta v Novem mestu, in sicer v isti hiši, katere lastnik je bil dolgo vrsto let. Rodbina Bergman sicer ne izhaja iz Novega mesta. Pokojnikov oče je prišel iz Brikšana na Tirolskem kot provizor lekarni Fabijani v Novem mestu. Pozneje je hišo in lekarno kupil ter se stalno naselil pri nas, kjer se je tudi oženil s hčerko g. Luznarja. Iz tega zakona je bil rojen pok. g. Bergman. Šolal se je v Novem mestu, v lekarniško prakso pa je stopil v lekarni mag. Savnika v Kranju. Po dovršeni praksi je odšel na univerzo v Gradec, kjer je bil leta 1887 diplomiran, nakar je kondicionalni štiri leta kot magister v lekarni Trnkovec v Ljubljani, a pol-drugo leto v Gradcu v lekarni istega imena.

Leta 1892. je prevzel lekarno svojega zelo zgodaj umrlega očeta v Novem mestu, katero je imel do tedaj v najemu mag. Haika. Naslednje leto pa se je poročil s hčerko znane ljubljanske rodbine, gđe. Ano Šantljevo. Pok. g. Bergman je bil član mnogih novomeških humanitarnih društev. Celo vrsto let je bil član in tudi dolgoletni načelnik prost. gasilnega društva, dolgo je bil občinski svetovalec ter zadnji poveljnik-stotnik uniformirane meščanske garde, ki pa je bila po vojni razpuščena. V svojem poklicu je bil najstarejši lekarnar dravske banovine. Pokojni je bil nešteti otrokom birmanski boter. In to vsako leto, zlasti pa še, kadar je bila v Novem mestu sv. birmo. Tedaj smo ga videli v fraku in cilindru med čebļajajočimi, beľobľečnimi otroci. Pokojni je bil tudi dolga leta cerkveni ključar kapiteljske cerkve ter tudi velik dobrotnik tuk. franč. samostana. V mlajših letih je rad hodil na lov. Zlasti pa je bil znan kot dober vino-in sadjerejec. V Trški gori si je kupil lep vinograd, kjer je imel zasajene same najfiniše vrste trja. Rad je zahajal v svojo belo zidanico in rad je tja povabil tudi pestro prijateljsko družbo. Ob takih prilikah je bil čisto podoben onemu starčku iz vinskih gora, tam doli na lepem Dolenskem... Pokojnik je bil zelo vesele narave in v kakršno družbo je prišel, povsod je bil z veseljem sprejet. Bil je zelo dober in je vsakomur rad pomagal s pametnim nasvetom, če pa je bilo potrebno, pa tudi z izdatno denarno podporo. Koliko pa je njegovih dobrih del, o katerih nihče ne ve in za katere mu bodi Bog plačnik! Pomolimo zanj ob njegovi krstili!

— Pri poapnenju arterij v možganih in srcu dosežemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefovec« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska.

To morajo zdržati Vaši zobje:

36 ur čiščenja zob!

V teku enega leta čistite toliko ur Vaše zobe — koliko žele v celem Vašem življenju! Ali se torej ne mora storiti vse, da bo čiščenje zob čim prizanesljivejše?

3 PREDNOSTI

jamčijo za Sargov Kalodont:

1. blaga pena specialnega ustnega mila temeljito čisti zobe tudi tam, kamor ne doseže ščetka.
2. izredno fina sestavina prizanesljivo čisti zobno sklenino.
3. sulforicin-oleat Dra Bräunlich odpravi polagoma nevarni zobni kamen in prepreči, da se ne naredi drug.

ZATO VZEMI

SARGOV **KALODONT**
PROTI ZOBNEMU KAMNU
DOMAČI IZDELEK

1500 novih volivcev v Mariboru

Pol Studencev bo volilo v Mariboru - Zavedne mariborske žene - Železničarski glasovi naj rešijo JNS

Maribor, 23. febr.

Včeraj je bil zadnji dan za reklamacije v volivne imenike. Prinesel je obenem senzacijo, ki se je že sicer nekaj dni obetala: sodišče je razpravljalo o volivni pristojnosti delavcev iz železniških delavnic, kurilnice in progovne sekcije. Prav za prav je prišel pred sodišče v razpravo samo slučaj enega volivca, ki pa je bil precedenčnega značaja. Sodišče je odločilo, da spada volivec v Maribor in tako bodo sedaj na podlagi te odločbe vneseni v mariborski volivni imenik tudi vsi ostali delavci iz železniških institucij, ki majo sedež v Mariboru. Predvsem torej iz delavnic, iz kurilnice in progovne sekcije, če tudi stanujejo skoraj vsi izven območja mariborske občine. Pri vseh dosedanjih volitvah so ti delavci glasovali v svojih domovinskih občinah. Največ v Studencih, mnogo jih je s Pobrežja, pa tudi iz Rač, Pragerskega, celo iz Slov. Bistrice in Poljčan. Še dalje sega območje progovne sekcije. Progovni delavci do Vuzenice spadajo upravno pod Maribor in vsi ti bodo sedaj na enkrat mariborski volivci. Vsega skupaj pridobi na ta način Maribor 1500 novih volivcev, ki jih bodo sedaj vpisali v volivne imenike. Pol Studencev bo moral voliti v Mariboru, med njimi mnogi občinski odborniki in še sreče, da imajo Studenčani župana že v penziji, ker bi drugače kot mariborski volivec na mah izgubil svojo župansko funkcijo. Zaradi tolikoga števila novih volivcev se bo povečalo tudi število volišč od 15 na 17. Za vse izvenmariborske volivce se bodo določila tri volišča v poslojpu Trgovske akademije na Zrinskega trgu.

Slovenci v Zagrebu

Zagreb, 22. februarja.

Življenje v Slomškovem prosvetnem društvu je zares živahno, kar je zasluga raznih odsekov, ki prav lepo in uspešno delajo. Igralski odsek kaže posebno veliko delavnost in preteklo nedeljo (17. februarja) nam je zopet postregel s ponovitvijo Zakrajškove igre »Pri kapelici«. To ni bila prav za prav samo ponovitev, saj je bilo precej igralcev izmenjanih, ter so vsi z Jurčkom vred, ki je bil »junak večera«, prav zadovoljivo rešili svoje naloge. Opozoriti bi bilo samo na gestikuliranje, ki je pri nekaterih igravcih v različnih vlogah preveč enako. — Med prvim odmorom je pevski zbor pod vodstvom pevovodje g. A. Jagodica lepo zapel nekaj narodnih pesmi, v drugem odmoru pa sta prav tako občuteno in dovršeno odpele nekaj komadov ga dr. M. Klemenčeva in g. A. Jagodice. Bil je res lep večer.

V nedeljo, 24. februarja po litanijah bo v društvenih prostorih predavanje o Martinu Lutru in o protestantizmu. Vstop vsakomur prost.

Pretekli torek (19. februarja) je bila pri sv. Roku slovesna zadušnica za rajnim p. Gabrielom Cevcem. Kako si je rajni pridobil srca zagrebških Slovencev, se je videlo iz lepe udeležbe; čeprav je večina naših ljudi v službah, so vendar mnogi prišli k sv. maši, da izkažejo hvaležnost svojemu nekdanjemu dušnemu pastirju in pomolijo za njegovo dušo.

Še nekaj statistike o gibanju zagrebških Slovencev. Pred kratkim je izdal zagrebški mestni statistični urad statistični pregled za l. 1934. Iz tega pregleda posnemamo, da je bilo 31. marca 1931 v Zagrebu 17.627 Slovencev, h katerim lahko prištejemo še 1456 primorskih Slovencev; tako dobimo okroglo 20.000. Približno toliko jih bo tudi danes. Zanimivo pa je, da od teh 20.000 jih ni niti 100 rojenih v Zagrebu! Samo iz dravske banovine je priseljenih 17.541! Druga zanimivost je, da je v Zagrebu skoraj dvakrat več Slovencev (11.078) kakor Slovencev (6463). Iz vseh drugih banovin razen savske, ki je dala Zagrebu okoli 2000 več žensk kot moških, imajo v tem mestu moški večino; iz moravske banovine je kar šestkrat več moških kot žensk! Vredno je pogledati tudi, kako so prihajali Slovenci v hrvaško prestolnico: l. 1880 je bilo v Zagrebu 3893 Slovencev, l. 1921 že 8690, l. 1931 pa že 17.627! Torej se je v zadnjih desetih letih več kot podvojilo število Slo-

Reklamacije same niso prinesle mnogo izprememb v volivne imenike. Bilo je vsega skupaj 170 reklamacij. Zanimivo je, kako so se to pot postavile mariborske žene. Več slučajev so imeli v reklamacijskem uradu, da so prišle žene osebno zahtevati vpis svojega žoma v volivni imenik, ali pa so poslale pismene reklamacijske zahteve. Najbolj presenečeni pa so bili uradniki v omenjeni pisarni, ko je prišel 10 letni dečko vrekamlirat svojega očeta. Mali junak je imel s seboj vse potrebne dokumente in je res dosegel, da bo njegov očka lahko volil v Mariboru.

Mnogo se komentira v mestu in okolici dejstvo, da so postali delavci vseh železniških ustanov naenkrat mariborski volivci. Meščani se zlasti sprašujejo, kako bo pri prihodnjih občinskih volitvah, saj bo potem sodođečevalo o mariborskih komunalnih zadevah kar okrog 2000 ljudi, ki nimajo z mestom nobene povezanosti. Pa tudi volivci sami so nevoljni, ker ne bodo mogli več sodođati v svojih domovinskih občinah, kjer imajo svoja posestva in imetje ter bodo na ta način kar naenkrat postali občani druge vrste. Vse razglablja o vzroku tega ukrepa in bistri ljudje so ga že uganili: gre za g. Lukačiča, načelnika postaje Koroški kolodvor, ki ga je JNS proglasila kot svojega oficijelnega kandidata pri bodočih volitvah. Očividno bi mu radi z glasovi odvisnih železničarjev in železniških delavcev pomagali do poslanskega mandata. To dejstvo vzbuja v Mariboru splošno pozornost, tembolj ker se obenem širijo govorice, da bi znali biti ti računi in slučaju svobodnih volitev nekoliko riskantni.

vencev v Zagrebu. Po veri je 17.344 rimsko katoličanov, 103 starokatoličanov, 84 protestantov, 55 pravoslavni, 23 judov, 3 muslimani, 15 druge nezane veroizpovedi. Zadnja štiri leta, kar nam je na razpolago cerkvena sv. Roka, moramo reči, da se tudi versko življenje naših ljudi prebujala in kaže že lepe sadove.

Komorni pevec
ALFRED PICCAVER
drž. opera, Wien.

**Slavni
pevci**
in
**umet-
niki**

Rad Vam potrjujem, da so mi
Vaše
Kaiserjeve prsne karamele
pri kašlju, zagrljenosti in ka-
taru vedno pomagale.

Wien, 1932.

Alfred Piccaver,
drž. opera, Wien.

Ljubljanske vesti:

Dejanska krščanska ljubezen Delovanje

Vincencijeve konference presu. Srca Jezusovega v letu 1934

Uboje imate vedno med seboj. Menda se niso nikoli te besede bolj izpolnile, kakor v dnevnih sedanjih brezposelnosti. V vsesplošnem pomanjkanju dela raste beda in revščina. Raste pa tudi odpomoč. Dejanska krščanska ljubezen nikoli ni odpovedala. Z naraščajočo bedo in pomanjkanjem raste tudi ljubezen do bližnjega v raznih karitativnih organizacijah. Med temi zavzemajo poleg Elizabetnih konferenc najodličnejše mesto prav posebno Vincencijeve konference.

Med ljubljanskimi Vincencijevimi konferencami je prav agilna konferenca presu. Srca Jezusovega, ki ima danes svoj občni zbor, da polaga obračun za leto 1934. V njenem delokrogu, ki se razteza na severni in vzhodni del mesta ter Zeleno jamo, Nove Jarše in celo Tomačevo in Smartno, je nakopičeno ogromno revščine. Konferenca je skušala tej bedi vsaj nekoliko odpomoči. Na svojih rednih tedenskih sestankih, kjer je bilo predloženih več kot trideset prošelj, je naklanjala podporo, ki so jo delavni člani pri svojih obiskih delili. Po svojih delavnih članih in podpornih članih, kakor tudi po raznih dobrotinikih in nabirkih, je konferenca preteklo leto vključno pomanjkanju in krizi nabrala samo v denarju prav lepo vsoto 59.921 Din in s tem pomagala svojim podpirancem. V denarju je delila podporo le izjemoma, pač pa v živilih in nakaznicah za obleko, obutev, kurjavo in v svoji ubožni kuhinji. Predvsem se je ozirala na revne družine. Preko 120 družin je bilo deležnih njene stalne ali pa vsaj večkratne podpore. Za birmo je bilo obloženih s pomočjo dobrotin in dobrotinikov, ki so prevzeli botrnost, 69 otrok; za prvo sv. obhajilo pa 24 otrok.

Mnogo skrbi in dela pa je nalagala konferenci ubožna in dijaška kuhinja, ki jo vzdržuje v prostorih Marijinega doma, Kotnikova ul. Družine brezposelnih ter siromakov in revežev kakor tudi dijakov so dobivali dnevno toplo hrano. V ubožni kuhinji je bilo razdeljeno revežem, družinam na dom in dijakom 54.271 porcij hrane. Ta velikanski obrat je konferenca zmogla edino

le s pomočjo božje Previdnosti in po naklonjenosti velikodušnih dobrotinikov. Poleg navedenih denarnih podpor je konferenca prejela pomoč za ubožno kuhinjo od različnih trgovin in zavodov; mnogo živil je bilo tudi nabrano na deželi po raznih župnijah. Velika zahvala pa gre ljubljanskim gospodom mesarjem in gospodom pekarnam, ki stalno podpirajo ubožno kuhinjo. Parkrat na teden so sestre usmiljenke, ki vodijo kuhinjo, obšle mesarske stojnice na tgu in pa mesnice na domu ter pekarnice in nabrale darov za kuhinjo. Dobre prodajalke na ljubljanskem živilskem trgu so pa sestro po večkrat na teden založile z zelenjavo in sočivjem. Vsem najtoplejša zahvala v imenu konference. Podpore javnih korporacij za vzdrževanje ubožne kuhinje revežev in brezposelnih je konferenca to leto bolj malo prejela. Kraljeva banska uprava je naklonila 5000 Din podpore. Kreditni zavod za trgovino in industrijo je velikodušno daroval 1000 Din. Socialno ministrstvo je spomladini dovolilo večjo podporo, ki pa žal potem konferenci ni bila izplačana. Vložena je bila prošnja na mestno načelstvo. Oblikovana je bila ugodna rešitev, ki pa še ni uspela.

Konferenca ima v svojem programu tudi ustanovitev dnevnega otroškega zavetišča v Zeleni jami za revne in zapuščene otroke. V ta namen ima kupljeno parcelo. Za odplačilo te parcele in za ureditve svojega načrta je konferenca potem velikodušnih dobrotinikov nabrala v preteklem letu 29.200 Din, ima pa še približno toliko dolga na parceli. — Konferenca upa, da se ji bo s pomočjo blagih dobrotinikov posrečilo dolg kmalu poplačati in urediti svoj veliki načrt.

Vsem dobrotinikom izreka konferenca v svojem imenu, kakor tudi v imenu vseh podpirancev za vso naklonjenost najprisrčnejšo zahvalo in prosi tudi v tekočem letu za velikodušno podporo, da bo mogla še v bodoče v isti meri deliti ljubezen po vzgledu svojega velikega zaščitnika sv. Vincencija.

Spoštovani moji prijatelji, znanci in odjemalci!

Mnogo Vas je bilo ki ste mi častili le molemu 50letnemu obitnemu jubileju, toliko da se vam moram tem potom najprisrčnejše zahvaliti za prejete častitke. — Tudi časopisni, ki se me je spominjali v voščila, moja najlepša hvala. — Vdani: Goldstein Josip Filip, optik, Ljubljana

Jubilej uglednega obrtnika

Gosp. Matko Curk, splošno znani mestni stavbenik v Ljubljani, na Mirju št. 1, praznuje danes v krogu svojcev in sorodnikov svoj 50. rojstni dan. Rojen v štirih na bivšem Notranjskem je prišel v Ljubljano pred tridesetimi leti in bil zaposlen pri raznih podjetjih. Po vojni se je osamosvojil, ustanovil lastno stavbeno podjetje in naredil

skušnjo za stavbenika. Kot stavbenik je zgradil mnogo stavb, med drugimi samostan v Mali Loki pri Ihanu, kapelo in poslopje za usmiljene sestre v Radečah pri Zidanem mostu, lepo kapelo v zavetišču sv. Jožefa v Ljubljani. Izvršil je tudi regulacijo Gradašnice in zgradil več mostov. Udeležuje se tudi na karitativnem polju in je odbornik Vincencijeve konference za trnovsko faro. Tudi pri stavbeni zadruzi »Prosvetni dom« je delaven član odbora. Jubilantu iskreno čestitam in kličemo: Bog ga obrani še mnogo let čilega in zdravega.

Umetnostna razstava

gosp. Srečka Magoliča

Komaj mesec in pol nas še loči do otvoritve Magoličeve jubilejne razstave. Jubilej, da, 75 let bo star tedaj Magolič in naš za ta njegov praznik bomo lahko občudovali nad 150 povsem novih, še nikjer razstavljenih oljnatih slik, pokrajin iz vseh krajev naše domovine. Vsa dela so bila naslikana v zadnjih petih letih in jasno govore, da imamo v Magoliču slikarja, ki z globoko dušo upodablja naravne lepote naše zemlje.

Vsa pripravljala dela je za svojega tovariša prevzelo Podporno društvo grafičnih faktorjev v Ljubljani, ki dela z vso vnemo, da bo proslava kar najlepša. Razstava bo odprta v nedeljo 14. aprila dopoldne, za vodstvo po razstavi bo vedno na razpolago jubilar sam.

Prejeli smo:

»Vaše Hubertus« milo in »Perione« prašek za pranje, ki ju uporabim, sta me vedno zadovoljila. Želim, da bi ju uporabljale vse varne gospodinjice.

Svoji k svojim!

© Dobrodelna prireditelj na korist Pomožne akcije mestne občine ljubljanske bo, kakor je javljeno, v soboto, dne 2. marca v veliki Unionski dvorani. Ker se vrši ta prireditev ravno na pustno soboto, je ves spored lažjega veseljeja značaja. V I. delu sporeda, ki traja od 8 do 9, nastopijo pomnoženo Radio-orkester, ženski zbor mestne ženske realne gimnazije s spremljevanjem orkestra, dalje mešani zbor ljubljanskega Zvona ter Narodno žel, in glasbeno društvo Sloga z mešanim zborom in orkestrom. V II. delu, ki se vrši že pri pogrnjenih mizah, bomo najprvo slišali komično opero Rinaldo Rinaldini, ki jo izvaja ansambl Narodne čistalnice iz Kranja, zatem pa kuharsko himno gojenj gospodinjstva tečaja Mladika. III. del pa bo imel posebno pester spored. Igral bo Radio-orkester, Radio-jazz, slišali bomo najpriljubljenejšega gramofonske plošče, vmes pa bodo nastopili z raznimi šaljivimi zabavnimi stvarmi razni sodelovalci, videli bomo plesne akrobate in balet naše opere.

Ker vsi sodelujoči brezplačno sodelujejo in je sploh vse brezplačno na razpolago, gre čisti dohodek cele prireditve na korist Pomožne akcije. Vstopnice bodo do torka dalje v predprodaji v knjigarni Glasbene Matice.

© Veseloligra »Svojejavček« na odru Rokodelskega doma. Rokodelski oder bo uprizoril drevo ob pol osmih novo veseloligro »Svojejavček«. V igri bodo nastopili občinstvu zelo priljubljeni igralci Rokodelskega odra in bodo poživili veselo igro z lepim petjem. Režiser je gosp. Franc Gajeta. Vstopnice se dobivajo v predprodaji dopoldne od 10—12 in zvečer pred pričetkom igre v Rokodelskem domu, Komenskega ulica 12.

© Trnovski oder v Ljubljani uprizori drevo ob osmih na odru Zadrugnega doma v Trnovem veseloigro s petjem in tih dejanjih »Moč uniforme«. Predprodaja vstopnic od 10 do 12 dopoldne.

Vabimo Vas

na brezobvezno poskušnjo z Avguštinovimi esencami pripravljene likerje.

Če si sami pripravite liker, je poren — pa še bolj vam tekne! Preprčajte se pri nas — malo šle V. m. ne bo škodovalo!

DROGERIJA GREGORIČ — Ljubljana — Prešernova ulica 5

© Novo žensko društvo Bogomila. V Ljubljani že dve leti ženska delavska mladina nima nobenega društva, da bi se mogla izobraževati, iskati tolažbe, se včasih malo poveseliti in oddahniti od truda in dela. Sedaj pa je kr. banska uprava potrdila pravila novega ženskega društva, ki se imenuje »Bogomila«.

V torek, 26. februarja, bo ustanovni občni zbor tega društva v Alojzijevecu v prilici na levo. Društvo Bogomila vabi vso dobro žensko mladino k udeležbi.

© Električna zadruga v Šiški bo v nedeljo, dne 24. t. m. o 13 do 15 odklopila električni tok.

© Kino Kodeljevo prikazuje danes ob 3 špansko opero »Kralj ciganov« s Josejem Mojico, ob 5 in 8 ter jutri ob 8 »Kralj ciganov« in »Nibelunge«.

© Zveza gospodinj priredi v Ljubljani — Breg št. 8 — razstavo pogrnjenih poročenih in pustnih miz danes 24. od 9—12 in 14 do 16, v ponedeljek 25. od 9—12.

© Nasproti nebotičnika, na Dunajski c. 6, je zopet začel obratovati v renoviranih prostorih dobro znani foto-atelje »Holynski«, ki se je na splošno uveljavil s solidnim delom in priznanim zmernimi cenami.

© Samo še ta mesec traja razprodaja. Prekribite si otroška in damska oblačila po najnižjih cenah pri M. Kristofič-Bučar, Stari trg 9.

Siroti Ljubljana

Ljubljana je danes kakor otrok brez očeta. Nihče se ne briga zanjo, ali ima kaj za v usta ali ne, nihče ji ne popravlja njene bele obleke, nihče je zjutraj ne umije in ne počee; samo čmurni strici, strogi jerobi in sitne teke jo zmerja za vsako naleenkost in komaj čakajo na njeno smrt, da bi si razdelili med seboj njeno bogato dediščino.

Vso težo bridke zapuščeniosti in osamelosti čutijo tudi ljubljanci, ki dan na dan ugibajo, kako bi dobili novega očeta, ki bi zanje tako lepo skrbel, kakor so skrbeli za njih nekdanji očete.

»Zlomka,« se je oglasil mož, ki je sedel v kotu za pečjo, »tako pa res ne gre več. Otrok, ki nima očeta, pošljemo lahko v Dečji dom ali pa v kakšen drug podoben zavod — kam naj pa pošljemo našo ubogo Ljubljano? Oddati jo kam v rejo na deželo tudi ne gre — kdo bo pa celo Ljubljano vzeli? Tu moramo nekaj ukreniti! Če bi bila ta sirota vsaj nezakonska, bi iztožili morebiti kakšno preskrbnino...«

»Kdo je to res,« pravi drugi sirotnik, »ampak jaz mislim, da bi že našli kakšnega prapravnega očeta...«

»Jaj no mir,« se vtakne v pogovor tretji, »in nikar tega ne govori. Jaz pa mislim, da bi bilo najbolje tako, če bi mi novega očeta — izžrebali! Seveda ne kakšnega berača, ampak novi oče bi moral prinesiti tudi kaj k hiši. Tudi bi bilo najbolje, če bi mi napravili loterijo z recimo, 1000 srečkami — toliko ljudi, ki bi prevzeli očetovstvo za Ljubljano, je v Ljubljani

Borba proti hripi

Togal tablete so uspešno sredstvo zoper hripo in obolenja pri prehladu. Togal pomaga izločevati sečno kislino. Togal tablete, vzete v začetnem štadiju obolenja, preprečijo, da bi se hripa razvila. Poskus bo tudi vas uveril o tem. V vseh lekarnah.

Zdaj samo; mala škatilca Din 21—, velika škatilca Din 46—.

Odobreno M SPINZ br. 1878

Mariborske vesti:

Mestno mladinsko skrbstvo

Maribor, 28. februarja.

O organizaciji mariborskega mestnega mladinskega skrbstva in njegovem pomenu smo že ponovno pisali. Osredotočeno je to skrbstvo v Mestnem mladinskem domu, kjer sta združeni dve instituciji: Dnevno zavetišče in Dečja postaja. V prvo pohajajo šolobvezni otroci revnih staršev, ki doma nimajo nadzorstva. V zavetišču dobivajo čez dan hrano, pomoč pri učenju ter odhajajo šele zvečer na domove. V minulem letu je imelo zavetišče povprečno dnevno 119 otrok, od tega 68 dečkov in 51 deklic. Po starosti so bili med njimi od 7. do 16. leta, po veri 115 rimokatolikov, 3 pravoslavni, 1 protestantini; po pristojnosti pa 60 iz Maribora, 49 iz Slovenije in 10 iz drugih delov države. 91 otrok je zahajalo iz zavetišča v ljudsko šolo, 28 pa v meščansko. V dnevno zavetišče so se sprejemali samo najrevnejši otroci, po večini sirote brez očeta ali matere. Nezakonskih je bilo 28, od tega 1 brez matere, živeče starše jih je imelo 40, brez očeta jih je bilo 41, brez matere 5 in sploh brez staršev 5. — Na Dečji postaji se je stanje malih stanovalcev pogosto menjalo.

Prijatelj Mick, Trezik in Uršk

Jurij Risman, pobiralec štantine na mariborskem trgu, je obhajal včeraj svoj 60. rojstni dan. Risman je znana osebnost v Mariboru. Na trgu ga vse spoštuje radi njegove poštenosti. Rodil se je Risman 23. februarja 1875 v Rumi v Slavoniji. Mati mu je umrla, ko še Jurij ni bil niti leto dni star, a oče je izgubil leta 1883. Ko je izstopil iz ljud-

ške šole, se je šel učiti kleparske obrti. Ko je hotel iti po svetu, pa mu v Rumi niso hoteli dati potnega lista, češ, da je po očetu pristojen v Ormož na Štajerskem. Ko je prišel v Ormož, ga tudi niso hoteli sprejeti, češ, da je Rismanov oče že nad 40 let odsoten. Napolnil se je iskat sreče v Mariboru, kjer je v »hotelu Grafus« bilo okrevališče za potujoče rokodelske pomočnike. A tudi tam ga niso sprejeli pod streho, češ, za Hrivate tu ni prostora. Slučajno ga je dobil bivši mariborski trgovec Martine, s katerim je njegov oče hodil skupaj v šolo. Martine je dal Rismanu priporočilo na pljuškega glavarja. 2 goldinarja za vlak in Risman se je zopet odpeljal v Ormož, kjer je od župana Kaderja vendarle dobil pristojnost in knjigo, da se je lahko podal na pot. Tako se je končalo brezdomništvo našega Jurija. Risman je nato kot kleparski pomočnik potoval po raznih krajih in izvrševal svoje rokodelstvo po mnogih delavnicah na Štajerskem. Dne 1. januarja 1906 je dobil službo pri mestnem magistratu v Mariboru kot pobiralec štantine. To službo še danes izvršuje. Jurij je skrajno pošten in soliden. Radi tega ga pa tudi njegovi predpostavljenci častijo. Župan dr. Leskovar je leta 1920 imenoval Rismana za poduradnika, a pozneje je bil preveden v uradniški statut. Prihodnje leto bo slavil Risman 30 letnico svojega zvestega službovanja pri mestni občini. — Poročil se je Risman leta 1900 s svojo Maliko, ki je rodom iz Gornje Bistrice. Zvestemu uradniku, zvestemu prijatelju našega lista iskreno čestitamo k 60-letnici!

V ponedeljek - izvršitev smrtnih kazni

Maribor, 23. februarja.

Zadnja ura žalostnega življenja mladih zločincev Laknerja in Pančurja se je približala. Danes je dobilo okrožno sodišče obvestilo, da pride krvnik Hart v noči na nedeljo. Sodišče je nato odločilo, da bo jutri, v nedeljo, razglasilo obsodbo obema kaznjencema Laknerja in Pančurja bodo okoli osmih zjutraj prepeljali na vozu iz kaznilnice v jejnišnico. Ob 11 jima bo sodnik o. s. v. ss. Kolšek razglasil izvršitev eksekucije. Justifikacija je določena za ponedeljek ob pol sedmih zjutraj.

★

□ Mariborski spomenik — radijska postaja. Vprašanje mariborskega spomenika se je v idejni odboru v toliko izkristaliziralo, da je padla odločitev, naj se postavi na Trgu svobode. Med mariborskim prebivalstvom pa še vedno prevladuje misel, naj bi se namesto mrtevga kamna ali bronast postavil živ spomenik v obliki socialne ustanove. K temu je sedaj prišla še nova pobuda, ki je ne kaže podcenjevati. Nekateri predlagajo, naj bi se postavila kot trajen spomenik pokojnemu našemu vladarju v Mariboru radijska postaja, magari samo v obliki re-lais-postaje. Za Maribor in vso severno mejo bi bila taka postaja izredna kulturna pridobitev, zlasti se v nacionalnem pogledu, ker bi se tako izrazil vedno bolj rastoč vpliv nemških oddajnih postaj, ki jih ljubljanska zaradi slabega sprejema v teh področjih ne more paralizirati.

□ Volivni odmevi. Sedaj, ko se je odločilo, da bodo volili v Mariboru tudi delavci iz železniške delavnice, kurilnice in progovne sekcije, so se tudi ma-

prav gotovo, in to tudi takih, ki bi plačali vsako srečko najmanj po 1000 dinarjev, mogoče tudi po 10.000. Glavni dobiček bi bila pa županska ali očetovska čast, ves denar, 1 milijon ali pa tudi 10 milijonov dinarjev, bi dobil pa novi oče za ubogo Ljubljano, ali pa tudi za sebe. Če bi bile srečke po 10 tisočakov, bi novi oče sezidal za ubogo Ljubljano še nov rotovž...«

»Ni to ravno napačna misel,« so rekli vsi, »to bi bilo treba brez premišljevanja kar narediti! Kdo pa naj bo na večne čase brez očeta?«

Ob začetku l. 1934 je imela postaja 27 otrok, med letom jih je sprejela 23, oddala pa pristojnim občinam 9, staršem 10, za vajenca 2, v drugo oskrbo 2 ter jih je ob koncu 1934 še imela 26 in sicer 16 dečkov in 10 deklic. Po starosti so stanovalci dečjeja doma kaj pestra mešanica: od 1 do 17 let jih je bilo, povprečno pa največ starih 10 let. Po veri: 48 rimokatoliške, 2 protestantke, po pristojnosti 34 iz Maribora, 14 iz Slovenije, 2 iz drugih delov države. Nezakonskih je bilo 11, od tega 2 brez matere, starši živijo 15, oče je umrl 10., mati umrla 9., 5 pa je bilo popolnih sirot brez staršev. Šolobveznih je bilo 35, neobveznih 15 otrok, v ljudsko šolo jih je hodilo 23, v meščansko 8, v pomožno 3. Za oskrbo tolikoštevilnih lačnih želečkov se je porabilo v dnevnem zavetišču 25.583 porcij hrane za 49.470 Din, na dečji postaji pa 12.183 porcij za 55.495 Din. Prehrana je veljala na osebo in dan v dnevnem zavetišču 1.93 Din, na dečji postaji 4.55 Din. Zrtvovala pa je občina v lanskem letu za mladinsko skrbstvo v dnevnem zavetišču in dečji postaji skupno 219.452 Din.

riborski socialisti odločili, da postavijo v Mariboru svojega kandidata. Računajo namreč na svoje številne pristaje med delavstvom omenjenih ustanov. Kot kandidat socialistov bo najbrž nastopil g. Petjan.

Dr. med. univ. Metod Spindler

naznanja p. n. občinstvu, da bo otvoril s 1. marcem 1935. v Strossmayerjevi ulici št. 28 (banovinska hiša), II. nadst. zdravniško prakso.

Ordinacije ob delavnikih dnevno od 12. do 16. (4. ure pop.), ob nedeljah od 10. do 12. ure.

□ Pomlad na trgu. Toplo vreme je priklicalo prvo pomladarsko cvetje iz zemlje. Z zvoncek je mariborski trg te dni kar preplavljen in tudi drugo pomladno cvetje se že ponuja na prodaj.

□ Poročila sta se včeraj v Zagrebu g. dr. Milko Daneu, hraniščni uradnik iz Maribora, in gdnca Greta Lorgor z Dunaja. Za priči sta bila g. Rudolf Lorgor in g. dr. Ivo Daneu. Naše iskrene čestitke!

□ Požar v Dupleku. Vnelo se je gospodarsko poslopje posestnika Lovrenčiča v Spodnjem Dupleku. Ker je poslopje zvezano s hišo, se je tudi ta vžgala in od vsega imetja so ostali Lovrenčiču le očni zidovi. V zvezi s tem požarom je orožništvo aretiralo neko osebo.

— Pri bolečinah v želodcu in črevih ter prebavljenju navaja uporaba naravne »Franz-Josef« grenčice prebavila k rednemu delovanju in s tem olajša prehod branil v kri. Zdravniška strokovna mnenja podpirajo, da se je pokazala »Franz-Josef« voda posebno koristno pri ljudeh, ki se premalo gibljejo.

□ Vprašanje lovišč se je razmotiralo na seštanku županov obeh mariborskih okrajev, ki je bil te dni v Mariboru. Kakor smo doznali, so bili župani za to, da se danes meje lovišč ne izpreminjajo.

□ Smrt kosi. Na Frankopanski 23 je umrl v starosti 66 let Karel Schwarz. — V Koških 65 je umrla Marija Jurič, stara 60 let. Naj počivata v miru!

□ Seno se je podražilo. Pomlad prinese po navadi podražanje sena in tudi sedaj je cena nekoliko poskočila. Seno se prodaja po 50—52 Din za 100 kg.

□ Nesreča na smučeh. Graničarji na severni meji opravljajo v zimi svojo službo na smučeh. Pri tem se je ponesrečil 26 letni Hano Džanovič, ki si je pri padcu zlomil več reber. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico.

Slovenigradeo

Smrt kosi. V Pamečah so v teku nekaj dni pokopali dva ugledna farana. Prejranji četrtlet so pokopali dolgoletnega občinskega odbornika in cerkvenega ključarja 75 letnega Renikovega očeta Fortunata Dulberja. Pokojni je bil velik dobrotnik domače in drugih cerkva, za katere je rad prispeval po svojih močeh. Dobrotnik je bil tudi revežem, za katere je skrbel po očetovski. Ko so naznanili zvonovi smrt starega Dularja, so nekaterim revežem stopile solze v oči. 14. febr. 1932 je pokojni še zdrav, čil in živahen obhajal svojo zlato poroko. — Pri pogrebu mu je pred hišo žalosti izpregovoril gosp. Ivan Vrhnjak, pevec pa zapeli »Vigred se povrne«. Na grobu mu je pa govoril domači g. župnik Trinka. — Zadnji četrtlet 21. t. m. pa so pokopali v Pamečah drugega uglednega in dobro znanega posestnika in gostilničarja Francetovega očeta, 64 letnega Franceta Rotovnika. Pokojni je bil svoj čas župan, dolgoletni občinski odbornik, ustanovitelj Gasilnega društva in njegov blaginji vrni narodnjak, javni delavec in vzgleden gospodar-zivnorejec. Bil je tudi član šolskega odbora in odbornik sedanje združene občine. K pogrebu se je zbralo veliko število občinstva in nad 60 gasilcev. Znanci so mu darovali nad 30 venov. Pred hišo žalosti so je poslovali od pokojnika njegov sorodnik Rotovnik Jože iz Legna, pokojnikov prijatelj Ivan Vrhnjak in šolski upravitelj Visočnik, kateri se je udeležil pogreba s šolsko mladino. — Bog bodi obema vzglednima pokojnikoma milostljiv sodnik in dober plačnik za njuna dobra dela. — Zalujočim svojcem naše iskreno sožalje!

Skala porušila hišo

Ljubljana, 23. februarja.

V vasi Zagrad pri Radečah se je v četrtek zgodila velika nesreča, ki je strašno zadela revno kajžarsko družino. Skala, ki se je utrjala z bližnjega hriba, je namreč popolnoma porušila hišico kajžarja Globevnika, obenem je bila pri tej nesreči hudo ranjena mati družine.

50letna kajžarjeva žena Marija Globevnikova je ravno skuhala zajtrk, družina pa je posedla okrog mize in čakala, da se zajtrk nekoliko shladi. V tem pa je naenkrat v hribu nekaj zamolklo zabučalo in nad glavami družine se je pričel podirati strop. Družina je naglo planila iz podirajoče se hiše, med begom pa je padel težek del stropa matari na glavo in jo hudo ranil. Šele na prostem se

je mogla družina prepričati o vzroku tega rušenja in videti posledice: nad hišo je ležala ogromna, več kubičnih metrov debela skala, ki se je utrjala s hriba tik nad hišo. Skala je tako velika, da bi jo težko dva voznika speljala proč.

Sprva domači niso mislili, da je materina poškodba tako huda, toda materi je pričelo postajati slabo in danes je morala z vlakom v Ljubljano. Na kolodvoru jo je prevzel reševalni avto. Reševalci so nesrečno ženo odpeljali v ljubljansko bolnišnico. Njeno stanje je resno, ker je dobila pretrse možgan.

Globevnikovi so hudo prizadeti. Prvič jim je skala uničila skromni dom in so sedaj brez strehe, drugič pa so še v skrbeh za mater, ki leži ranjena v bolnišnici. Družina je vredna vsega pomilovanja.

Kašelj in hripavost

ublažijo Mr. Bahovec »Smreka« bonboni

zastavljeni iz smrekovega ekstrakta in mentola. Radi tega zrahljajo katar, olajšajo izločanje sluzi ter desinficirajo usta in grlo.

„Smreka“ bonboni

v lekarnah in drogerijah zavitek
Din 3— in 5—.

Apoteka

Mr. L. Bahovec

Ljubljana, Kongresni trg 12.

Kaj pravite?

Včeraj sta stali v časopisih dve stvari, ki sta tudi na tem mestu vredni omembe.

Ena vest pravi, da bo nosilec vladne državne kandidatne liste izdal prihodnji teden svoj proglas na narod, kjer bo razvil tudi svoje politične navedbe za bodočnost.

Druga vest pa pravi, da se je že okoli 5000 ljudi oglasilo z željo, da bi bili postavljeni na omenjeno kandidatno listo. Takih ljudi živi precej tudi v naši banovini.

To, da objavlja nosilec te ali one liste izdani proglas na narod, ni nič čudnega. Tudi to ni nič čudnega, da se kandidati javljajo. Čudno pa je to, da se javljajo kandidati še mnogo prej, predno morejo vedeti, kaj bo nosilec liste hotel od njih!

Kaj pravite, g. urednik, kako bi imenovali ljudje človeka, ki išče službo, pa naleti na časopisni oglas, kjer nekdo išče te ali one vrste delovno moč, pa sede človek za mizo in se obveže službo sprejeti, ne da bi vedel, kaj delodajalec od njega zahteva?

Vsak človek vendar najprej vpraša ali pa sam pogleda, če bo iskano delo tudi lahko opravljati! Toda ponujati se in na nekaj se zavezati in zaobljubiti, kar bom šele izvedel prihodnji teden? To je že več kakor zmešnjava.

Premog v hrški dolini

Krka, 23. februarja.

V »Slovenec« je bilo že več dopisov glede premoga na Muljavi. Toda tam so ga že nehali kopati, ker je menda pregloboko. V zadnjem času pa so odkrili bogate zaloge zelo dobrega premoga pri vasi Kitni vrh (občina Krka). Plasti so skoraj čisto pri vrhu; kakor hitro se bo pomladi vreme ustalilo, bomo začeli kopati. Od tega si vsi veliko obetamo.

Trbovle

Poštno dostavljanje se zboljša. Vsled pritožb radi pošte Trbovle II. je ljubljansko pošto ravnateljstvo odredilo preiskavo. Obkljubeno je, da bodo, dokler se zadeva prevoza pošte ne uredi boljše, pomnožili pomožno pošto osebe, da se bodo pošiljke lahko v redu dostavljale.

Mladinsko domoljubno proslavo priredi v nedeljo popoldne v Društvenem domu mladinski pevski zbor Marijinega vrta. Na sporedu je igra, deklamacija in petje.

Opekarna začne z delom. S 1. marcem začne zopet obratovati rudniška opekarna, ki je počivala dve leti. S tem bo zaposlenih čez poletje blizu 70 ljudi.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

priporoča sledeče latinske maše: Dr. A. Chlonowski, Missa in honorem St. Stanislai. Za mešani zbor in orgle. Part. Din 12, glasovi po 6 Din; Foerster A., Op. 15. Missa in honorem St. Cacciliae. Za mešani zbor. Part. Din 20 (sopran in alt razporedana), ostali glasovi po Din 4; Foerster A., Missa St. Francisca Seraphici. Za mešani zbor. Part. Din 10, glasovi po Din 2; Foerster A., Missa in honorem B. M. V. Immaculata. Za troglasi ženski zbor. Part. Din 10, glasovi po Din 2; Hladnik Ign., O. 50. Missa Salve Regina. Za mešani zbor. Part. Din 10, glasovi po 3 Din; Kimovec dr. Fr., Missa in honorem St. Cacciliae. Za mešani zbor. Part. Din 12, glasovi po Din 2; Mav Al., Missa in honorem St. Vincentii a Paulo. Za mešani zbor. Part. Din 25, glasovi po Din 5; Pogačnik Ivan, Op. 1. Missa in honorem s. Josephi. Za mešani zbor. Part. Din 12, glasovi po Din 4; Pogačnik Ivan, Missa de Spiritu sancto. Za mešani zbor. Velja Din 10; Premrl St., Missa St. Josephi. Za mešani zbor. Part. Din 45, glasovi po Din 450; Sattner p. H., Missa seraphica. Za mešani zbor. Part. Din 88, glasovi po Din 12; Vodopivec V., Missa in honorem S. S. Cordis Jesu. Za mešani zbor. Part. Din 35, glasovi po Din 6; Vodopivec V., Missa in honorem St. Theresiae a Jesu Infante. Za mešani zbor. Part. Din 35, glasovi po Din 6.

Koledar

Nedelja, 24. februarja: (2. predpostna nedelja) Matija (Bogdan), apostol, Sergij, mučenec.

Ponedeljek, 25. februarja: Valburga, devica; Feliks III., papež.

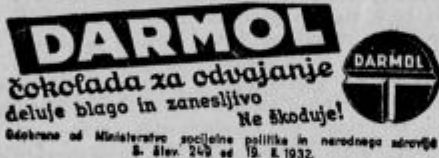
Novi grobovi

† V Murski Soboti je Dietrichovo rod-bino zadela težak udarec. Neizprosna smrt jim je ugrabila edinega Edeka. Težko prizadetim staršem naše globoko sožalje!

Osebnosti

— Poročila sta se v Bohinjski Bistrici g. Rudolf Stroj, lesni trgovec in posestnik, in gospodična Florijana Budkovičeva, hčerka trgovca in posestnika gosp. G. Butkoviča iz Bohinjske Bistrice. Obilo sreče!

— Iz finančne službe: Napredovali so a) za višje poverjenike fin. kontrole v VIII. pol. skupini: Črepinik Alojz, pri gl. odd. fin. kontr. v Novem mestu; Stajer Koloman, pri gl. odd. fin. kontr. v Kočevju; Gaberšček Fran, pri gl. odd. fin. kontr. v Ljubljani levi breg; Torkar Ivan, pri gl. odd. fin. kontr. v Kranju; — b) za poverjenike fin. kontr. v IX. pol. skupini: Golob Davorin, pri gl. odd. fin. kontr. v Dravogradu, Bačič Svetozar, pri gl. odd. fin. kontrole v Celju; — c) za podpoverjenike fin. kontr. v X. pol. skupini: Klemenc Anton, pri gl. odd. fin. kontrole v Celju; Stanič Stanislav, pri gl. odd. fin. kontrole v Ljubljani levi breg; Conrad Leopold, pri odd. fin. kontr. v Beltincih; Kranjc Vinko, pri odd. fin. kontr. v Sv. Juriju ob Ščavnici; Šepelj Mane, pri gl. odd. fin. kontr. v Novem mestu; Ovin Anton, pri gl. odd. fin. kontr. v Ljublj. levi breg.

Ostale vesti

— »Spomini na našega kralja Aleksandra.« Pod tem naslovom bo prve dni meseca aprila otvorjena v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani razstava, ki jo priredijo ljubljanska ženska društva »Kolo jugoslovanskih sester«, »Klub Primorka«, in »Knežinja Zorka«. Ob polletnici mučeniške smrti našega velikega kralja bodo njegove slike, reprezentativna platna naših umetnikov, umetniške fotografije, pa bežno po amaterjih v kamero ujeti trenotki iz življenja poznane pokojnika priklicale med nas njegov ljubljani lik. Med njegovimi slikami in slikami kraljeve rodbe pa bomo gledali tudi drobne spomine, ki jih je delilo njegovo blago srce, njegova dobrotna roka. Razstavni odbor, sestavljen iz članic omenjenih ženskih društev, je razposlal prošnje na razne umet-

nike, društva, korporacije in privatnike širom države, naj bi mu prepustili v poštev prihajajoče objekte proti povrnitvi transportnih stroškov in garanciji zavarovanja. V zvezi s temi prošnjami je bil tudi poziv, ki so ga pred dnevi objavili naši dnevniki na pobudo »Zveze za tujski promet«. Ves čisti dohodek od razstave bodo omenjena ženska društva oddala kot svoj prispevek »Odboru za postavitev spomenika viteškemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju«.

— Odvetniško pisarno je otvoril v Ljubljani, Tyrševa cesta 1a, III. nadstr. (palaca Ljubljanske kreditne banke) gosp. dr. Adolf Korček, bivši koncipient v pisarni g. dr. A. Ogrizka v Celju.

— Pri prehlajenju, hrip, vnetju v vratu, oteklih mandljah, živčnih bolečinah, trganju v udih, stori-te dobro, če poskrbite za vsakdanje izpraznjenje črevesa s tem, da popijete pol čaše naravne »Franz Josefove« grenčice.

— Na predlog g. ministra pravosode je dne 21. t. m. g. minister financ podpisal pravilnik o Centralnem penzijskem fondu igral-skega osebjia gledališč kr. Jugoslavije.

— Za pravno-zgodovinski pravni izpit se je na juridični fakulteti v Ljubljani v februarjskem terminu prijavilo 139 kandidatov. Od teh je odstopilo 25, en kandidat pa ni bil pripuščen. Od ostalih 113 kandida-tov, ki so izpit polagali, je bilo reprobiranih 25 za en semester, 2 sta reprobirana za dva semestra. Z zadostnim uspehom jih je položilo izpit 50, z dobrim uspehom 28, in z dobrim uspehom pa z odliko iz enega predmeta 4, z odliko iz dveh predmetov 2, z odliko iz vseh predmetov 2. Izpiti so se vršili od 4. do 21. februarja, dopoldne v dveh komisijah, popold-ne v eni komisiji. Komisijam so predsedovali pred-sednik prof. dr. Gregor Krek in podpredsednika prof. dr. Rado Kušej in prof. dr. Janko Polec. Pred-sedniki so hkrati tudi izpraševali iz svojih predmetov.

— Podpise pobirajo. Z Iga nam poročajo: Prišla sta pred dnevi dva agenta pobirat podpise za kan-

ZARNICE

TUNGSRAM D

nitka v dvojni vijalnici - svetlobna množina v dekalumenih

didata g. Palmeta z Iga. Sla sta v vas Kot in Iško vas in z lažmi res dobila nekaj podpisov volivcev, ki so se podpisali za g. Palmeta, ki ga vsi dobro po-znajo. Lagala pa sta volivcem, da ju je poslal v Kot in Iško vas g. Toni, ki je bil pri zadnjih občinskih volitvah 1933 in 1934 nosilec naše liste, ter da jima je isti g. Toni dal tudi volivni imenik. G. Palme je izjavil, da on sploh ne kandidira, ni podpisal nikake izjave za kandidata. Tudi podpise sta ona dva po-birala brez vednosti in pristanka g. Palmeta in zato so vsi tisti podpisi neveljavni. Za naprej naj si pa vsak tuj agent za pobiranje podpisov dobro pre-misli, predno bo prišel na Ižansko z lažmi in far-banjam pobirat podpise. Mu bomo temeljito po-svetili.

— Pri lenivosti črev, boleznih na jetrih in želcu, odebalelosti, protinu, kataru v želodcu in črevih, oteklini notranjosti de-belega črevesa, obolenju zadnjega črevesa odstranja naravna »Franz-Josef« grenčica naglo vsako zastajanje v organih spodnje-ga dela telesa in to brez bolečin. Dolgo-letne izkušnje v bolnišnicah dokazujejo, da raba »Franz-Josef« vod izbornu urejuje delovanje črev.

— »Jutro« z dne 21. februarja poroča v daljšem dopisu o sporu med župnikom in farani na Golem. Naj se »Jutro« tega spora nikar preveč ne veseli, ker bo omenjeni spor pristojna cerkvena oblast rešila tako, da bo prav za vse farane na Golem. Do-bro bi pa bilo, ko bi dopisnik »Jutra« stopil ob pri-liki na Ljubljanski grad in si nekoliko ogledal, kje da leži župnija Golo. Potem ne bi pisal o sporu na Golem pod Krimom. Torej malo več zanimanja za geografijo in manj skrbni za spor na Golem, ka-terega bo že škof sam tako uredil, da bo za ljud-sivo prav.

— Ponovno opozarjamo vse kmečke ljudi, po-sebno mlajše, naj po dopisnici zahtevajo na ogled kmečki stanovski list »Brazdos«, ki ga lahko dobi vsak brezplačno, kdor piše ponj, in sicer prvo le-tošnje številko. Komur list ugaja in ga bo plačal, mu bomo poslali vse nadaljnje številke takoj, ko prejme-mo naročnino, ki znaša letno 20 Din. Vračati pa ni treba nikomur. Pišite takoj, dokler nam je ne zmanj-ka, na naslov: Uprava »Brazdos«, Ljubljana, Tyrševa cesta 29, I. nadstropje.

— Zveza gradbenih poslovdov in risarjev kraljevine Jugoslavije v Zagrebu prosi vse gradbene poslovdje na teritoriju dravske banovine, da se javijo Zvezi v Zagrebu, Ilica 53, zaradi evidence. Ta je potrebna z ozirom na končno ureditev zakonitega varstva našega staleža.

— Nova založba v Ljubljani (Kongresni trg). Knjižarna in trgovina s pisarniškimi in šolskimi potrebščinami. Nalivna peresa — raz-glednice — poslovne knjige — posebna zaloga najrazličnejših okrasov.

— Zgodbe malega Gvidona. Vse, kar čuti katoliško, se veselo pripravlja na dneve ev-harističnega slavlja v juniju. Vzgojitelji mladine, starši, kateheti, voditelji Marijinih vrtov, Klarie in Krizarjev se trudijo, kako bi v mladih sreih vneli še več ljubezni do njih evharističnega Prijatelja, po njih pa tudi v sreih odraslih. Zato jih spodbujajo, naj pogosto in morda vsak dan pristopajo k obhajilni mizi, pa da naj bodo s svojim zgledom in molitvijo sami mali evharistični apostoli v pripravi sre na kongres. — Vsak vzgojitelj pa ve, koliko globoko resnice je v znanem reku: Besede mičejo, zgledi vlečejo! Koliko več uspeha bi imeli, če bi mladini pokazali vzor, ki je sam ljubil in vršil, kar ji oni priporočajo! — In tak vzor je mladini šele pred desetimi leti umrli 12-letni deček Gvido Fonralanski, ki ga mično opisuje knjižica z zgornjim naslovom. Komaj sedem let star je že prejel Jezusa prvič v svoje nedolžno srce, in bil nato goreč evharistični apostol. — Knjižica obsega 78 strani, stane 10 Din in se dobi v pisarni Marijinih družb v Ljudskem domu v Streliški ulici v Ljubljani, sličeja s kratkim življenjepisom pa 50 par (sto izvodov 40 Din).

— Da boste stalno zdravi, je potrebno, da redno pijete Radensko, ki deluje proti boleznim ledvic, jeter, srca, proti kamnom, sklerozi, sečni kislini in sl. Radenska vam ohrani zdravje in mladostno svežost.

— Mnoga težka obolenja se prično z dozdevno brezpomembnim katarom. Pravočasna poraba Gleichenberskega zdravilnega vrelca prepreči težke bole-zenske posledice.

Pri nakupovanju morate vedeti kaj hočete. Zahtevajte TUNGSRAM D žarnice, katerih nitka je zvita v dvojni vijalnici, in ki nosijo podatka v mednarodnih dekalumenih in v wattih. V Vašo korist je to!

† Dekan Jožef Krohne

Rajhenburg, 23. februarja.

Danes ob 9 je umrl v Podsedri nagle smrti g. dekan Jožef Krohne, rojen 29. maja 1871 v Ra-dečah pri Zidanem mostu. V mašnika je bil posve-čen 25. julija 1897 v Mariboru. Rajni plemeniti go-spod je služboval v raznih krajih kot kaplan, tako v Slivnici, v Smarju pri Jelšah, v Vojniku, kot žup-nik v Razboru deset let, kot župnik in dekan v Pod-sedri pa 24 let. V vseh župnijah se je izkazal kot zelo goreč služabnik za hišo božjo in je mnogo storil za zveličanje umrločih duš. Bog mu bodi obil-en plačnik za vse tako naporno duhovno delo, zlasti še v zadnjih letih, ki so stila njegovo močno du-hovniško srce. Naj počiva v miru!

Pogreb dragega pokojnika bo v torek ob 10 v Podsedri na tamkajšnje farno pokopališče.

Za pet tihih minut

Pravijo, kakó zvesto po palestinskih razmerah je posnela prilika o sejavcu in semenu: steza po slabo preoranem polu, ki ni razdeljeno na ogone kakor pri nas; plíce neba, jate vrabcev, prežečih, da pozabijo zrna, ki padejo na izho-jeno stezo; lenka plast zemlje, ki jo solnce suši, da očne nežna rastlinica; palestinski osal, visok kakor grmovje, ki preraste in zaduši žitno bilko; rodovitna zemlja, ki prinese trideseteren (ob morju), šestdeseteren (v Hauranu) in celo sto-teren sad (posebno dobra zemlja v ugodni legi v Hauranu). Zvesta podoba po naravi. To je res.

Prav tako res pa je, da Gospod ni pripove-doval prilik poslušalcem za zabavo, ampak je v prilikah util. Kdor ostane pri priliki in ne vpraša, kaj je hotel Gospod z njo povedati, ostane na pol pola: gleda, pa ne vidi, posluša, pa ne sliši. Prav zato je Gospod ob koncu prilike o sejavcu in semenu zaklical: »Kdor ima ušesa za poslušati, naj posluša! Preudarimo torej Gospodove besede, saj je svojo priliko sam pojasnil in evan-gelist Matej je njegovo razlago obširneje zapisal nego evangelist Luka.

»Srečne vaše oči, ker vidijo, in vaša ušesa, ker slišijo; zakaj resnično, povem vam: Mnogi preroki in pravični so želeli videti, kar vi vidite, in niso videli; in slišati, kar vi slišite, in niso slišali. Vi torej poslušajte priliko o sejavcu! Ka-dar kdo sliši besedo (nebeskega) kraljestva in je ne razume, pride hudi duh in mu ugrabi, kar mu je vsejano v srce; ta je tisti, ki je vsejan ob potu. Seme na kamniti zemlji pa je tisti, ki besedo po-sluša in jo takoj z veseljem sprejme; nima pa v sebi korenine in je nestanovitien; ko zaradi be-sede nastane stiska ali pregnanjanje, se takoj po-huja. Seme pa, ki je med trnjem, je tisti, ki be-sedo posluša, pa mu posvetne skrbi in zapeljivost bogastva besedo zaduše, da ostane brez sadu. Se-me na dobri zemlji pa je tisti, ki besedo posluša in umeva; ta torej obrodi in donaja sad, nekateri stoterena, nekateri šestdeseterena in nekateri trideseterena.« (Mat 13, 16—23.)

Gospodova prilika je verna podoba po naravi, Gospodova razlaga pa verna podoba po čišljenju, prav nič retuširana. Poglejva jo, prijatelji! Čigav obraz je na njej? Moj je in tvoj je. Podoba moje in tvoje malomarnosti za »eno potrebno«, podoba moje in tvoje nestanovitnosti, begavosti, zatoplje-nosti v sto in sto posvetnih skrbi, ljubimkanja s krdelom zapeljivosti. Le pogumno pogledaj in si pogumno priznajva, kakó slabo zorana je njena najinega srca za plemenito seme božje besede in božje milosti, kakó plitva je, kakó polna drobnega plevela in grobega osala! Potem pa na delo! Post-ni čas je pred duri. Velikonočna spoved je plug in motika in brana, ki naj njivo zrahlja in očisti, da bo pripravljena za božje seme presvete Eha-ristije!

★

— Ob petkih in svetkih lahko pripravljaj »Jaj-nine«. Primerne so k vsaki omaki. Pripraviti se dajo s sesekljanimi ostanki pečenke, klobase, s salato, fi-žolom ali kot vloga v postno in mesno juho. Jajnine požlahtijo vsako jed.

— »Samo pet dinarjev mesečno...« to je bridki odmev sprico banovinske takse, ki gre med našimi radijskimi poslušalci in ki je dobil izraza tudi v našem poslušalskem glasilu, prvem slovenskem tedniku za radiofonijo »Radio Ljub-ljana« (8. številka). Zanimiv je aktualni kritični del, žarko luč na vse prej kakor pametno rav-nanje odločilnih faktorjev meče članek »Kako se dela za širjenje radija. Na uvodnem me-stu pa prinaša ta številka počastitev velikega dogodka v našem radiu — prvega samostojne-ga slovenskega mednarodnega večera. — List ima tudi filmsko rubriko z zanimivim pregle-dom sporeda naših kinematografov in prinaša v vsaki številki nad 20 strani izbranih radijs-kih sporedov. — Pripomniti moramo, da je vsak naročnik zavarovan za nezgodo, da ima zavarovan svoj aparat in da se sme udeleževati nad vse priljubljenega ugankarskega natečaja (dobitki so Tungsram-elektronke). — Brezplač-no številko pošlje na ogled uprava tednika »Ra-dio Ljubljana«, Miklošičeva cesta 7-L Ljub-ljana.

Zanimiva razprava pred sodiščem

Dr. Petrič contra dr. Radman

Znana je še afera med dr. Benedičičem in dr. Radmanom, ki je bil svoj čas tožen, da je dr. Benedičič očital, da ima maslo na glavi. Ta očitek je iznesel dr. Radman na javnem zborovanju, kjer je prišlo do bojnega glasovanja med takozvanimi »mladih« in »starih«. Na tožbo dr. Benedičiča je dr. Marko Radman, upravnik ljubljanske bolnišnice, nastopil dokaz resnice po nekem pismu, ki ga je pisal dr. Benedičič nekemu svojemu kolegu, iz katerega je razvidno, da je ta pobornik »mladih« zahteval kot nagrado za svoje politično delovanje od tedaj vladajoče stranke, da mu preskrbi službo šef-zdravnika pri OUZD s tem, da penzionira starejšega kolega, ki je zavzemal dotično mesto. Radi popolnega dokaza resnice je bil tedaj dr. Radman oproščen. V zvezi s to afero ali pa v posledici iste so nastale v bolnišnici govorice, da je vodja takozvanih »mladih« dr. Petrič interveniral v Belgradu, da se 30 do 40 zdravnikov v bolnišnici, med njimi vsi šefi, razen enega, upokojijo in napravijo prostor mladim. Dr. Radman, ki mu je prišla ta govorica na uho, je to govorico omenil kot šef svojemu podrejenemu kolegu dr. Jenku, in zdaj je dr. Petrič pograbil priliko ter tožil dr. Radmana radi žaljenja časti.

Dr. Radman se je že na prvi instanci tako zagovarjal, da je to govorico dr. Jenku omenil, to pa zgolj v interesu službe, da bi se ne vznemirjal, čim bi zanj zvedel, češ, da je to budalost in čisto neverjetno, da bi se na tak način penzionirali starejši zdravniki. Prvi sodnik je kljub temu, da je dr. Jenko izrecno povedal, da dr. Radman ni za svojo osebo obdolževal dr. Petriča kakšnega nečastnega dejanja, obsodil dr. Radmana na 520 Din globo pogojno. Proti tej sodbi se je dr. Radman pritožil na višjo instanco in je bila včeraj prizivna razprava, na kateri je bil ponovno zaslišan dr. Jenko. Dr. Jenko je izjavil, da se ne spominja več na podrobnosti ter mu je predsednik senata njegovo izpoved pred prvim sodiščem predložil, pri tem je dr. Jenko izjavil, da se ne spominja več na to, ali je dr. Radman omenil ne intervencijo dr. Petriča v Belgradu

kot govorico in jo označil kot budalost, pa tudi ni izključil možnosti, da je dr. Radman v resnici to tako prikazoval.

Dr. Oblak kot zagovornik dr. Radmana je navedel celo vrsto prič, med njimi najbolj ugledne zdravnike (kakor dr. Tičarja, dr. Dereanija, dr. Pintarja, univ. prof. dr. Plečnika, dr. Rakovca itd.), ki so v položaju potrdili to splošno govorico. Vrh tega je predlagal še dr. Blumauerja in sebe kot priča o tem, da je dr. Jenko že na prvi instanci po dovršenem dokaznem postopku zagovor dr. Radmana potrdil, na kar se žal danes več ne spominja. Sodišče je te dokaze zavrnilo.

Nato je dr. Oblak izjavil svoj temperamentni priziv ter zlasti kazal na važnost predpravde (dr. Benedičič contra dr. Radman), v kateri se v tako lepi luči kaže dotično pismo.

Ta pravda kaže, čeprav gosp. dr. Petrič ni direktno prizadet, način boja »mladih« proti »starih« in je zato zelo važna za presojo obilježja, katerem je nastala tudi ta govorica, in radi nje je sedaj samo dr. Radman in samo on tožen. Ako je dr. Radman to govorico označeval kot budalost, je ni s tem raznašal, nego ravno nasprotno in že zato ne more biti obsojen, ne glede na to, da je bil upravičen in dolžan v interesu mirnega vršenja službe opozoriti dr. Jenka, naj se ne ozira na tako glupo govorjenje. Za vse tisto pa, kar je dr. Jenko v svoji razburjenosti napravil svojem kolegu iz lastnega pridola, pa dr. Radman ne more biti odgovoren, čeprav mu je prvi sodnik vse to natvezil v svojih razlogih kot njegovo krivdo. Predlagal je zato popolno oprostitve dr. Radmana.

Kot zastopnik dr. Petriča je branil prvo sodbo dr. Cepuder ter se skliceval na razloge prve sodbe.

Sodišče je po daljšem posvetovanju priziv dr. Radmana zavrnilo, a dr. Oblak je javno izjavil, da se je s tem kršil zakon in da se bo z zadovo gotovo še pečala generalna prokuratura, ki bo morala nastopiti z ničnostno pritožbo v varstvo zakona.

Celje

PRORAČUN CELJSKE OKOLIŠKE OBČINE

V petek zvečer je bila proračunska seja okoliške občine za proračunsko leto 1935-36. Novi proračun, ki je bil na tej seji sprejet soglasno, predvideva 2.164.650 Din izdatkov in ravno toliko dohodkov. Glavne postavke med izdatki so sledeče: osebni izdatki skupaj 288.100 Din (lani 253.700 Din). Materijalni izdatki zavzemajo skupaj 1.876.550 Din; v tej postavki zavzemajo najvišje izdatke: prispevek za vzdrževanje policije 110.000 Din, prispevek gasilnim društvom 42.750 Din (20.000), javna razsvetljava 40.000 Din (32.000), vzdrževanje in popravila občinskih cest 120.000 Din (48.200), za regulacijo Savinje 90.000 Din, nove ceste 50.000 Din (20.000), za regulacijski načrt 25.000 Din (20.000) in za regulacijo Sušnice 20.000 Din. Prispevek občinskemu ubožnemu skladu se je povišal na 151.200 Din (118.920 Din). Pri razpravi o proračunu se je posebno poudarjalo, današnje žalostno gospodarsko in socialno stanje, radi katerega posebno trpi taka občina, kot je celjska okoliška. Zato so se temu primerno zvišale v proračunu postavke za javna dela, kakor je razvidno iz navedenih podatkov in postavke za socialno skrb. Na tem mestu moramo tudi z zadovoljstvom konstatirati, da je občinski odbor osvojil predlog g. Miheličiča, s katerim se poviša podpora Vincencijevi konferenci od 3500 na 5000 Din. Tekom razprave je bilo splošno več predlogov, o katerih se je razvila daljša debata. Ker se bo začelo že v nekaj dneh z regulacijo Savinje je bilo sklenjeno, naj se store vsi potrebni koraki, da bodo pri teh javnih delih zaposleni predvsem domačini in da se plačajo delavci pri regulaciji dostojno in sedanjim razmeram primerno. Ta predlog g. Miheličiča je občinski odbor sprejel soglasno. Veliko se je razpravljalo tudi o regulacijskem načrtu. Pohvale vredna je v novem proračunu tudi nova postavka 10.000 Din za letovanje širomake mladine na morju ali na drugih krajih. Nato je bil sprejet statut za občinske namestence, kakor ga je predlagala banska uprava.

»Deseti brat«. Občinstvo opozarjamo na današnji prizoritev ljudske igrice »Deseti brat«, ki bo ob 4 popoldne v veliki dvorani Ljudske posojilnice. Vstopnice se dajo v predprodaji od 9 do 12 ter od 2 dalje pri dnevnih blaginjah.

»Reklamacija za volitve« je bilo vložnih v mestu 138, v okoliški občini pa 80.

Maše za pokojnega kurata g. Matijo Ljubša. Danes bi obhajal g. kurat Matija Ljubša svoj god. Gotovo se ga bomo vsi spominjali v molitvi. Ta teden bo zanj vsak dan v opatijski cerkvi ena sveta masa.

Pričetek del pri regulaciji Savinje. Še nekaj dni in na naši Savinji, ki je v teku stoletij napravila že toliko škode, se bo začelo z regulacijo. Jutri prispe v Celje g. ing. Tašković iz Skopja, ki je prevzel, kakor znano, regulacijska dela. Med celjskim brezposelnim delavstvom vlada za regulacijo Savinje veliko zanimanje in je pri Borzi dela, ki je v prvi vrsti kompetentna odločati o zaposlitvi brezposelnega delavstva, zadnje dni zelo živahno. V imenu celjskih brezposelnih delavcev apeliramo na tem mestu na odločujoče kroge, naj gledajo, da bodo pri teh javnih delih v prvi vrsti zaposleni domačini. Dalje upamo in trdno pričakujemo, da bodo medse pri regulaciji Savinje vredne človeškega dela.

Za rezervne oficirje. Mestno poglavarstvo opozarja vse gg. rezervne oficirje na predavanje, ki bo dne 27. t. m. ob pol 7 na istem mestu kakor zadnjič. Gg. naj pridejo nekoliko prej, da bo mogoč točen začetek. Udeležba obvezna.

Kamnik

Novo strelišče: bo zgradila mekinjska strelska družina v Stranjah, nasproti velikih zatvornici, kjer ji je smodnišnica odstopila v uporabo velik travnik.

Pomožna akcija je organizirala nabiralni teden, ki bo od 3. do 10. marca.

Suševe most, ki veže Kamnik z Mekinjami, so temeljito popravili. Na desnem bregu so napravili novo oporo, v sredini struge pa novo kozo. Tudi zgornji del mostu je bil deležen vsestranske obnove, tako, da bo zdaj spet za daljšo dobo lahko služil prometu.

Kdo bo kandidat za kamniški okraj? Za poslanske volitve je zaenkrat kamniški okraj še brez kandidata. Narodna stranka ga še ni izbrala, med pristaji JNS pa so mnenja še vedno delena. Med kandidati se najpogostejše imenuje domžalski župan g. dr. Hočevar, Kamničani pa bi radi postavili svojega kandidata, ker imajo silno veliko reflektantov.

Vlažno • hladno, sedaj NIVEA

Po burji, dežju ali snegu — je zlasti potrebno, da varujete Vašo kožo pred vetrom in slabim vremenom, to pa storite najbolje tako: vsak večer, predno gresite spat, si nadrgnete kožo zelo naabko s Nivea-Creme. Koža bo postala vsled tega mehka in gibčna, a poleg tega tako odporna, da ji niti slabo vreme ne more škodovati.

Vašed eucerita, ki se nahaja v Nivea-Creme, prodira globoče v kožo, ne da bi pustila sija, in je istčasno krema za noč in dan.

Krka

Javna dela v občini počivajo. Omeniti pa moramo podjetnost in pridnost naših Lešanov, ki so si postavili nov most čez Krko, kjer je stara reka voda ob lanskim povodnji odnesla. Banovina jih je podprla z večjim denarnim zneskom, drugo so pa sami dali. Ob blagoslovitvi kaj več o tem.

Gospodinjki tečaj v župnišču vodi gospodinja Minka Odlasek.

Krško ob Savi

Iz našega kraja se sliši od časa do časa kaka nepopolna novica. Naj pa izve javnost tudi kaj lepega iz našega mesta. Davno je znano, da se Krčani odlikujejo po svoji veliki darežljivosti. Mogoče jim je vzor blagopokojna gospa Hočevarjeva, ki je svojčas delila javnosti obilne dobrote. To svojo darežljivost so krški meščani pokazali lepo te dni tudi pri družinski zbirki za evharistični kongres. Domalega vsaka družina se je odzvala vabilu pripravljalnega odbora, eni z vejim, drugi z manjšim prispevkom, primerno svojim gnetnim razmeram, vsi pa, kar je treba posebej naglasiti, z dobro voljo brez vsakega godrnjanja in spitikanja. Sv. Pavel bi morda zapisal sledeče: »Poznam vašo pripravljenost, zaradi katere se z vami pred Macedonci hvalim, da je vaša gorečnost prav mnoge spodbudila... Bog pa naj vas z vsem, česar vi potrebujete, napolni po svojem bogastvu v slavi Kristusu Jezusu« (II. Kor 9, 2-3; Filip 4, 19-20).

Razne živali in predmete preimate v darilo, ako si naročite: »Rejec malih živali« Šenkovec turn pri Ljubljani

Cerklje ob Savi

Izredno ribiško srečo so imeli pred dnevi mraščevski ribiči. Ko je nenadoma zapihal topli jug, so se podali na lov v Krko. Vrgli so mrežo in vlekli. Tako je bilo težko, da so že kar nekoliko kleli, menč da vlečejo kako kladlo ali kaj podobnega iz 8 metrov globoke vode. Pa glej! Privlekli so na dan naenkrat v eni mreži nič manj in nič več kot 40 lepih somov in somičev. Najtežji je tehtal 18 kg, najlažji pa 3 kg. Lepe denarce (par jurčkov) so dobili za nje. Krka je ribičem lep pripomoček, zlasti pa v teh revnih časih.

Gasilci s Skopje so igrali igro: Testament (avtor Rozman). Dasi novinci, so naredili iz te precej zamotane in miselne igre tako lep lik, da so bili ljudje kar navdušeni. To jih je opogumilo, da so šli zadnjo nedeljo gostovat v Sv. Križ, kjer je ljudem (prav velika udeležba ni bila, kar priča o krizi) prav tako ugajalo kot prejšnjikrat v Cerkljah. Hvalevredno je to, ker taka stvar le da ljudem več kot pa prazne plesne veselice.

Poročen je bil zadnji ponedeljek, posestnik, vnet za družni delavec gosp. Andoljšek Stanek iz Vel. Mraševca. Kot načelnik mladeniške Marijine družbe si je svojo življenjsko tovarišico poiskal v vrstah Marijinih deklet in poročil je Mlatkovič Zalko. Obilo sreče!

Ze tretjič bomo imeli občinske volitve, ker so bile že dvakrat razveljavljene (volili so mrtvi itd. itd.). Volitve bodo danes teden, 3. marca. Da bo sedaj vse v redu, o tem smo prepričani.

Prodaja nedeljskega »Slovenca« ima pri nas še vedno gosp. Videnič Feri, a v Krški vasi je to nalogo prevzel gosp. Zagorc Ljode. Ljudje pridno berejo. Prav tako!

Zimska sezona Centralna kurjava Radiotermalno kopalnice Dolenjske Toplice pri Novem mestu

Izborni uspehi zdravljenja, posebno pri revmatizmu, išiasu, protinu (gibi), živčnih ter ženskih boleznih. Moderna električna terapija. Tekoča hladna in topla voda v sobah. — Na željo tudi serviranje v sobah

Vrhnika

Vrhnika in horjuljska občina sta v sporu glede plačila dolga za šolo v Zažarju. Pred zadnjimi občinskimi volitvami so vas Zažar priključili sosednji horjulski občini. Zažarčani s tem nikoli niso bili posebno zadovoljni. Tako morajo hoditi n. pr. k banovinskemu zdravniku v 4 ure oddaljeno Dobrovo pri Ljubljani, dočim so imeli prej do vrhniskega zdravnika in lekarne komaj uro hoda. Toda zažarčani so bili vedno dobri prijatelji bivšega župana g. dr. Marolta, pod čigar županovanjem je dobila prijazna vasica tudi lepo šolo. Na šoli je ostalo še nekaj dolga, ki se ga pa Horjulci branijo. Včeraj se je vršila pri tukajšnji občini seja razsodišča, kateremu pripadajo po dva zastopnika vrhniske in horjuljske občine, predseduje mu pa banski načelnik g. dr. Stare. Razprava je bila preložena na nedoločen čas, ker zadeva še ni zadosti pojasnjena.

Št. Jernej

Nakupovanje konj za vojaštvo se je vršilo pretekli teden. Domači in okoliški posestniki so prignali mnogo konj, a vojaška komisija je kupila samo enega. — Naša, nekdanj tako sloveča konjereja, zadnja leta občutno hira in propada.

Veselja imamo v letošnjem predpustu kar preveč. Ob priliki veselice na Mihovici so se spoprijeli razigrani fantje in sin posestnika Zalokarja iz Bele cerkve je oblezel težko ranjen na tleh. Prepekljali so ga v novomeško bolnišnico, kjer je podlegel posledicam.

Zoper občino sta vložila g. kaplana tožbo, ker jima dolguje na katehetskimi nagradah lepe tisočake. Upata, da bosta uspela in dobila težko prisluženi honorar, ki znaša točasno nekaj par več nego dinar od ure.

Narodna prosveta izposojuje knjige ob nedeljah dopoldne v dvorani. Za predpustni čas pripravlja zanimivo veseloigro.

Poročila sta se g. učitelj Zamljen Jože in gđ. učiteljica Jerina Marija.

DRAMA — Začetek ob 20
Nedelja, 24. februarja ob 15: Postrček. Izven. Znižane cene od 24 Din navzdol. — Ob 20: Sluga dveh gospodov. Izven. Znižane cene od 24 Din navzdol.
Ponedeljek, 25. februarja: Zaprt.

OPERA — Začetek ob 20
Nedelja, 24. februarja ob 15: Pri belem konjaku. Izven. Cene od 30 Din navzdol. — Ob 20: Trčala. Izven. Cene od 30 Din navzdol.
Ponedeljek, 25. februarja: Zaprt.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE
Nedelja, 24. februarja ob 15: Okence. Znižane cene. — Ob 20: Veseli kmetiči.
Ponedeljek, 25. februarja: Zaprt.
Torek, 26. februarja: Pesti večer Smerkoljeve, Jelač na Vondraška. Red D.

Naznanila

Ljubljana

1. Četkoslavaška Obec v Ljubljani priredi danes ob 17 v Narodnem domu predstavo lutkovnega gledališča. Na sporedu veseloigra »Gašperček in povodni mož«. — Gostje dobrodošli.

2. Predavanje o evharističnem kongresu s kinoprojekcijami bo imel danes ob 5 popoldne tajnik PZ g. Vinko Zor v gledališki dvorani Salezijanskega zavoda na Rakovniku. Velj vabilno vabljeni, zlasti okoliščani.

1. Ljudski oder v Šiški vprizori drami ob 8 v samostanski dvorani v Sp. Šiški priljubljeno veseloigro v režiji g. Kranjca »Rokali«. Predprodaja vstopnic od 11-12 dopoldne ter eno uro pred pričetkom v društvenih prostorih.

2. Nočno službo imajo lekarne: danes: mr. Leustek, Rosjeva cesta 1; mr. Bahovec, Kongresni trg 12; mr. Komotar, Viš. jutri: dr. Plečnik, Tyrkova cesta 6; mr. Hočevar, Celovška cesta 62, in mr. Gartin, Moste.

1. Kino Kodeljevo. Danes ob 3 španska opereta s simpatičnim pevcom Josejem Mojico »Kralj eiganov« in 5 in 8 ter jutri ob 8 »Kralj eiganov« ter »Nibelungje«.

1. Na IX. posvetnem večeru Salezijanskega mladinskega doma prihodnji četrtak ob 8 zvečer bo skopitveno predavanje o svetli Tereziki Deteta Jezusa ter o novi cerkvi svete Terezike na Kodeljevem. Vstop prost.

1. Trnovski oder vprizori drami ob 8 na odru Zadruga doma v Karlovici ulici 14 zopet novo veseloigro s petjem v treh dejanjih »Moč uniforme«. Vstopnice se dajo v predprodaji od 10-12 dopoldne.

1. Društvo Prijateljev humanistične gimnazije bo imelo svoj redni občni zbor v ponedeljek, 4. marca t. l., ob 17 na III. dr. realni gimnaziji v Ljubljani, Vegova ulica (v ravnanstveni pisarni), z navadnim dnevnim redom. — Odbor.

1. III. javna produkcija konservatoristov bo v ponedeljek, dne 25. t. m., ob pol 7 v Filharmonični dvorani. Vstop prost proti nakupu sporeda, ki se dobi za 2 dinarja.

LJUDSKA UNIVERZA

V LJUBLJANI

O duhovnih osnovah nacionalne miselnosti bo predaval v ponedeljek, dne 25. t. m., ob 20 v dvorani Delavske zbornice g. univ. prof. dr. Veber Francec. Predavanje bo zelo zanimivo.

Maribor

1. Društvo Jugoslovanskih draževnih upokojenec ima redni občni zbor v nedeljo, 3. marca 1935, ob 8.30 dopoldne v mali dvorani Narodnega doma. Spored: Otvoritev in poročilo načelnika. Poročilo tajnika, blaginjskega, preglednikov, sprememba pravil, volitve, slavnostni.

1. »Rodoljub iz Amerike« na odru »Magdalenci« priredijo v nedeljo, 3. marca ob 17 na odru Zadruga gosposke banke veseloigro s petjem v treh dejanjih »Rodoljub iz Amerike«. Vstopnina sedeti po 10, 8, 5 Din, stojala po 3 Din.

1. »Mladarje« o ženskih organizacijah bo v sredo, 27. februarja ob 20 v Ljudski univerzi. Predava Minka Govekarjeva o ženskih organizacijah doma in v svetu. — Mester večer v Narodnem gledališču bo v torek, 25. februarja ob 20. Nastopijo Smerkoljeva, Jelač in Vondraček.

Celje

1. O sedanjem stanju denarne krize bo predaval manj finančni strokovnjak g. dr. Stanko Lapajne iz Ljubljane v ponedeljek, 25. februarja ob 20 na Ljudskem vseučilišču.

2. O znamenitostih skopljanskega okraja bo predaval pod okriljem Savinjskega podružnice SPD v četrtak, 28. februarja na Ljudskem vseučilišču vsed. prof. g. dr. Mesesnel iz Skopja.

3. Gostovanje Katje Delakove. Občinstvo opozarjamo, naj se javi v trgovini Domovina, da se morajo rezervirati prostori za gostovanje pesnikarice Katje Delakove v mestnem gledališču. Če predprodaja ne bo zadovoljiva, bo moralo gostovanje odpasti.

Drugi kraj

1. St. Vid nad Ljubljano. Javno zborovanje društva »Delo in ekstenza«, sklicano za danes, se radi tehničnih ovir ne bo vršilo.

2. St. Vid nad Ljubljano. Občinski odbor Rdečega križa vprizori danes v Ljudskem domu veseloigro »Danes bomo tičeli! Prijatelji smeha vabileni!

3. Posavska podružnica SPD v Zidanem mostu bo imela svoj letošnji redni občni zbor v nedeljo, dne 19. marca, in sicer v Zidanem mostu v hotelu Juvanjčič, a pričetkom ob 14. Članstvo vabilno vabljeni. — Odbor.

4. Dol pri Ljubljani. Koncert, katerega priredil ožak Pavke zveze v Dolu pri Ljubljani, se ne vrši 24. t. m., ampak 3. marca, z istim sporedom in ob istem času.

5. Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo bo blagoslovitev našega novega »Cerkvenega doma«. Te svečanosti se udeležijo slavnostni govornik bogoslovni profesor g. dr. Jurec iz Maribora ter otvori slavnost z govorom. Nato sledijo pevsko točko »Cerkvenega pevskega zbora« pod vodstvom g. Ulaže. Ob pol 4 urah pa vprizori Družabni klub: kot otvirljavno predstavo ljudsko igro s petjem v 5. dejanjih »Mlinarjev Janez«.

25% popusta 25% od cerkvenih govorov dr. M. Opeka

dobi kdor kupi celo zbirko do 15. III 1935

Cela zbirka obsega 24 /vezkov ter stane nevezana Din 466— s popustom pa samo Din 349.50.

N. Ničman, Ljubljana, Kopitarjeva 2

Ptuj

Vojaška zaprisega obveznikov. Vojaška oblast je odredila, da se ima izvršiti zaprisega še neza. prišležen vojaških obveznikov in rezervnih častnikov, oziroma vojaških uradnikov v času in po krajih, kjer bo poslovala rekrutna komisija. Ker mora občina že do konca februarja sporočiti vojaški oblasti število nezapriseženih, se pozivajo vsi obvezniki, rezervni častniki in vojaški uradniki, ki še niso iz kateregakoli razloga položili prisego na zvestobo novemu kralju, da se brezpogojno prijavijo pri ustreznem magistratu najdalje do 27. februarja.

Iz življenja slovečega učenjaka Sven Hedina

„Ko sem v puščavi za žejo umiral“

„Od Boga podarjeno jezero“ — sredi izsušene rečne struge ga je rešilo

Dne 19. februarja je sloveči raziskovalec zemeljske oble, švedski učenjak Sven Hedin praznoval 70. letnico rojstva. Prepotoval je mnogo neznanih dežela in neizmerno puščave. V svojih knjigah popisuje popotne doživljanje. V eni svojih knjig popisuje svoje potovanje po puščavi »Takla-Makan«, vzhodno od Kašgarja v srednji Aziji, kjer je potoval leta 1895. Na tem potovanju so mu za žejo pomrli vsi tovariši. Le on se je rešil s spremljevalcem Kazimom. Naj govori sam:

Preden se je zmrakilo, smo se pregledali svojo prtljago. Vse, karkoli mi je v Aziji bilo nenadomestljivo, sem zložil na kup: note, zemljevide, instrumente, peresa, papir, orožje, strelivo, kitajskih srebrnikov za 5600 mark, svetilke, orodje, živež za tri dni in tobak. Edino sveto pismo sem vzel s seboj. Pustil sem tudi kakih tisoč fotografskih plošč, lekarno, sedla, obleko in darila za domačine. Poiskal sem si sveže perilo in obleko ter se od nog do glave preoblekel. Ako naj umrem in me v večnem pesku pokopljejo viharji, naj bom vsaj sveže preoblečen.

Ko se je 5. maja jutraj zdanilo, sva težko vstala. Kazim je bil strašen na pogled. Njegov jezik je bil bel in otekel, ustnice so bile modrikaste, lica upadla in oči so samo motno svetile. Po vsem telesu se je tresel. Če je človek po vsem telesu izsušen, da mu skoraj v sklepih škriplje, je vsako premikanje velika muka.

Ko je vzšlo sonce, sva pogledala proti vzhodu. Kakor okamenela sva obstala in kakalica: »Gozd! Jaz sem se pristavil: »Kjer je gozd, tam je voda!« Napela sva zadnje šibke sile in se vlekla proti vzhodu. Pešeni griči so postajali nižji in prišla sva v kotlino, kjer sva skušala kopati, da li prišla do vode. Ker sva bila pa preslaba, sva morala pustiti in iti naprej. Temnozeleni črta pred nama je rasla, pešeni griči so bili vedno nižji in so slednjič prenehali. Stopala sva sedaj po ravnih tleh in sva imela le še kakih sto metrov do gozda. Ob pol šestih jutraj sva prišla do prvih topolov ter se vsa izmučena zgrudila v njihovi senci. Uživala sva prijetni vonj gozda, med drevesi sva videla cvetlice, poslušala pitje petje in brenčanje muh ter brenčev. Ob sedmih sva šla naprej. Gozd se je redčil. Našla sva stezo, na kateri sva opazila sledove ljudi, ovac in konj. Dozdevalo se nama je, da ta steza vodi k reki. Ko sva dve uri hodila po njej, sva se v senci topolov gozda zgrudila.

Nisva se mogla več ganiti. Kazim je ležal vznok in zdelo se mi je, da umira. Vendar mora biti reka čisto blizu, a midva sva prikovana tukaj. Obdala naju je tropična vročina. Dneva kar ni hotelo biti konca. Vsako uro sva bila bliže smrti. Za vsako ceno se moram privleči do reke, preden bo prepozno. Toda sonce ni zašlo. Le s težavo sva se dihala. Življenje nama je uhajalo. Sele ob sedmih zvečer sem se mogel dvigniti. Naslanjal sem se na lopatišče, lopato pa sem pustil v vejah, da bi po njej spoznal, kam naj se vrnem, če bi dobil pomoč, da bi lahko rešil tri umirajoče moše in izgubljen prtljago. Minili pa so že štirje dnevi, odkar sva svoje tovariše zapustila. Najbrž so že mrtvi. In več dni bi še trajalo, preden bi se mogel vrniti k njim. Tovariši so izgubljeni.

Zopet sem pozval Kazima, naj gre z menoj do reke, da bo pil. Pomagal mi je z roko, češ, da ne more vstati in mi je zašepetal, da bo kmalu umrl pod topoli. Sam sem se vlekel skozi gozd. Goščava mi je zapirala pot. Raztrgalo mi je obleko in opraskalo roke, pa vendar sem počasi lezel, zdajpazdaj počival, včasih se po vseh štirih plazil, vedno pa s strahom opazoval, da se v gozdu vedno bolj temni. Slednjič je napočila nova noč, zadnja noč — še enega dneva ne bi mogel več preživeti.

Naenkrat je gozd izginil, kakor bi ga bil kdo požgal. Stal sem na robu kaka dva metra visoke meje, ki je navpično padala na gladko ravan. Tla so bila trda, suha veja je molela iz njih. Spoznal sem, da je to kos lesa, ki ga je prinesla voda ter da torej stojim v rečni strugi. Toda reka je bila suha, tako suha kakor pečena puščava tam za menoj. Ali naj sredi rečne struge umrem za žejo, ko sem že toliko pretrpel, da sem prišel do brega? Nisem se še udal, nisem hotel leči, da bi umrl, preden nisem preiskal vse struge ter se prepričal, da je res vsa brez vode. Vedel sem, da reka teče naravnost proti severu. Najbližja pot na desni breg je bila torej

proti vzhodu. Na nebu je sijal mesec in pogledal sem na svoj kompas. Vendar me je nekaj gnalo proti jugovzhodu. Nisem si mogel pomagati, da bi šel proti vzhodu, ampak sem nehoti zavil bolj proti jugu. Kakor bi me vodila nevidna roka. Večkrat sem se zgrudil in se odpočil. Strašen zaspanec me je prijel. Glava mi je omahnila na tla in vse sile sem moral napeti, da ne bi zaspal. Ko bi me bil sedaj premagal spanec, bi se nikdar več ne bil zbudil.

Kakor vse puščavske reke srednje Azije, je tudi struga te reke, ki se imenuje Kotan-Daria, zelo široka in ravna. Prehodil sem že kaka dva kilometra in pol, ko sem zagledal pred seboj rob gozda na vzhodnem bregu tik pod mesečem. Na bregu je raslo gosto grmičje in ločje. V rečno strugo je mogle deblo padlega topola, ki je bilo v temi podobno krokodilovemu truplu. Toda struga je bila prav tako suha kakor doslej. Nisem imel več daleč do brega, kjer sem hotel leči in umreti. Moje življenje je viselo le za las.

Naenkrat sem se zdrznil in obstal. Pred menoj je zletel vodni ptič. Ali je bila divja raca ali divja gos, ne vem. Slišal sem čofotanje po vodi. Isti hip sem že stal na robu krnice. V njej sem v siju luninih žarkov zagledal vodo, ki pa se mi je zdela črna kakor črnilo. Sredi tihe noči sem se zahvalil

Bogu za čudovito rešitev. Ko bi bil šel naravnost proti vzhodu, bi bil izgubljen. Da, ko bi bil zablodil le sto metrov bolj proti severu ali bolj proti jugu, bi bil mislil, da je vsa struga suha. Vedel sem, da zaradi tajanja snega v ledenikih ta struga naraste v začetku julija in da v poznem poletju in jeseni zopet usahne ter da je pozimi in pomladi popolnoma suha. Slišal sem tudi, da v taki strugi ponekod daleč vsak-sebi nastanejo vrtinci, kateri izdolbejo v strugi globoke jame, v katerih se voda potem vse leto drži. In bil sem tako srečen, da sem naletel na tak tolmun!

Mirno sem sedel na rob krnice in pitpal za svojo žilo. Le šibko je bila, da sem jo komaj začutil, le 49 udarcev. Potem pa sem pil, pil, pil... Voda je bila mrzla, kristalnočista in sladka kakor najboljša studenčnica. Moje izsušeno telo je kakor goba pilo mokroto. Vsi sklepi in členki so postali bolj voljni, kakor pergament trda koža je postala mehka in čelo se mi je orosilo. Zila je začela močnejše biti in v nekaj minutah je udarila že 56 krat na minuto. Kri je lažje krožila po žilah. Počutil sem se okrepanega in prerajenega. Nato pa sem zopet pil in božal vodo tega blagoslovljenega tolmuna, kajerega sem krstil za »Jezero, od Boga podarjeno«.

Abesinci demonstrirajo. Italijanski nastopi ob meji so divje Abesince tako razdražili, da so s svojim preprostim orožjem pridrli v glavno mesto Addis Abebo ter zahtevali, da napadejo Italijane.

Vojvodov sin v — tujski legiji

Pred nekaj dnevi so časopisi poročali, da je mladi angleški lord Edvard Montague, sin vojvode iz Manchesterja stopil v francosko tujsko legijo in 18. februarja nastopil to trdo službo.

Mladi lord je 27 let star, njegov oče je bogat angleški plemič, ki ima 18 gradov in graščin, in vendar se je 18. februarja mladi vojvoda zavezal, da bo celih pet let služil v francoski tujski legiji, branil njeno zastavo, kateri hoče ostati zvest, če treba do smrti. Iz Toula je odpotoval v Maroko, kjer ga bodo poslali do Sidi bel Abdes, kjer bo soba v sivi vojašnici zadostovala dediču 18 gradov. Ko so ga časniki vprašali, zakaj mož iz take rodovine stopa v tujsko legijo, je angleško odkritosrečno odgovoril:

»Da stopam v tujsko legijo, se zgodi na željo moje družine. Rad sem se poslovil od Anglije, ker upam, da bom poslej lahko prosto in neovirano živel tisto pustolovsko življenje, o katerem sem doslej vedno sanjal. Moja sestra me je spemila do Toula, da bo mojemu očetu lahko sporočila, da sem res stopil v tujsko legijo, kakor mi je velel.«

Vojvoda manchesterski se gotovo ni lahko odločil sina poslati v tujsko legijo in v Maroko. Toda vojvodski oče je hotel enkrat za vselej končati škandale in afere, katere mu je povzročal njegov sin. Oče misli, da bo pet let trdega in napornega dela v tujski legiji dobra šola za razvajenega sina.

Mladi lord se je že od mladega rad potikal po svetu ter se je malo brljal za tiste nepisane postavbe, po katerih je dolžan ravnavati se vsak angleški plemič. Komaj je bil 18 let star, je že šel na potovanje po svetu. V Kanadi se je nekemu farmarju ponudil za hlapeca in pri njem ostal pol leta. Ker pa je bil vroče krvi — in pač vojvodov sin — se je s kmetom večkrat sprl, dokler ga gospodar čez pol leta ni pognal iz službe. Nato je začel kupčevati s starimi avtomobili. Spel je skupaj celo vrsto starih avtomobilov ter jih vozil od mesta do mesta na prodaj. Tako je prepotoval velik del Amerike.

L. 1929 se je v Vancouveru v Ameriki poročil z milijonarjevo hčerko Noro Dotter, ki mu je prinesla 600.000 dolarjev dote. Toda ni ga strpelo doma, vsled česar se je žena ločila od njega in mladi lord je v družbi svojega prijatelja kapitana Vandervelda šel na novo potovanje po Ameriki.

Zdi pa se, da je kapitan Vanderveld imel skrivne zveze z ameriškimi zločinci. Bodisi, da jih je izdal, bodisi, da so se ga hoteli znebiti, nekega dne so Vandervelda našli v gozdu ustreljenega. Najprvo so osumili mladega lorda in ga zaprli. Po daljši preiskavi so ga spustili, ker se je dokazalo, da z umorom ni imel nebene zveze.

Ko je prišel iz ječe, so ga nekdanji znanci z veseljem sprejeli med se. Dobil je zopet denar in si kupil lepo ladjo, v kateri se je vozil po morju. Toda mornarji so se mu ne-

Ameriški Zamorci za Abesince

Abesincem hoče pomagati znani ameriški letalec polkovnik Julian, ki je Zamorec. Kot letalec tako slovi, da ga Američani imenujejo »Črni orel iz Haarlemas«. Izjavil je, da hoče organizirati še druge črnske letalce, da bodo s svojimi brzimi bojnimi letali pohiteli Abesincem na pomoč. Ker se Zamorci v Ameriki močno zavzemajo za Abesinijo, utegne to gibanje postati nevarno.

Tatvine uradnih dokumentov

Lanskega septembra je šlo za to, ali naj bo sovjetska Rusija sprejeta v Zvezo narodov. Med manjšimi državami je posebno ostro proti sovetom nastopila Švica. Njen zastopnik švic. zvezni svetnik Jožef Motta je 17. septembra v Ženevi imel velik govor, ki je vzbudil splošno pozornost. Z moralnega, krščanskega in splošno političnega vidika je Motta odklonil sovjetski režim ter ugovarjal, da bi sovjeti bili sprejeti v Zvezo narodov. To je več ali manj še vsem v spominu.

Za ta govor pa se je Motta zahvalil arhimandrit ruske pravoslavne cerkve Serafin, ki živi v Parizu v pregnanstvu. Motta je ruskemu arhimandritu odgovoril kot švicarski zunanji minister. In za čuda! To uradno pismo švicarskega zunanjega ministra je nekaj tednov kasneje bilo dobesedno priobčeno v moskovskih glasilih brezbožnikov. Kajpada je bilo to pismo po brezbožniško komentirano.

Švicarska vlada je nato poprašala ruskega arhimandrita v Parizu, kako je mogoče, da je to pismo prišlo iz njegovih v tuje roke. Sedaj šele je arhimandrit zvedel, da mu je Motta pisal uradno pismo, katerega pa on nikdar ni prejel. Doselej tudi niso mogli ugotoviti, kako je to uradno pismo bilo ukraden, čeprav za deveto preiskujata švicarska in franc. policija.

Švicarski listi sedaj ugotavljajo, da je prva posledica ruskega prihoda v Ženevo že vidna — tatvina uradnih dokumentov.

»Ali imate v tem hotelu kako prav mirno sobico?«

kega dne uprli in mladi lord si je komaj rešil življenje.

To je bilo očetu — vojvodi preveč. Z vstopom v tujsko legijo se začelja pustolovskemu lordu nova doba življenja.

Roman za mlade in stare

EMIL IN DETEKTIVI

Spisal E. Kästner, poslovenil M. Kunčič.

Očeta Emil ni imel več. Njegova mati pa je imela delo, hvala Bogu. Umivala je rjave in črne in svetloase glave, jih česala in ondulirala neutrudno dan za dnem, da sta imela denar za hrano, plinaro, premog, najemnino, obleko, knjige in šolnino. Včasih je zbolela in legla v posteljo. Prišel je zdravnik in ji zapisal zdravila. Emil ji je potem prinašal iz kuhinje vroče obkladke in kuhal zanj in zase. In medtem, ko je spala, je z moko drgalko nekajkrat celo pobrisal pod, da ne bi rekla, ko bi se zbudila: »Vstati moram. Stanovanje bo kmalu takšno ko ciganski blog.«

Ali mi boste pritrdili, ali se mi smejali, če vam povem, da je bil Emil vzoren dečko? Imel je svojo mamo zelo rad. Do smrti bi ga bilo sram, če bi pasel lenobo medtem, ko je ona marljivo delala, računala in spet marljivo delala. Da bi on zane-marjal šolske naloge, ali jih prepisoval od Tončka Piškurja? Da bi izostajal iz šole za prazen nič in obesil učenje na kol? Videl je, kako si je mati prizadevala, da ne bi pogrešal ničesar, kar so drugi gimnazijci imeli in dobivali od svojih staršev. In on naj jo na vse to goljufa in žalosti?

Emil je bil vzoren dečko. To drži. Ni bil pa eden izmed tistih, ki so pridni samo zaradi tega, ker so strahopetni in častihlepni. Bil je vzoren dečko, ker je takšen pač hotel biti! Moško se je odločil za to, kakor se na primer človek odloči, da

ne bo več hodil v kino in da ne bo pohrustal nobenega sladkorčka več. Odločil se je za to, čeprav mu je bilo večkrat težko, vztrajati v svojem sklepu. Kadar je pa ob veliki noči prišel domov in je materi lahko rekel: »Mama, tukaj je spričevalo, spet sem prvi v razredu!« tedaj je bil zelo zadovoljen. V šoli in drugod ni bil rad pohvaljen tolikanj zavoljo sebe, kalikor zavoljo mame, ker je vedel, da ji s tem napravi veliko veselje in ji tako vsaj malo poplača, kar je že dobrega storila zanj in kar še bo...

»Hopla!« je vzkliknila mati, »zdaj pa kar brž na kolodvor. Četrta na dve je že. Vlak pa odhaja točno ob tričetrt na dve.«

»Torej na delo, gospa Stolničarjeva!« je vzkliknil Emil in dodal: »Ampak toliko vam pa povem: kovčeg bom nosil sam!«

Drugo poglavje.

Stražnik Zumer skrivnostno molči.

Pred hišo je mati dejala:

»Če nama pride naproti tramvaj, se na kolodvor odpeljeva, drugače pa pojdeva peš.«

Pa ni imela v mislih navadne električne železnice, kakršno vidite na primer v Ljubljani, ampak tramvaj, v katerega so vpreženi konji. Kdo izmed vas pozna takšen tramvaj? Vprav zdajle se je prikazal na oglu in se ustavil, ker mu je Emil pomahal z roko. Hitro vam ga opišem, preden odrdra dalje.

Konjski tramvaj, to vam moram povedati najprej, je dokaj čudno in smešno vozilo. Teče po tir-

nicač kakor pravi odrasli električni tramvaj in ima tudi podobne vozove. Namesto elektrike ga pa vleče čisto navadno kljuse. Emilu in njegovim prijateljem se je zdelo sramotno, da ima Novo mesto še zmerom takole staro konjsko železnico. Sanjarili so o električni železnici, katere vozovi imajo po dve nadstropji ter pet žarometov spredaj in tri zadaj. Občinski urad Novega mesta pa ni hotel ničesar slišati o električni železnici, ker je bil prepričan, da štirimetarsko dolžino cestnega tira prav lahko obvlada eta sama živa konjska sila. Vse želje, da bi uvedel električno železnico, so bile dozdej bob ob steno. Voznik konjskega tramvoja ni imel prav nobenega opravka s kakršnimikoli vzvodi in kljukami, marveč je držal v levi roki vajeti, v desni pa bič. Zelo enostavno. Hihot!

Če je stanoval kdo v Mestni ulici 12, in se je peljal v tramvaju s konjsko vprego ter hotel izstopiti, mu ni bilo treba storiti drugega, kot potrkati na šipo. Sprevednik je tedaj rekel »Brrr!« in potnik je bil doma. Prvo postajališče pa je bilo nemara šele pred hišno številko 30 ali 46. Novomestna cestna železnica pa si zaradi tega ni prav nič ubijala glave. Imela je časa na pretek. In tudi prebivalci Novega mesta so imeli časa dovolj. Če pa se je komu res kdaj prav hudo mudilo, je šel kratkoma lo — peš....

Pred kolodvorom sta Emil in njegova mati izstopila. Medtem ko je Emil lovil kovčeg s pločnika, je za njim zabrundal nizek glas:

»Oho, vidva pa gotovo potujeta v Švico?«

To je bil glas gospoda stražnika Zumra.

(Dalje prihodnjik.)

Dunikowski spet dela zlato

Poljski inženjer-alkimist Dunikowski, ki je bil pred dvema letoma obsojen v Parizu na dve leti zapora zaradi ponarejanja denarja, je zopet stopil na plan. Topot namerava proizvajati zlato iz nekih žarkov, ki baje izpuhtevajo iz zemlje. Zlato, ki ga bo šele napravil, že prodaja neki francoski banki. Oblasti so seveda postale spet pozorne na njegovo »alkimijo«.

Zlato so našli

Preiskovalna komisija glavne uprave industrije zlata v južnem delu Kirgizije je izsledila zlato v aramanjsko-nurinskem kraju. Z natančnim iskanjem tega zlata začnejo že v prihodnjih mesecih, obenem pa bodo proučevali, če bi ga lahko eksploatirali. V tamkajšnjem kraju vlada veliko presenečenje in veselje.

Kmet in zidar

Kmet pride k zidarskemu mojstru in mu pove:

»Gospod mojster, hiša, ki ste mi jo včeraj zgradili, se je podrla!«

Zidarski mojster: »Ali mislite, da bo stala na veke?«

MLADI SLOVENEČ

Zdravko Ocvirk:

Jaz bom zimi že pokazal

Ce bi imel peroti,
bi solncu šel nasproti,
ki se na jugu smeje,
tako pa bom tesneje
zavil se v topel plašč.
Ce zima bo nalašč
nagajala hudobno —
se režal bom ji zlobno,
v kožušček se oblekel —
to bom za nos jo vlekel!

Lord

Stric Jaka, ki je že dosti sveta prepotoval, mi je onile dan povedal tudi zgodbo o mačku, ki je bil bojda zelo plemenitega rodu. Bo že nekaj resnice na tem, saj so ga za lorda klicali. Lord — to ni karsibodi! Lordi so na Angleskem, kjer se naša zgodba vrši, zelo imenitni ljudje. Prepričani so, da jim po žilah teče plava kri. O takih ljudeh pravimo, da so plemenitega rodu.

Do danes sicer še nisem slišal, da bi se tudi mačkom pretakala po žilah plava kri, toda stric Jaka to trdi, in če si stric Jaka nekaj vtepe v glavo, drži kot pribito. Zaman bi mu ugovarjali. Zato je najbolje, če ste lepo tiho in poslušate zgodbo do kraja — potem pa presodite sami, ali ima stric Jaka prav ali ne.

Stric Jaka je začel:

»Ko sem bil lani na Angleskem, me je povabil moj prijatelj, lord Hailsham (pravi lord in ne maček), na kosilo. Malo pred sedmo uro zvečer (na Angleskem kosijo šele zvečer) sem prispel v njegov gradič na deželi, ki je ležal sredi vrta s prekrasnimi rožami.

Peljali so me takoj v obednico. Poleg gosposdinje je sedel na posebnem stolu dokaj nenavaden gost — velik črnobel maček bliskajočih se oči in najodličnejšega vedenja na svetu. Snežnobeke tačke je položil na mizo. Pred njim je ležal majhen krožnik.

Ko sem vstopil, je obrnil svojo lepo glavo k meni in me ostro pogledal. Po izrazu njegovih oči sem sklepal, da mi je hotel reči: »Nimam časti, da bi te poznal. Kdo si?«

»To je Lord,« je pojasnila gosposdinja.

Lepa žival me je še enkrat pogledala. Njegovi brki so se zganili in zaslišal sem polglasni: »Mijav!« Tako sva se drug drugemu predstavila.

Ko so Lorda prinesli v gradič, je bil še droben, srčkan muc z mehko svileno dlacico. Gosposdinja ga je vzela v roke in ga pobožala. »Kako lep muček!« je navdušeno vzkliknila. »Kar Lord mu bomo rekli!« je odločila. In muček jo je hvaležno pogledal z bliskajočimi se očmi, zamahnil z repom in ji nežno pritrtil: »Mijav!«, kakor bi hotel reči: »Saj sem res plemenitega rodu!« In poslej so ga vsi klicali za Lorda.

Prvo, kar si je zapomnil, je bil zvok gonga. ki je klical k obedu. Čim ga je zaslišal, je tekkel, kar so ga noge nesle, v obednico, zlezal na svoj stol in položil sprednji tačli lepo, kakor se spodobi, na mizo. Prej se ni dotaknil jedi, dokler ni dala gosposdinja znak vsej družini s tem, da je prva zajela.

Sprva so mu morali podložiti knjigo, da je s tačkami dosegel mizo. Pozneje tega ni bilo več treba, ker je postal zmerom večji in krepkejši. Nikoli ga ni bilo treba kregati zaradi slabega obnašanja. Vedno se je vedel kot dobro vzgojen in pameten mladenič iz najboljših hiše. Sploh je že z mladega kazal lepo vedenje in dostojanstvo pravega lorda. Ni zastonj dobil takega imena! (Tako mi je namreč pripovedoval stric in zato tudi sam odgovarja za svoje čudno mnenje o mačkih.)

Gospodar, ki je moral že zgodaj v mesto po opravkih, je navadno zajtrkoval z Lordom. Naj je še tako zgodaj prišel v obednico, Lord je že sedel dostojanstveno na svojem stolu, ker je vedel, kaj se spodobi.

»Dobro jutro, Lord,« ga je pozdravil gospodar.

»Mijav!« je bil odgovor.

In tako sta oba lorda — gospodar in maček — v vsem dostojanstvu lepo skupaj zajtrkovala. Šele ko se je gospodar dvignil, je tudi maček skočil s svojega stola in odhitel na vrt.

Poleti se je Lord rad grel na solncu. Zleknil se je po dolgem na hrbet, mežikal v solnce in stegoval snežnobeke tačke v zrak, kakor bi kadir nevidno smotko in strikaval z nje pepel.

Drugič je spet šel na sprehod v rastlinjak. Tam je počasi in premišljeno hodil od cvetke do cvetke in si jih ogledoval, kakor bi jih hotel strokovnjaško precentiti. Če se mu je katera posebno dopadla, se je zleknil poleg nje, z zadovoljstvom večkrat zaporedoma zagodrnjal svoj »mijav« in slednjič zaspal. Pri izbiri rož je pokazal izreden okus, kajti vedno je izbral najlepše in najdragocenejše cvetlice.

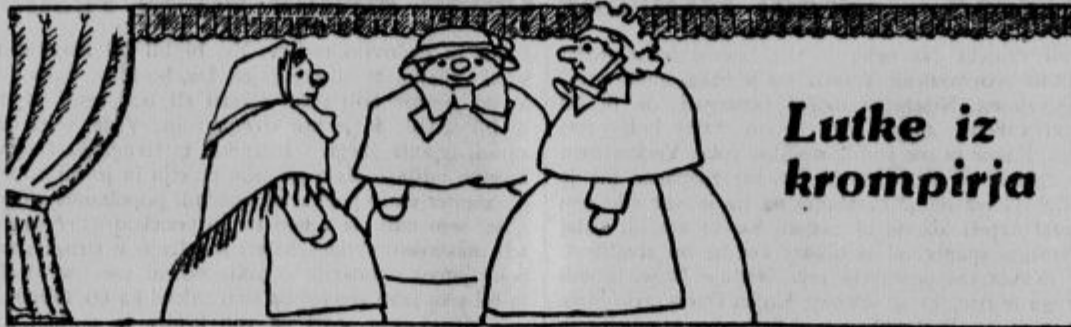
Nekega dne je prišla na obisk gospa z majhnim in ljubkim, toda predrznim in venomer bevsjajočim, sploh zelo nespodobnim pinčkom. Komaj ga je gospa odvezala z vrvice, že ga je bilo povsod dosti. V vsako reč je moral vtakniti svoj smrček. Noben blazinjak, nobena miza, noben stol ni bil pred njim varen. Vse je moral obvohati in obljati. Slednjič se je spravil celo na dragoceno perzijsko preprogo in jo vso razgrizel. To je bilo pa celo miroljubni gosposdinji preveč. Zapodili so ga na vrt, kjer se je vedel kot kakšen slabo vzgojen in razvajen otrok. Lord ga je iz cvetličnjaka, kjer je dremal pod izvoljeno rožo, opazoval s slabo prikritim nezadovoljstvom.

Ko je gong pozvonil k obedu, je Lord pohitel v obednico. V svojo največjo jezo je videl, da je pinč že pred njim prišel v obednico. Pa to še ni bilo vse! Pinč je že skočil na mizo, prevrnil lonček s smetano in se pravkar pripravil, da bi potikal kosček sladkorja.

To je bilo Lordu že preveč! Z enim samim skokom je bil na stolu, z drugim na mizi. Srdito mijavkajoč je dvignil šapo in z njo tako trdo oplazil pinča, da je ta cvileč skočil z mize in se skril pod mizo. Dobro je kaznoval pinčevo sladkosnednost in nespodobnost!

Lord se potem ni več zmenil za pinča. Dostojanstveno se je vrnil na svoj prostor, položil tačli na mizo in rekel: »Mijav!«

Tako je končal stric Jaka.

Lutke iz krompirja

»Ja je pa bosai. Lutke iz krompirja! Kdo je že kaj takega slišal? Lutke so vendar lesenel!« se je razburil Kobentarjev Matevžek, ko sem mu ondan dobrohotno svetoval, naj si napravi lutke iz krompirja in sam odpre lutkovno gledališče, če mu ni všeč Gašperček v Vzajemni zavarovalnici. Njegovo ogorčenje mi je šlo do srca. Zato sem se potrudil in mu vse natančno razložil, kako in kaj je s to rečjo. Ne samo, da mi je Matevžek dal nazadnje prav, zgodile so se še hujše stvari. Čez nekaj dni me je njegova mama pošteno ozmerjala, kakšnih neumnosti da učim njenega Matevžka. Kar na lepem ji je začel zmanjkovati krompir za krompirjem. Dolgo je ugibala, kakšen tat bi to neki utegnil biti, dokler ni zakotila Matevžka pri nečednem poslu.

Med jokom ji je priznal, da dela iz krompirja lutke, kakor sem ga jaz naučil. Seveda sem bil potem vsega jaz kriv. Komaj sem Matevžkovi mami dopovedal, da nisem hotel Matevžka učiti tatvine, ampak mu samo pokazati novo igro. Seveda Matevžek ni storil lepo, da je krompir skrivaj jemal mami. Povedati bi ji moral, zakaj ga potrebuje, in mama bi mu gotovo rada dovolila. Se pomagala bi mu lutke delati.

Tudi vas bi rad naučil te umetnosti, zato vam že takoj spočeta polagam na srce: za vsak krompir, iz katerega bi hoteli napraviti lutko, prosite prej mamo dovoljenja, da ga smete vzeti. Ne bi namreč rad videl, da bi se vaše mame hudovala. Tako, zdaj, ko sem položil svoje gorje in olajšal svoje razburjeno srce, vam pa že lahko razodnem skrivnost, kako se iz krompirja delajo lutke.

Najprej morate seveda imeti krompir. Brez tega ni nič. Ko ga imate v roki, ga preluknjate od spodnjega konca tako visoko, da lahko v vdolbino vtaknete kazalec do drugega členka. Na vsak način mora krompir zelo trdno tičati na prstu, ker je to pri predstavi zelo važno. Potem izrežemo obliko glave, podolgovato ali okroglo, kakršno bi pač radi. Seveda se moramo pri tem tudi nekoliko ozirati na obliko krompirja.

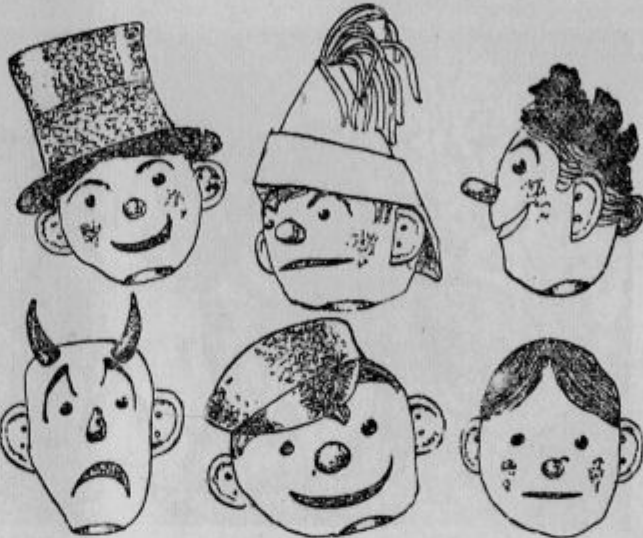
Zdaj pride na vrsto nos. Trska, lesen klin, gumb iz pečatnega voska — in v krompirju tiči najlepši nos sveta. Dve bučki s črnima glavicama iz stekla predstavljata oči. Ušesi sta večja gumba, ki ju vtaknemo v zarezo, katero napravimo na obeh straneh. Slednjič pridemo na vrsto usta. Zareza pod nosom — in že so tu. Toda usta so lahko različna, ker dajejo lutki izraz, kakršnega ji želimo dati. Če jih zaostriamo navzgor, se lutka smeji, če jih zapognemo navzdol, postane lutka čemerna in žalostna.

Ko smo vse to napravili, vzamemo v roko čopič, ga pomočimo v barvo in potegnemo parkrat čez obraz lutke. Lutka dobi rdeča lica. Tudi obrvi je treba naslikati. Obrvi zelo spremenijo izraz obraza.

Kar tiče obleke in drugih pritidlin, ki jih vsaka lutka mora imeti, če hoče biti lutka, kakor se spo-

dobiti, jih zlepiamo ali sestavimo. Čelade, cepice, krombuke lepimo iz papirja. Na njihovem robu pritrdimo od znotraj lase iz zvitihi vrvice ali iz volne. Seveda ima lutka lahko tudi brado in brke, ki ji pritrdimo z zaponko. S takimi pripomočki zadostuje glava ene lutke za dve, tri ali še več sprememb, tako da ne potrebujemo veliko lutk, kolikor oseb nastopa v igri. Paziti pa morate, da ne nastopata obenem dve osebi na odru, za katere ste določili samo eno glavo.

Pri oblekah lahko najlepše razvijete svoje sposobnosti. Tukaj vsak pokaže, koliko zna. Zadostuje

že čisto navaden kos blaga. Nataknejo ga kar čez kazalec, ki tiči v glavi lutke. Kajpada moramo to spretno napraviti. Palec in sredinec štrlita v tem primeru iz blaga kot roki. Lepše je vsekakor, če obleke sestavimo. Te obleke se morajo prilagoditi roki in imeti prave rokave. Tako lahko napravimo najrazličnejše obleke. In v našo garderobo bodo hodile lutke, ki si bodo po mili volji izbirale obleke, kakršne si bodo zaželele — za vsako jih bo dovolj: za kmetico in za princeso.

Torej lutke smo napravili. Zdaj pride na vrsto oder. Nič težkega. Je zelo enostaven. Oder bomo postavili kar med vrata sobe, kuhinje, drvarnice, senika, kjer je pač bolj pripravo. Prosite očeta, naj vam odžaga tako široko desko, kolikor so široka vrata. Tudi navadna palica je dobra, če ni drugega. Desko ali palico nato pritrdite med vrata, na desko pa obesite kot pregrinjalo pisano blago, ki si ga izprosite od mame. Blago naj sega do tal, da vas gledalci ne vidijo, ko zadaj uganjate svoje spretnosti z lutkami.

Naše lutkovno gledališče je končano. Predstava se lahko prične. Toda ne pozabite skušenj, ki jih morate imeti prej, preden povabite goste, da ne bodo razočarani nad slabo predstavo. Če imate spo-

min, lahko po svoje spremenite in predstavljate igre, ki ste jih videli v pravem lutkovnem gledališču. Če pa vaš spomin ne sega tako daleč, pa si sami kaj izmislite in korajžno pokažite svoje znanje gledalcem. Ni tako važno, kaj je, samo da je zabavno in veselo in da je gledalcem tako všeč, da se od srca nasmejejo.

Zelimo vam mnogo sreče s krompirjevimi lutkami, več, kot jo imajo drugi z lesenimi lutkami!

M. K.: Prizor iz lutkovne igre „Čudodelno krepelce“

PETA SLIKA

Predmestje. V ozadju pod zelenimi grički na vzvišenem prostoru železniški tir, ograjen z živo mejo. Pred živo mejo nekakšen drevored z brezami in smrekami.

V osrednju široka cesta. Na desni je videti del visoke palače.

1. prizor.

Ko se zastor dvigne, prisopiva z desne vlak. Dva dečka.

Starejši deček (slabo oblečen, kakor so oblečeni predmestni delavski otroci, oponaša vlak): Puh, puh, puh! (Posnemajo brizg lokomotive.) Uuuu! Mlajši deček (prav tako slabo oblečen, razposajeno maha z rokami za vlakom): Zbogom, s kozjim rogom!

Starejši deček (ko vlak izgine na desno, resno): Ko bom jaz velik, bom vlakovodja. Uuuu! bom pisal, da se me bo že parkelj ustrašil.

Mlajši deček: Jaz bom pa sprevidnik in bom

karte ščipal. Če bo kdo brez karte, mu bom pa kar ušesa preščipal.

2. prizor.

Prejšnja. Sofer.

Zasliši se drdranje avtomobila in trobilo. Sofer (pridrvi od leve v avtomobilu in daje znak s hupo. Izgine z avtom na desno. Slišati je, kako avtomobil ustavi.)

3. prizor.

Dečka sama.

Starejši deček: Aha, to je pa avto vrtnarja Bobka in njegove žene. K maši se onste peljala. (Pokaže z roko na desno.) Vidiš onste lepa palača je od njiju.

Mlajši deček: Vem, vem. Saj Bobka in njegovo ženo dobro poznam. Hojej, pred tremi meseci sta bila še tako revna, da sta k naši mami hodila prosjačit za sol.

Starejši deček: Vidiš, zdaj sta pa bolj bogata kot

Prismodava v deželi Narobeavet.

Mlajši deček: Ali je Prismodava bogat? Starejši deček (modro): Seveda.

Mlajši deček: Zakaj pa meni in tebi noben nič ne da?

Starejši deček: Kaj bo dal, saj ima še sam premalo!

Mlajši deček: Prej si pa rekel, da imajo denarja ko šrepinj.

Starejši deček (pokroviteljsko): Seveda ga imajo. Ampak čim več človek ima, tem več si želi. Vidiš, zato ga imajo premalo. Razumeš?

Mlajši deček (z negotovim glasom): Razumem. Starejši deček: Figo razumeš! Premlad si še, da bi kaj takega razumel.

Mlajši deček: Ali misliš, da se bom kregal s tabo? Saj veš kako! Očka je rekel, da se kregajo samo politiki.

Starejši deček (omalovažujoče): Hoho, saj niti ne veš, kakšni ljudje so politiki in kaj delajo. Jaz pa vem.

Mlajši deček (samozavestno): Tudi jaz vem, da veš! Politiki so takšni ljudje, ki se kregajo.

Starejši deček: O, ti prismoda ti! Potlej sva pa tudi midva politika, kadar se kregava!

Mlajši deček: Saj sem ti že rekel, da se ne bom kregal s tabo. Veš kaj? Pojdiva raje k avtomobilu. Jaz bi se tako rad enkrat gosposko vozil v njem.

Starejši deček (modro): Postani sofer, pa se boš lahko vozil vsak dan.

Mlajši deček: Ne, jaz bom raje milijonar. Pojdiva!

(Odkakljata na desno.)

4. prizor.

Prejšnja. Sofer.

Sofer (neviden, za odrom): Ali mi gresta, pa glave! Phhh! Vaju bo avto brenil!

Starejši deček (neviden, za odrom): Hoho, kako naju bo brenil, saj nima nog!

Sofer (neviden): Jezik za zobe, smrkvavca! Čakajta, čakajta, vama bom ušesa porezal! Brrr, rompompom!

Dečka (priběžita nazaj na oder in kričita): Mama! Mama!

Sofer (priteče za njima in žuga s pestjo; pa se ustavi takoj na desni strani in zagrozi): Se enkrat se približajta avtu, pa pokličem policajca. Policaj vama bo že dal! (Se obrne in odide nazaj na desno.)

5. prizor.

Mlajši deček (poparjeno): Ta je pa hud!

Starejši deček: Zdaj pa imaš! Saj sem ti rekel, da nikar ne hodiš tja.

Mlajši deček: Figo si rekel! Jaz nisem nič slišal.

Starejši deček: Seveda, ko imaš zamaške v ušesih!

Mlajši deček: Saj sem ti že rekel, da se ne bom kregal s tabo.

Starejši deček: Zdaj vsaj veš, kako je na svetu. Bogati ljudje se lahko vozijo v avtu, revni ljudje si ga pa niti ogledati ne smejo.

Mlajši deček: Fej in fuji, to je skandal!

Starejši deček: Veš, kaj? Igrajva se raje vlaki! Mlajši deček: Dobro. Jaz bom pisal: U-u-u-u!

ti boš pa pihal: puh-puh-puh!

Starejši deček: Ne, pisal bom jaz!

Mlajši deček: Jaz!

Starejši deček: Jaz!

Hočeta prekriti drugi drugega. Čedalje hitreje.

Mlajši deček: Jaz!

Starejši deček: Jaz!

Se zakadita drug v drugega in neprestano kričita:

Jaz!

Medtem prisopiva z desne še en vlak.

Dečka (v hipu pozabita prepri in začeta mahati z rokami): Adijo! Adijo! U-u-u-u!

6. prizor.

Prejšnja. Vrtnar. Žena. Sofer.

Mlajši deček (pokaže z roko na levo): Glej, glej! Moz in žena, bavbavav, nasopirjena kot pav, ze gresta!

Starejši deček: Na sprehodu sta bila. Zdaj se bosta odpejala k maši.

Vrtnar in žena prideta z leve strani.

Vrtnar (oblečen v frak in cilindar. Mogočno in oblastno): Halo, sofer, pripravi avto!

Sofer (se spet prikaže z desne): Prosim, prosim, milostivi gospod, je že pripravljen. Tamle pred garažo stoji. Kar izvolite tja.

Žena (našemarijena v sami svili in žamet, oblastno): Sofer, ali nič ne pritkavajo zvonovi?

Sofer: Nič, milostva.

Žena: Šramola! Če bi se peljal v cerkev kakšen škof, bo gotovo zvonili. Pritožim se, Jakob,

Vrtnar.

Spodobilo bi se pa res, da zvonijo tudi nama na čast.

Žena: Prihodno nedeljo že bodo, kar zanese se namer! Zdaj pa pojdiva!

(Hočeta oditi na desno.)

Dečka (priskočita, se vstopita pred vrtnarja in ženo, ter prosita): Gospod, gospod, dajte nama dinar!

Žena (v svetem ogorčenju): Ta nadlega beraš! Še na cesti nima človek miru pred njo. (Osočno.) Poberita se, capina!

Vrtnar (oblastno): Sofer, daj vsakemu eno brc!

Sofer (se zakadi v dečka in ju brcne).

Dečka (jokata): Mama! Mama! Saj vam nisva nič naredila.

Vrtnar (se škodoželjno smeje): Hoho, zdaj pa imata dinar!

Žena (stopi k njima): Čakajta, vama dam še jaz enega. (Ju brcne.)

Mlajši deček (med jokom): Le počakajte, bom ze mami povedal!

Starejši deček: Jaz pa očetu. On je velik in močan. Hu, vama bo že pokazal! (Odideta na levo, glasno poihtevajoč.)

(Odideta na levo.)

Vrtnar (se smeje): Hohoho, kar tulita, smrkolina! Saj drugače ne znata.

Žena: Pojdiva. Mudi se. Ura bo kemalu enajst. (Odideta na desno, pred njima sofer.)

7. prizor.

Pravna pozornica.

Sliši se drdranje avtomobila in avtomobilska hupa.

Dečka (se spet prikažeta z leve; odhiteta na levo za avtom in kričita na ves glas):

Mož in žena, bavbavav,

našopirjena kot pav!

Mož in žena, bavbavav,

našopirjena kot pav!

Zastor.

Tonček: »Kaj je težje: kilogram svinca ali kilogram volne?«

Francek: »Enako težka sta, to ve vsak!«

Tonček: »Tako? Potem naj ti pade na nogo najprej volna in potem svinec, pa boš videl, kaj je težje!«

ŽENA IN DOM DELAVSKI VESTNIK

Bog med nami Slovenskim ženam za II. evh. kongres

Imela sem pobožno teto materinskega duha. Živeča samsko, je toplo ljubila otroke svojih poročenih bratov in sestra in nas rada jemala s seboj, kamorkoli je šla. Vsa njena pota pa so vodila v cerkev, bodisi, da je bil to edini cilj, bodisi vsaj mimogrede. Bilo mi je nekako pet let, ko sva šli nekod mimo Lichtenhurnovega zavoda. Teta se je zbrala, slovesno pokrižala, nato pa se obrnila k meni:

»Le pokrižaj se vselej, kadar pojdeš tod mimo; vidiš, tu notri prebiva živi Bog...« (Domača kapelica je bila tedaj še v obcestnem traktu.)

»Živi Bog! Pravi Bog, ki je v nebesih!« »Seveda, prav tišti pravi Bog, ki je v nebesih, živi v tej kapelici noč in dan v tabernaklju...«

Moje otroško srce je odrevenelo v nepojmljivem začudenju. Ozrla sem se po cesti, v nebo. Nikjer nič posebnega, vse vsakdanje, kakor, da ne bi bilo nič. Tu pa prebiva živi Bog... tišti Bog, ki je v nebesih! Kako je to mogoče? Zakaj na nebu ni angelov, zakaj se vse tu naokrog ne zgrinja ljudje s cele zemlje, ne padajo na kolena in ne strme nad nepojmljivim čudežem božje priučnosti na zemlji?

Gobovo so mi bili že preje marsikdaj rekli, da je v cerkvi Bog, toda zamenjala sem to s sv. razpelom, Jezusovim v jaslicah, v grobu in sploh s sv. podobami. Tu pa me je kakor strela z jasneга zadelo razodetje: Pravi, resnični Bog živi na zemlji, ne samo v podobah, ampak v resnici. —

In druga nepojmljivost: Zemlja, svet se temu Bogu ne klanja, ne popusti vseh svojih vsakdanjih opravkov in ne strmi v svetem zavzetju...

To otroško doživljanje mi prihaja na misel ob pripravah za II. Evharistični kongres za Jugoslavijo, katerega namen je ravno ta, da se naznanost živega Boga — Evharističnega Kristusa čim najgloblje razodene našim srcem in potrdi našo vero, naše upanje Vanj in našo ljubezen do Njega. Potem pa: Da se vsa katoliška Jugoslavija na najlovesnejši način pokloni Božji Besedi, prebiva-joci med nami. Da vsaj za nekaj prazničnih dni popustimo svoja vsakdanja opravila, pozabimo svoje vsakdanje skrbi in se v svetem strmenju in ljubezni zgrnemo okrog Evharističnega Boga in Ga počastimo z vsemi sredstvi, ki smo jih zmožni kot narodna celota. Zdaj je pač nas vseh dolžnost, da se izkažemo vredne te prireditve.

Prav posebno pa se odpirajo tu slovenskim ženam prelepe, velike naloge: da pripravijo srca naših družin na to proslavo, da

svoje lastno srce pripravijo nanjo.

Pota sodobnega življenja, ki nas in naše družine trdo in neizprosno oklepa v svoj jarem in nas neprestano tira k mrzlični hitri — ta pota teko povsod daleč od Boga, od misli Nanj. Vsi izkušeni smo v svoji notrini ob tej gonji za pozemskim, tako izkušeni, da se tega dostikrat niti ne zavedamo več. Kako potrebno, da se zopet enkrat živo zavemo zadnjih ciljev našega življenja, da zaščitimo lakoto po večnih dobrinah in se z vso zbranostjo poživimo ob Večnem kruhu.

Življenje žene, matere, pa tudi samske, samostojne žene je ponajvečkrat ena sama velika odpoved in žrtve. Svet gleda na ženo še vedno čisto materialistično, sirovo, svoji sebično. Če ne išče zmisla svojega življenja v nadnaravnem, je njeno življenje ko voda, ki se je razsula po pesku. In huje, ker jo čaka odgovornost zanj pred Stvarnikom. Predvsem pa mati — kako naj bo svojim otrokom to, kar bi jim morala biti, ako ji manjka vera, zadostna živa vera? Kaj trajno osrečujočega naj jim preda, ako jim ne more posredovati doživljanja žive vere, ako jim ne živi živega zgleda življenja po veri? Pa tudi učiteljice in žene v vseh mogočih drugih poklih, vse samske tete — vse so poklicane, da posredujejo otrokom in odraslim vero v Boga in posebej v Evharističnega Boga in dajejo tako svojemu lastnemu življenju, pa naj je na zunanjo še tako skromno, neumrljivo vsebino.

Priprave za II. Evharistični kongres za Jugoslavijo, ki se bo vršil v Ljubljani, mora najti torej v slovenskem ženstvu najmočnejši odmev. Notranja priprava naših družin nanj mora biti njena prva naloga. Evharistični kongres naj najde v naših družinah razoroženo in skrbno pripravljeno zemljo za svoje seme: medsebojno ljubezen, potrpljenje in pomoč, brzdanje jezika in vseh drugih slabih nagnjenj in strasti, spravo s sorodniki in sosedji, odstranitev slabega tiska in njegovo nadomestitev z dobrim, sledujoč velikim molitve in dobrih del. To mora biti najbitvenejši del priprav za Evharistični kongres na naših tleh.

Važne pa so seve tudi ostale priprave, saj gre za vredno počastitev živega Boga med nami tudi na zunanjo — kakor je zahtevalo otroško srce po naravnem občutju v času, ko se nismo poznali evharističnih kongresov. Ob sebi je umevno, da mora slovensko žensstvo tudi pri teh pripravah z verno sodelovati in po najboljših močeh doprinesiti svoj del, da bo ta prireditev tudi na zunanjo kar najbolj veličastna, vsako drugo proslavo nadkriljujoča.

dene toliko drobtin, da se masa da oblikovati. Z malo žilke zajema drobne emoce in jih kuha na gvelji juhi ali tudi na poljubni posni juhi. Na enak način se dajo napraviti emoci iz vseh vrst zelenjadi.

MODNE NOVOSTI

K pomladanski modni prinašamo tri slike, dve promenadni obleki iz volnenega blaga in s kratkim capom, eno pa s kratko, blizu podobno jopico.

Razstrupitev gorilnega plina

Gorilni plin je dobil po svoji strupenosti pridevek »smrt v hili«. Strup je ogljikov oksid, ki ga vsebuje gorilni plin povprečno do 20 odstotkov. Nemški kemikom se je posrečilo v zadnjem času način razstrupitve, ki zniža vsebino ogljikovega oksida v plinu na 1—0,4 odstotke. Ker se ta količina, čim prodre v zrak, še razredči, je vsako večstrupenje izključeno. Ta pridobitev je tem več, čim bolj je plin proizveden ne podražuje, pač pa jo znatno izpopolnjuje, tako da ohrani plin vse svoje odlike, izgubi pa svojo nevarnost in nečistočo, kar se blagodejno pozna v vseh napravah. Važno je tudi to, da plin tudi po zastrupitvi ohrani svoj značilni duh, ki je najboljši opozorilec, če kaj uhaja. Saj je ob sebi umevno, da z zastrupitvijo ni odstranjen eksplozivno svojstvo gorilnega plina. Ker je plin važen činitelj v modernem gospodinjstvu, je gornja izpopolnitev njegove proizvodnje izredno velikega pomena.

Žena in krščansko strokovno gibanje

V zgoščenih obliki vidimo zbrane zahteve krščanskega strokovnega gibanja v programu krščanske strokovne internacionale. Ta program nam kaže, kakšen odnos si je zahtevalo krščansko strokovno gibanje do žene delavke in do žene delavca, ter kakšne zahteve postavlja za izboljšanje njunega socialnega in gospodarskega položaja. Program zahteva:

»Delovna doba naj se izvede na načelu osemurnika.

Nedeljsko in nočno delo naj se omeji na minimum. Uslužbenec naj se zagotovi prosto popoldne v soboto.

Posebni varnostni ukrepi se morajo odrediti za mladoletne delavke.

Otrokom pod 18. letom in ženskam naj se prepove nočno delo.

Odpravi naj se palagama zaposlitev poročenih žena in mater. Varstvo mater naj se zakonito uredi.

Radi skrbi za zdravje in pravno naj se pospešuje stanovanjsko skrbstvo.

Vsak odrasli delavec ima pravico na plačo, ki zadošča za preskrbo družine. Višina plače naj se določi glede na življenjske stroške.

Za rodbine z mnogimi otroci naj se osnujejo zavodi, ki bodo izplačevali primerne doklade.

Ko bi si mogli organizirani delavci priboriti, kar zahteva program krščanske strokovne internacionale, bi bil delavski položaj mnogo boljši kot je. Saj ni treba naštevati vseh okoliščin, v katerih si mora današnja delavka — dekle — žena služiti kruh, koliko ur traja njeno delo, koliko noči preživi v obratu ali pa vsaj koliko večernih ur, in kakšne mnogim nevarnostim je izpostavljena. Ispeljan ni osumernik, kaj šele, da bi bil za težja dela uveden krajši delovni čas!

Posebno delavka-mati potrebuje prav mnogo prostega časa, da se lahko vsaj malo posveti svoji družini. Ona predvsem potrebuje prosto popoldne v soboto, da more pripraviti dostojno praznovanje

Delavci! Izrežite in shranite!

Nova ureditev zdravniških okolišev OUZD v Ljubljani

OUZD je za člane in svoje nanovo razdelil zdr. niške okoliše v Ljubljani in okolici. Po tej ureditvi stanujejo zdravniki po možnosti v svojem zdravniškem okolišu, vsled česar je članom in svojim laže mogoče, da zdravnika v slučaju potrebe kličejo na dom.

Za mesto Ljubljana z okolico je po novi razdelitvi določenih šest zdravniških okolišev in sicer: 1. Ljubljana — notranje mesto; 2. Spodnja in Zgornja Šiška; 3. Viš-Glince-Rožna dolina; 4. Dolenska cesta-Galjevica; 5. Moste-Vodmat-Zelena jama; 6. Bežigrad.

Obiske na domu izvršujejo na račun urada v posameznih okoliših naslednji gg. zdravniki:

1. Ljubljana — notranje mesto:

Dr. Maicen Martin, stanuje v Ljubljani, Miklošičeva cesta 34/II. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 16. do 18. ure.

Dr. Trtnik Albert, stanuje v Ljubljani, Gledališka ulica št. 4. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 14. do 16. ure, telefon št. 9402.

Meje zdravniškega okoliša Ljubljana — notranje mesto so: Železnica ob Masarykovi in Bleiweisovi cesti do Tobačne ulice, Tobačna ulica, Groharjeva cesta, Gradašica, Ljubljana do Gruberjevega prekopa, Gruberjev prekop do Domobranske ceste, Domobranska cesta, Živinozdravniška ulica, Lipičeva ulica, Jegličeva cesta do Šmartinske ceste, Šmartinska cesta do železnice.

Člani in svoji imajo možnost, da sami izbirajo, koga izmed teh dveh zdravnikov kličejo na dom.

2. Spodnja in Zgornja Šiška:

Dr. Rupnik Vilko, stanuje v Šiški, Knezova ulica 37. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 9. do 11. ure.

Meje zdravniškega okoliša so: Gorenjska železnica, železnica ob Bleiweisovi cesti do Ceste na Rožnik, Tivoli mimo Drenikovega vrha.

Zdravniški okoliš Šiška obsega tudi naslednje zunanje kraje: Dravlje, Kamna gorica, Koseze, Peržanj, Zapuže.

3. Viš-Glince-Rožna dolina:

Dr. Kane Pavel, stanuje na Tržaški cesti št. 45. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 10. do 12. ure.

Meje zdravniškega okoliša Viš so: Drenikov vrh, Tivoli do Ceste na Rožnik in železnice, Ziljska ulica, Tobačna ulica, Groharjeva ulica do Gradašice, Gradašica do meje občine Ljubljane, meja občine Ljubljana do Malega grabna.

Zdravniški okoliš Viš obsega tudi naslednje zunanje kraje: Brezovica, Notranje in Vnanje gorice, Plešivica, Dragomer, Log, Lukavica, Glince, Rožna dolina, Viš, Brdo in Kozarje na državni cesti.

Krščanska strokovna organizacija na Nizozemskem

Nizozemska je ena manjših evropskih držav z 8.116.000 prebivalci, torej s polovico manj kot Jugoslavija. Vendar se pa more ponasati ta država, da so njene krščanske strokovne organizacije najmočnejše, saj štejejo članstva trikrat toliko kot vseletne Francije, ki ima 41.835.000 prebivalcev.

Na Nizozemskem se dele krščanske strokovne organizacije v katoliške in evangelijske, štejejo pa skupno 311.348 članov. Danes si bočemo ogledati prve.

Katoliška delavska zveza Nizozemske beleži zadnja leta močan porast. Njene poklicne strokovne zveze so šteje namreč 1. januarja 1. 1934 članov 194.155. Poleg poklicnih zvez so v zvezi včlanjena še društva delavcev mešanih strok, s katerimi skupaj je štela delavska zveza navedenega dne 208.164 članov. Delavska zveza razpolaga s 143 strokovnimi tajniki ter 176 uradniki. Razumljivo, da tudi na Nizozemskem niso tla delavstvu postlana z rožicami. Strokovne organizacije so vsled krize postajene v brambo pridobitvenih pravic, toda kljub tej brambi se delovni pogoji poslabšujejo, plače padajo, brezposelnost raste. Dne 1. januarja 1934 je bilo od celotnega članstva Katoliške delavske zveze popolnoma brezposelnih 24,7 procentov, doma pa 4,8 procentov celotnega članstva. Vseh brezposelnih šteje država na milijona. Vred teh

nedelje — Gospodovega dne. In ali je morda združljivo nočno delo dekleta in žene s krščanskim pojmovanjem žene? Ali ni nujno potrebno za dekleta, da živi v najvarnejših letih v družinskem krogu čim več in ali ni tudi delavska mati poklicana za varstvo svojih otrok. Kako pa naj to varstvo in skrb za otroke izgleda, če se mora odpraviti družinska mati zvečer na delo?

Program krščanskega strokovnega gibanja je logičen, ko zahteva, naj se zaposlitev poročenih žena palagama odpravi. Žena, in predvsem poročena žena, ne spada v produkcijski sistem, ker ji je Bog določil drugačno službo. Na tem se ne more prav nič spremeniti! Bodimo dostodni: Vpijemo o moralni krizi. Toda ali nima ta korenina ravno v moderni družini, ki je prišla v najhujšo krizo valed liberalnega gospodarstva, ki sili v gospodarsko borbo tudi ženo in jo s tem trga družini? Ali ni torej upravičena zahteva: Ženo — mater družini!

Seveda bi ostalo krščansko strokovno gibanje le na pol poti, če ne bi istočasno zahtevalo pogojev za eksistenco družine. Zato postavlja zahtevo, da imej odrasli delavec plačo, ki ne zadošča le za njegovo preživljanje, temveč tudi za preskrbo njegove družine. Družine pa, ki imajo prav mnogo otrok, naj prejmajo poleg tega od posebnih zavodov za otroke posebne doklade, kot je to že uvedeno ponekod. Žene se brez dvoma več ne bi potegovala za službe in delovna mesta, če bi živele v zavesti, da tega ne potrebujejo, ker je družba za preskrbo njihove družine zadostno poskrbeala. Lepo bo takrat! Zalibog je pa uresničenje teh ciljev še daleč in ne popolnoma brez krivde žene in raznih laždelavskih gibanj!

Krščansko strokovno gibanje hoče priboriti ženi vse tiste pravice, ki ji gredo po božjem pravu. Zato je pa tudi interes žene, da se vključi v njegove vrste, oziroma da ga po svojih močeh podpira. Zmaga ciljev poslednjega krščanskega strokovnega gibanja bo tudi zmaga žene!

4. Dolenska cesta-Galjevica:

Dr. Janežič Pavel, stanuje v Ljubljani, Stari trg 4/II. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 3. do 10. ure.

Meje zdravniškega okoliša Dolenska cesta so: Od Malega grabna meja občine Ljubljana do Gradašice, Gradašica do Ljubljane, Ljubljana do Gruberjevega prekopa, Gruberjev prekop do meje občine Ljubljana, meja občine Ljubljana preko Golovca.

Zdravniški okoliš Dolenska cesta obsega tudi naslednje zunanje kraje: Babina gorica, Daljna vas, Orle, Rudnik, Sela pri Rudniku, Srednja vas.

5. Moste-Vodmat-Zelena jama:

Dr. Maicen Martin, stanuje v Ljubljani, Miklošičeva cesta 34/II. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 16. do 18. ure.

Meje zdravniškega okoliša Moste-Vodmat so: Meja občine Ljubljana pri Golovcu, Gruberjev prekop do Domobranske ceste, Domobranska cesta, Živinozdravniška ulica, Lipičeva ulica, Jegličeva cesta do Šmartinske ceste, Šmartinska cesta do železnice, Savska cesta.

Zdravniški okoliš Moste-Vodmat obsega tudi naslednje zunanje kraje: Tomačevo, Hrastje, Jarše, Vodmat, Moste, Zelena jama, Obrje, Selo, Šmartno, Berčevo, Brinje, Kleče, Podgora, Videm, Pšata, Soteska, Sv. Jakob, Senebrje.

V krajih: Hrušica, Bizovik in Štepanja vas izvršuje obiske na domu uradov zdravnik g. dr. Trtnik Albert.

6. Bežigrad:

Dr. Debelak Gvido, stanuje Bežigrad št. 3. Ordinira v ambulatoriju OUZD v Ljubljani vsak delavnik od 16. do 18. ure.

Meje zdravniškega okoliša so: Savska cesta do železnice, železnica (glavni kolodvor) ter gorenjska železnica.

Zdravniški okoliš Bežigrad obsega tudi naslednje zunanje kraje: Brod, Črnuče, Dobrava Gmejna, Ježa, Nadgorica, Pudboršt, Brinje, Ježica, Kleče, Mala vas, Savlje, Stožice.

★

Vsak bolnik (član OUZD ali svojec) se mora pri zdravniku, ako zahteva obisk na domu, legitimirati. Predložitelj mora potrdilo delodajalca (§ 15 ZZZD) o zaposlenju. To potrdilo ne sme biti starejše od dveh dni. Za svoje je poleg potrdila delodajalca predložiti tudi potrdilo občine o skupnem gospodinjstvu, ter da član svojca vzdržuje s svojim zaslužkom. V nujnih slučajih, ko član ne more predložiti predpisanih potrdil, mora to naknadno izvršiti najpozneje naslednji dan, sicer se smatra, da je zdravnik izvršil obisk pri privatnem pacijentu.

★

Belgiji preganjajo inozemske delavce. V Belgiji dela 70.000 Francozov, 64.000 Holancev, 49 tisoč Poljakov, 35.000 Italijanov, 13.000 Nemcev, 12.700 Angležev, 10.700 Čehov, 9.700 Luksemburžanov in 8.500 Jugoslovancev. Vlada je dobila pooblastilo, da lahko predpiše za vsako podjetje, koliko sme zaposliti inozemcev. Pri tem bo vlada odpravljala inozemske delavce in ostavljala na njih mesta domače moči.

★

Iz kuhinje

Naše gospodinje večkrat tožijo, da je za južno zakuhano tako malo izprememb. Vendar pa imamo prav v tem oziru premenljivo izpremembo. Treba je le porabiti vse, kar nam nudi vsakokratni letni čas. Ker je pozimi treba družinskim članom več materijala, ki tvori in skrbi za telesno toploto, torej mesnih izdelkov, tudi zakuhe za juhe izbiramo tam: razni mesni, jeterni, možganski, vrtni in drugi emoci. Ko pa se začne pomlad je treba kolikor toliko izpremeniti prehrano in kuho ter se zaradi tega gospodinja rada obrne v naravo. Na zgodnji pomladi nudi marsikaj pripravnega. Ako pa zima le noče oditi, pa gospodinja uporablja v tej prehodni dobi razne sličnike in emoce za zakuhano, katere pripravljajo iz raznih mlečnih izdelkov, kakor: zdrobove, žemljine, modnate, riževe in jajčne žličke, vmes pa tudi še ocvrti grah in podobno. Takoj pa, ko začne poginjati prvo zelenje, že pripravljajo gospodinje za zakuhano prve zelenjadne emoce, kakor: zelenjadne emoce, ki jih napravi n. pr. takole: merico spinacea, pest peteršilja, drobnjaka, kislice, eno sesekljano čebulo, žlico presnega masla, dve jajci in po potrebi žemljinih drobtin. Prebrano in oprano zelenjad seseklja ali jo razreže v stroju ter jo pari s čebulo v presnem maslu. Ko se ohladi, doda obe jajci in pri-

ČITATELJEM ZA NEDELJO

Nedeljsko pismo

Verjemi mi, da so premnogi zamišljeni ob-
stali pri današnji evangelijski priliki — kako je
šel sejavač seme sejati, pa ga je nekaj padlo poleg
pota, nekaj na skalo, nekaj med trnje, ostalo pa v
dobro zemljo in le to je zrastle in obrodilo slo-
teren sad. Ne le tisti, ki so jo vzeli kot žoljski pri-
mer, kako je treba človeku pričkat in sprejeti
Boga in njegovo besedo — kako je treba srce za-
preiti hudici, kako je treba ljudi v viharju trdno
obstati, kako se je treba varovati, da skrb in bo-
gastva srca ne zaduše — temveč tudi oni, ki so
ob njej liho zahteli nad svojim grenkim ži-
ljenjem.

Prav gotovo nisi zajokal ti edini.
Ko bi ne bil duhovnik, bi morda ne čutil tako,
koliko src je oslabele, od staršev, od okolice ali
celo od prijateljev pokojnih, od prevar otrplih in
okamenelih. Ne poznal bi vse bridke zagrenjenosti,
v kateri tihira toliko src. Ne vedel bi za vse trnje,
ki se včasih tako trdo zasadi v srce, da mora iz-
kropaveti.

Mnogo je bridkosti med nami.
Vem, da je marsikomu veselje na licih samo
igra pred svetom: duša je že slonela prevarana.
Vem, da je sreča mnogih samo videz: srce jim je
čisto blizu smrti. Slutim, da mnogim lahko prva
sapa vrže vrzvenno hojo: saj jim je srce že upog-
njeno in trdno do smrti.

S teboj vred sem premišljal, zakaj je taka
bridkost, trudnost in zagrenjenost delež nekaterih
duš. Saj mnogi res niso prav nič zakrivil, pa kar

vozijo in vlačijo najtežja bremena preko njih srca.
Nekateri so komaj dahnil v mladost, pa so jim
jo že zastrupili in jim zavalili kamen na srce. Ne-
kateri so pripravili kakor močna pomladna nji-
va, pa jim vsek samo trnje ovijajo okrog srca.

Polotati se: premnogi niso krivi ti sam.
Glej, Bog sam je tako usvaril svet, da morajo biti
pola in kamni in trnje. A nikar ne obupaj. Zdi se
mi celo, da boš morda največ ljubezni in milosti
dosegel, če boš s svojo pohojeno in zagrenjeno
dušo pričaral Boga.

Ko sem prebiral evangelije, se mi je mnogo-
krat zadelo, da sem kar gledal Jezusovo veselje,
če je našel oslabele, ranjeno srce, če se je vrgel
preden obupan človek ali če je kje srečal bridkost,
morda celo smrt. Ob takih prilikah se je kar zve-
selil, da je lahko pokazal svojo ljubezen in moč.
In četudi se je včasih razočel ob zemeljski brid-
kosti — kakor ob prijateljevem grobu — se je
vendar zahvaljeval Bogu, da mu je poslal trenutek
ljubečega zmoglostja.

Apostol Pavel pripoveduje v današnjem berli-
lu, da se moč v slabosti spopolnjuje in da se kar
rad hvali s slabostmi, da bi prišla nanj moč Kri-
stusova. Še ti se vzravaj ob tej misli: morda se
je Bog že zveselil, da bo mogel dvigniti, ozdraviti
ali obuditi tvojo bolno, zagrenjeno, obupano srce.
Bog je dober, dober in njegova ljubezen nima
meje. In tebi jo lahko še danes izkaže toliko, da
ga boš hvalil za vse gorje in bridkost in trpljenje,
ki je bilo tvoj delež doslej.

Vital Vodusek.

F. J. Biersack:

Moja prva kupčija

Nekega dne je rekel moj oče mesar »Danes
mora eden na Hrib h Gruntarju po tele, za kate-
rega sem se že zbotal!«

»Lenart!« je zakričal prvi pomočnik vajencu. In
Lenart je vzel kapo, okovano palico in poiskal mo-
tovo za tele.

»Pa glej, da se kmalu vrneš!« je rekel oče.

Tedaj me ni več držalo.
»Oče,« sem rekel, »po tele bi mogel iti pač
tudi jaz!«

»Ti...?«
Tako čudno me je pogledal. Nisem bil še prav
dopolnil enajstega leta. A poznal sem vse vasi in
naselja v okolici. Saj sem dostikrat spremljal očeta,
ko je hodil po kupčijah. In iti po tele — prava
reč...

Oče je nekaj časa prevdral; potem je pome-
žniknil in dejal: »Pravi! — Če ga priženeš domov,
dobiš pedesetico, če ne, se pa glej, fant!«
»Ko so pri Županu naročili telečje stegno!« je
rekla moja mati.

»In pri »Lovcu« ledvično pečenko!« se je vta-
nila Rozka.

Samozavestno sem si posadil kapo na glavo,
vzel palico in motovo.

»Pa motovo ne ovijaj okrog roke, ko boš gnil,
ampak ga drži samo v pesti, da lahko takoj izpu-
stiš in te tele ne more vleči za seboj...« je še mo-
dro zakričal za menoj Lenart; a bil sem že zunaj.

Bil je prekrasen dan. Jesensko sonce je toplo
obsevalo hiše in polja.

»Kam pa greš?« me je vprašal Štrbunkljev
Janez.

»Po tele!«

»Ti, potlej grem pa s teboj!«

»Aja, nemara misliš, da je to igrača? Kaj
bel...«

»Ha, kako se postavlja...!«

Stari krojač Boltar je stal pred hišo. »Kam pa
kam, fant?« je prašal.

»Po tele moram, zaradi stegna in ledvične pe-
čenke pri Županu!« sem zavpil.

»Tako!... Po tele, hm — sapramiš!«

Kar čutil sem, kako sem zrasel.

Kmalu sem moral kreniti z gladke, bele ceste
na razvožen, grudast kolovoz. Šel sem med travniki
in njivami. Tam okraj so stale ob robu močvir-
nega sveta vaše koče.

Zdaj pa se vkreber, ob Pasjem borštu! Zakaj
neki sem začel iti hitreje, pa še navzgor? Ha, kar
sam pod gozdom, to ti ni karsibodil! Zdaj sem bil
že dobro uro na poti.

»Tako — tele,« je rekel Gruntar, »da, da,
tele... že prav...!«

Krenil sem proti hlevu.

»Bo treba čakati, kaj?« je rekel Gruntar.

»Na kaj pa?« sem vprašal.

»I no — na onega, ki pride po tele.«

»Saj ga vzamem jaz!«

»Ti?«

Kmet je zmajeval s svojo sivo glavo in si nekaj
mrmral pod nos. Slednjič pa je šel z menoj v hlev
in otvezil tele na moj motov. Bil je čudovito lep
telček. Nikakor ni šel rad z menoj.

»Na, na, le pojdi, na...«

Nekaj časa je šlo kar dobro in mislil sem si:

»Pa stoji in tisočkrat vprašajo in zmajujejo z gla-
vami, kakor da bi to bilo kdove kaj...«

Ampak tedaj se je tele nenkrat ustavilo; vlekel
sem in porival. Razkoračilo se je in trmoglavo
uprlo. Za vse drugo je bilo pripravljeno, samo
dalje ni hotelo.

»Primi...! Hov, hov...« sem oponašal Sultana
in tele zadaj včipnil.

Tako je šlo zopet dalje. Pa kako! Oh, bil je
krasen telček! Tako nedolžno je štoriklaj poleg
mene. Cisto žalosten sem postal. Da bo moral tako
kmalu umreti —

Tedaj je ubogi telček zakričal; sredi svojega
igravega stopicanja je pognal svoj naravni klic prek
polj, nazaj v hlev. Vsega me je prevzela žalost.

»Le pojdi, no — le pojdi!« sem hripavo pri-
govarjal.

Ko sva pa prišla do Pasjega boršta, se je
zgodilo. Izenada se mi je izgrgal; izpodteklil sem
se in padel. In telček je bežal po hosti. Jaz sem
drl za njim; se zopet izpodteklil in padel. Sopihal
sem in tekel še bolj. In zdaj telčka sploh več videl
nisem.

Zdaj je bila moja žalost še večja.

Sedel sem na štor in premišljal o svojem po-
ložitju. Solze so mi šile v oči. Videl sem pedese-
tico, ki je ne bom dobil. Pedesetico, tak kupec de-
narja, ki ga ne zmenjaš, ampak ga iz velikega spo-
štovanja pred njegovim srebrnim bleškom vržeš v
»šparovček«, ko si ga preje dva dni nosil na naj-
gobjem in najvarnejšem dnu svojega hlačnega
žepa... A potem je bilo še nekaj drugega. »Glej se,
fant!...« mi je zvenelo v ušesih.

»Domov?« sem se vprašal. »Vse drugo raje!«

Hudo pobit sem se vrnil h Gruntarju. Kaj mu
je neki bilo nenakrat? Tak nor posmeh mi je ždel
nekje v obrazu, a nisi vedel, kje.

»I, kje pa imaš tele?« je vprašal.

»Ušlo mi je, zbežljalo...!« sem rekel.

»Česa ne poveš?... Tak te bodo pa doma kar
pošteno pohvalili, kaj?«

Tedaj mi je šinilo v glavo. »Gruntarjev oče,«
sem rekel, »ali nimate drugega teleta?«

»Nak — se je smejal in veselo zmajal z glavo;
sploh je bil čudno šapšen.

A mene je že prevzela druga misel in stekel sem
z dvorišča; hitel sem skozi vas in krenil proti sa-
moinejšim domovom. In zdaj sem šel od hiše do
hiše, kričal prek plotov, skozi okna in v odprte
hleve, kakor sem bil neštokrat slisal očeta: »Ali
imate tele naprodaj?«

Pri Krivcu, da, pri Krivcu je stal gospodar
ravno na pragu.

»Ali imate kako tele naprodaj?«

»Nak, glejte si ga no!« se je zasmejal kmet.

»Ti si pa pravi, tili!«

»I no, telčka potrebujemo!«

»Si pa že mesarjev, Bednarjev, a?«

»Da...«

»Tak torej teleta potrebujete?«

Povedal sem mu o naročenem telečjem stegnu in
ledvični pečenki, vse, samo ne o ubeglem telčku.

»Hja, prav za prav že imam enega, ki bi bil
naprodaj,« se je popraskal Krivec pod brado, »ali
ga hočeš pogledati?«

»Seveda, kje pa je?«

Šla sva v hlev. Tristo medvedov, ta telček je
bil še deseterkrat lepši ko prejani! To sem takoj
opazil. »Oh, če bi ga le že imel!« sem si mislil.

Povedal sem začel otipavati tele, kakor sem bil ne-
štokrat videl očeta.

»Ti si pa že pravi, ti...!«

»Lep telček,« sem pohvalil, »dobro spitan!«

»Po čem pa za zdaj teleta?«

Povedal sem mu ceno. Začela sva se botati,
popuščati, se bližati sklepu kupčije.

»Vinar sem ali tja,« je slednjič dejal Krivec,

B. Nordh:

Volčji glad

Lov divja. Dranajstovica volkov bega po prh-
kem snegu ko sence. Hropejo in sopihajo, pene se
cede in njihovi prazni želodci tulijo po hrani.

Lakota jih neizprosno jene dalje, v morijo in žrtje,
zakaj tako ukazuje zakon življenja. Toda divjina
je kakor izumrla. Mraz je dozdevno ujel v svoje
zamrznjeno žrelo vse plen.

Cas mineva. Sivkast dan se poraja iz globine
noči, in na jugu pošilja sonce rd če svetlobne snope
v vis. Iz kratkega dne je kmalu zopet večer, iz
večera noč, in ta noč polaga zopet svojo ljuto roko
čez ravan.

Volčji trop pa se v beli dvorani divjine še
vedno žene za ropom. Eno življenje je vsakokrat
zasadil — uborno, majhno začje življenje, da bi
ga razdelil med dvanaest svojih. Razdelil! Ne, tako
bratska postava ni. Vodilni volk in eden izmed
črede sta razgrala zajca na dve in vsak je po-
goltnil svojo polovico. Ostalih deset je smelo slisati
samo zajčev krik, ki pa seve nobenega ni nasitil.

Zdaj se žene gonja prek barja. Potem zdjra
trop, večno iščeč hrane, v temne sence gozda.
Zdajci vodilni volk nekaj zavoha, krene na levo
in pospeši tek. Čuti, da je tod šla krma. Ampak
kakšen vonj je to! Diši po človeku. Vse živo meso
je tu za žrtje. Tudi drugi volkovi vohajo sled in
njihovo lačno tuljenje si utira pot iz njihove naj-
globlje notrine in prodira skozi tiho noč.

Iz rožnate stene plešejo majni svetlobni pra-
meni. Žari se in iskri. Snop žarkov se razpusti in
potem zaplame po zvezdnem prostranstvu se-
verni sij.

Ta pogled se nudi možu, ki sedi zunaj v brez-
krajni pustlini ob ubornem, majhnem ognju. Na-
slanja se na majhne sani in brez diha strmi v
dvanajstovico volkov, ki mu zdaj že dve uri dela
družbo — ta sestrada bitja, ki moledujejo, da bi
ga smela razgrgati na kose, pogoltniti otrpajoče
življenje njegovega mesa.

Mož zarenči. To je renčanje človeka, ki ugo-
varja plačevce bližajoči se smrti.

Volkovi sede v snegu ko sohe. Sapa se počasi
vije iz goščancev in zglošč in belosivkast sopuh,
sren se zajeda v njihove debele kožuhe. A tega
jim ni mar. Vso svojo pozornost posvečajo izključno
pravici do življenja. Nade njihovega življenja pa so
vse v tem možu, in v ta živi kos hrane strme vse
z bolestinom gladom. Potrpežljivo čakajo, da bi us-
nil ogenj. Kakor lačni otroci sede za pogrnjeno
mizo in s pogledi moledujejo za dovoljenjem, da bi
smeli začeti jesti. Ali led ni za to tu, da se pojče?

Cas mineva. Mož je videti utrujen... todin-
tam malo zakinka, se zdajci zdrzne, stisne trdnje
toporišče sekire, potem pa se zopet sesede sam
vase. Za seboj ima dolgo pot in noč je pač za
počitek.

Ampak tu ni, da bi spal! Ogenj žezdalje bolj
pojenjuje in volkovi prihajajo v svoji blazni lakoti
vedno bliže. Nemirni postajajo in klavčno javkajo,
zakaj glad jim trga drobce — volčji glad je gro-
zovito sesajoča bolečina... nevarno zlo, ki tira
življenje do skrajnosti: moriti ali biti umorjen.

Valovi plamenčnega severnega sja se mehko
vale po nebem svodu, šopi barvaste svetlobe ska-
čejo sem ter tja in zračne proge lebde med zrač-
nimi skupinami naokolu.

A mož vsega tega ne vidi. Zdaj stoji ob visokem
ognju in grozeče vihti sekiro proti tulecim ugol-
vom, ki stoji z nasršeno dlako pripravljen, da se
vržejo nanj. Mož zakriči... zarjave v grozi in za-
dnjih dihih svojega življenja. Pa volkovi se ne dajo
oplašiti. Njihovi čakani se bliskajo skozi rumeno-

»za to mi ni, ker tvojega očeta že predolgo po-
znam...«

Zbotala sva se po štirideset letnih funt žije
vage in pedeset naplaila. In zdaj je prišel tren-
tek, ko sem prvič v življenju udaril v roke. Prav
res: stari Krivec, ta zvesta in pošena kmetiska ko-
renina, mi je ponudil svojo rjavo, žuljevo oratasko
desnico in jaz sem krepko udaril vanjo, da mi je
postalo toplo pri srcu.

»Ali ga spraviš sam do doma, kaj?« je vpra-
šal Krivec.

»Me nič ne skrbi!« sem dejal; zakaj zdaj sem
imel že soko za seboj.

Ni še minila ura, ko sem se bližal naši hiši.

Kmetijski voz je stal pred njo. Da, Gruntar je stal
v mesnici. Tedaj me je zagledal.

»A, glejte si ga, no!« je rekel mojim staršem,
ki so bili doslej pač poslušali njegovo povest, kako
mi jo je njegovo teče zagodilo.

»Se enega ima!« je zavpila moja mati.

Da, se enega; zdaj smo imeli pač dve teleti.

Zakaj tudi Gruntar je bil svoje pripeljal.

Moj oče mi je podaril čisto novo srebrno mar-
ko; bil je ponosen name. Vajenec Lenart je kar
zazijal, ko je zvedel vso reč. Poslej je imel veli-
kanske spoštovanje pred menoj.

Da, kupil sem bil tele. Samo to? Bilo je prvič,
da sem se zavezal za veljavno besedo in jo potrdil z
udarcom v pošeno kmetisko roko. Posihmal sem
vsikdar spoštoval to roko in nisem nikdar segel
vanjo z lestjo.

bene pene, oči jim žare od lakote in prednje noge
jim postajajo toge.

Strah in groza zmagata moža, da zaluča sekiro
v volčji trop. Bolestno tuljenje preseka tišino in
zamre. Eno telo se zvrne in ostala telesa ga blisko-
vito pokopljejo pod seboj. Mož pa stoji drhte in
gleda, kako divje živali, trgajo truplo svojega to-
variša... vidi, kako močne čelusti mrvijo drže-
tajočo meseno gmoto. A ne godi se nobena krivica,
kajti postava se glasi: »Če pada tvoj brat, ga požri!«

Volkovi se niso umaknili niti za palec. Padli
volk jim je napolnil želodce komaj malo, in po-
hlepno ližejo krvavi sneg ter se bore za najmanjšo
kapljico krvi. Pa tudi tega je slednjič konec in
volkovi sede zdaj v polkrogu ter strme v moža z
oči, ki od lačnega hrepenja gore. In mož je
brez orožja. Na njegovi sekiri sedi volk.

Mož zakriči in tako grozoten je njegov krik,
da se volkovi zdrznejo in za par korakov umaknejo.

Toda nič nevarnega se ne zgodi. Mož divja, a je
brez moči. Volkovi odgovore na njegov krik z
zamolknim tuljenjem in prišikajo zopet bliže. Vsek
hoče biti prvi, ko pride do žrtja. In lakota pri-
ganja... ta silna lakota, ki jo je gorko meso pa-
dlega tovariša šele prav vzbudilo. Več mesa se jim
hoče. Volčjeja ali človeškega, to jim je čisto vse-
eno. Meso je meso.

Severni sij vrže šop žarkov in trosi svoj blek
po divjini, in drevje dela sence, ki se plazijo v
gibljivi svetlobi sem ter tja. Tu, med sencami,
vprižarja divjina igrokaz, ki ima za gledavce same
bleščeče zvezde. Tu stoji mož, človek... kos mesa
s človeško dušo. Krog nje stoji druga živa bitja.

Liki iz mesa in krvi, in taiselega pravica življenja.

Tak je pač tek te igre, da mora življenje
moriti, ako hoče živeti. Enajstovico izmed teh
dvanajst bitij, žene lakota življenja, da umore dva-
najstega in si tako utestijo lakoto. Dvanajsti —
osamljen človek... je po zakonu življenja prisiljen,
da brani svoje življenje, pa naj si bi moral v ta
namen neteto drugih ubiti. To je igra življenja,
ki se vali v krogoloku snovi...

Mož stoji a kadečim se ogorkom v goli pesti
in z nogami razmetava pepel in žrjavico krog sebe.
Umreti noče.

Zdajci resne strel skozi noč. Gre volkom
skozi mozeg in kosti. Stisne jih strah in praseno
v beg. Mož se onemogoči zgrudi na pepel in čaka
na rešitev, ki se v podobi dveh mož na smučeh
hitro bliza.

Kolo časa se zavrti naprej. Kruto in trdo vklepa
mraz divjino, zvezde migljajo, severni sij prši svojo
krasoto v vesolje, zdaj pa zdaj zavije po nočni
tišini mračno, zategnjeno tuljenje.

To je volčji trop, ki toži nad divjo bolečino
lakote, nad bolečino, da mora živeti.

»Kaj si pa dala svojemu možu za god?« vpraša
prijateljca.

»Zabojček cigar.«

»Koliko si pa dala zanje?«

»Nič. Se nekaj mesecev sem jemala iz moževe
zaloge po par cigar na dan in jih spravljala. Zdaj
me je ves ganjen pohvalil, kako dobro sem zadela
njegov okus...«

Lahkoživi mladi gospod je poklical slugo in
mu naročil: »Če pride, l. recite, da me ni doma.«

»Oprostite, gospod,« je dejal sluga, »ampak ne
sleparim rad. Ali ga ne bi smel enostavno vreči
skozi vrata, ne da bi kaj rekel?«

Kulturniobzornik

Dr. P. — ar:

Dokumenti slovenske politične miselnosti po l. 1866

2.

Italijanska propaganda za »vzhodne meje« in Slovenci*

Kako utemeljena je bila v prejšnjem odstavku
omenjena Einspielerjeva »Prošnja! Oceniti se dá
njegov klic pravilno šele ob dejstvu, da je Italija
prej že leta in leta gojila dalekosežne načrte na
račun avstrijske državne posesti in seveda tudi —
naše narodne ob južozapadni mejli. Izborna orga-
nizirana dolgoletna propaganda, tajna in javna, je
pripravljala italijansko ljudstvo in evropsko javnost
na dogodke, ko bi si Italija z orožjem hotela pri-
boriti tiste meje, ki jih je propaganda označevala
za »naravne«, »strateške«, »nacionalne« itd. Av-
strijska, to je z nemiskim duhom prepojena upra-
va, je bila hote ali nehoti najboljša pripraga teh
nevarnih stremeljev, v neizmerni svoji slepoti se-
veda in radi mrzine proti »manjvrednim« Sloven-
cem in Hrvatim, ki so ji kot »panslavisti« bili
vedno »sumljiv in nezanesljiv element«, Italijani
pa kot »visoko kulturni narod« vedno dobrodošla
opora in zaveznik proti »panslavizmu«, ki se je
na jugu nevarno jačil in upiral dalekosežnim
nemško-pangermanskim načrtom v smeri proti
Adriji. V kako težkih razmerah so živeli gorški
Slovenci, pričaj dopisnik iz »Tolminkskega« v »Slo-
vencu« po 3. juliju (št. 58 od 21. 7. 1866, str. 232):
»Z bridko žalostjo so tudi nas primorske Slo-
vence navdale prežalostne novice iz severnega bo-
jišča in to nas tem več, ker smo kmali čitali v
časnikih, da je odločno sklenjeno beneško kra-

ljestvo »velikodušnemu« francoskemu cesarju od-
stopiti, ter tako bomo mi Primorjani mejni so-
sedje laškega kraljevstva. Nekateri hočejo še celo
vedeti, da pridemo tudi mi Primorci pod »novo
zedinjeno Italijo«, česar pa jaz ne morem nikakor
verjeti, ako ravno to trdno stojim, da se Lahom
sline cedijo tudi po našem Primorju, ter jim men-
da ni mar samo za narodne meje, ampak tudi za
naravne, vodne ali gorske! Tega nas pa Bog
varuj! Vendar se pa sploh le čuje, da se ima le
po sedanjih mejah »Benečija« odstopiti, torej je
vsaj za sedaj ta strah prazen. Kakor sem od neke
strani slisal, je volja vis. vlade slovenskimi v na-
šem primorju odsehnati bolj krepko pod pazbo
segati, ker se je menda po sedanjih zgodbah pre-
pričala, da laščino širiti ali v javnem življenju
podpirati je toliko kot kačo na lastnih prsih go-
jiti in tako rovarskim Lahom orožje v roke po-
dajati. Bog daj, da bi se moje besede vresničile;
kajti to bi ne bilo samo pravo, ampak tudi pra-
vično, da bi bili že enkrat prosti laških »ediktov,
sentenc in avisov«. Uradni jezik je namreč v Pri-
morju laški in nemški in od obeh se ve, da naš
prosti kmet trohice ne ume, ter mora hoditi od
Poncija do Pilata, preden mu kdo uradne dopise
razjasni!«

Istočasno pa poroča gorški osmošolec iz Sol-
kana, 20. julija tudi v »Slovencu« (28. VII, št. 60)
o razmerah

Kurenčkuva Neška ma tud beseda

Ja, ja, tu ni tku lohku kej pametenga puvedat, koker s nahter mislja. Clouk nima mežganu kar na žnorce, koker kašnga kužeta. Mežgani maja tud soje muhe. Tu je še dobr, de lde na držeja glih velik na mežgane, pač pa na jezek. Iist pa na pumislja, de je glih jezek se ta narbl udisu ud mežganu. Sevede, kašn guvurnki, pusebn jaun guvurnki, tu pusebn dobr veja. Tistem guvurnkem, ke se za planke skrijeja, keder maja kej za puvedat, je sevede useglih, kuku je z mežganem in se na mežgane nkol dost na uziraja. Vite, tu je pa falen. Zatu jest na take guvurnke prou nč na drzim.

Kene, če jest puvsuša simpake učaseh kašnga jaunga guvurnka, prec vem, kam pes taca muli. Ze pu ta prveh besedah, ke jih izguvari, spuznam, če negau mežgani strajkaja, zatu, ke pa ššli z jeziki navskriž. U takeh slučajeh, s mislem, b blu bi pameten, če b blu tih in skrou jezek raj za zube. De b eden drgač mislu, koker guvari, tu ja na gre, pa če s se tku naprej uzame, de more jt. Mežganu se holt na da prsiti, de b držal z jeziki in mu šli na roka.

Sevede, sa pa tud lde, ke sam z ustem puvsuša in pa mal z usesem. Za puvsuša je pa dobr, če tud z mežganem puvsuša. Nubeden na verjev, de sa za puvsuša glih tku putreben mežgani, če se use pravilen slišat in zastopit, koker za guvurnka, drgač bo usak klubasari žiua upou S tem na sam guvurnka tku zmeša, de nazadne tud sam misl, de pameten guvari, če ja še tku kom.

Kulker je men znan, mežgani rad večkat kašnu guvurnke mal punagajaja. Pusebn širokoustneže maja prou na pik. Keder kašn tak širokoustnež gu-

Gustav pl. Gagera:

Jagode Lukutate

Vprašanje pomlajevanja nas v zadnjih letih bolj kakor v katerikoli dobi zanima. Človek se stara veliko prehitro. Krona stvarstva doseže povprečno 37 let, dočim so živali, ki žive 150 do 200 let. Kakšno mladost, kakšnih uspehov, idejnih in materialnih bi si človek nakupil, ko bi tudi on dosegel tako starost!

Koliko ljudi pobere smrt med tem, ko naj-uspešneje delajo, ko ustvarjajo, takrat, ko bi bili državni, občinski, družinski dragoceni; pa zbole, se prerano postarajo, in zgodaj, pogosto v mukah umrjejo in po večini po svoj lastni krivdi.

Ko sem pred nekoliko leti potoval po Indiji, po Burmi in Siamu, me je maharadža iz Jajpura opozoril na jagode lukutate. Dognalo se je namreč, da dosežejo sloni v ujetništvu samo sedemdeset, osemdeset, pri najboljši neži morda devetdeset, let, dočim oni v divjini, kakor je znano, veliko več.

V Indiji pripisujejo visoko starost divjih slonov uživanju jagod lukutat, ki imajo posebno moč, da pomlajajo žleze, čistijo jetra strupov in krepijo srce. Te jagode rastejo v tropičnih višinah, kamor sloni redno zahajajo tri- do štirikrat na leto, dasi morajo velikokrat mnogo milj daleč romati, da pridejo do njih. Maharadža iz Jajpura in kraljevski čuvaj belih slonov v Bangkoku sta poizkusila, da bi te jagode dobili tudi ujeti sloni, da bi bili zmogljivi in bi dlje živeli.

Knez, zelo inteligenten, star gospod, ki se je šolal v Oxfordu in se naučil misliti po evropsko, je dal raziskovalcu, profesorju Rachi-Maraki, znamenemu učitelju jogijev in pisatelju, nalog, naj problem lukutate preišče in dožene, ali je pripisovati visoko starost divjih slonov samo uživanju teh jagod.

In res, rezultat preiskave je bil presenetljiv. Ugotovili so, da ne samo sloni, ampak tudi papige in jastrebi periodično iščejo in uživajo jagode lukutate. Čudno je to, da prav sloni, papige in jastrebi dosežejo tako visoko starost, da pa te živali v ujetništvu, kjer ne morejo priti do tega sadu, ki telo čisti strupov, poginejo veliko prej. To se godi pri živalih v zooloških vrtovih, v cirkusih, kakor tudi pri slonih v Indiji, ki jih uporabljajo za težka dela. Največji slon v ujetništvu je danes šest in devetdeset let star. Pri dva in devetdesetih letih so se mu pokazali znaki velike oslabelosti zaradi starosti. Dali so mu jagod lukutat. Hitro je prišel k sebi in posihal celo plodil.

Raziskovalci poročajo, da postanejo živali po teh jagodah bolj sveže, živahnije, bolj divje. Perje papig in jastrebov se bolj svetli. V nekem velikem

to, da se na mednarodnih kongresih in v drugih znanstvenih shodih izhodnja meja italijanska na tanko določi; pod Avstrijo spadajo laške zemlje, namreč Venecija, Istrija in Tridentinski naj se za prihodnje imenujejo, skupno »la Venezia«. Slednjič predlaga, naj skrbi zavod za to, da se popravijo na zemljevidih spačena imena istrskih krajev.

Iz vsega tega jasno sprevidimo, kako skušajo Lah vedno bolj razširiti Italijo ter da tudi skrbre za to, da pridejo take njih sanjarije med ljudi. Lah je hitre krvi in kmalu bode verjel, da ravno takó mora biti in nič drugači, nasledek vsega tega pa bode ta, da ne bode še tako hitro miru. Koliko se je, skorej bi človek rekel, trudila prejšnja vlada, da si je izgojila po Dalmaciji, Istri in po Goriskem isti laški element, na kterega se Italijani zdaj tolikanj opirajo, da bi dokazali laško narodnost teh dežel! Slovanski vedno zvesti narod pa je moral biti v lastnej domovini suženj in podložen oholim ptujcem in renegatom.

Zalostno obnem pa tudi nevaren sad je obrodila ta kratkovidna politika za celo Avstrijo. Po teh sanjarijah trpeli bi posebno mi Slovenci prav občutno, odtrgala bi nam Italija namreč razun goriskih Slovencev tudi še velik kos kranjske dežele in tako raztrgala naš še tako razcepjen narod popolnoma. Bog nas varuj te nesreče, to bi bil naš gotovi pogin!

Vlada naša naj bi vendar spoznala veliko nevarnost, ktera ji preti od strani ter naj bi se postavila najcenejši, pa vendar najmočnejši in najnaravniji jez v zvestih srcih vedno njih vdanih Slovanov. Naj jim da vendar že enkrat, kar jim gre po naravnih postavah, naj se ozira na element, kteri ji je bil in ji bo zvest v najvišjih časih in nikdar ni oskrnil z najmanjšo pregreho svoje zvestobe, akoravno je ona za njega tako malo skrbela. Skrajni čas je, da previdijo to naši vladni možje! Ko že tega ne store iz bivačnosti in spoznanja, da Slovanov, stori morajo zaradi občnega interesa cele Avstrije, ker dosedanja politika gojila si je gada na prsih. Glede na blagor primorskih Slovanov in glede na varnost cele Avstrije kličemo: »Videant consules!« Naj ne ostane ta naš glas, nam in Avstriji v pogubo, — glas vpljočega v puščavah!

vari, s lepu mežgani na tihem mislja; le žlebedrej, dokler se t bo luštal in pa dokler se bo tojem puvsušačem luštal toj žlebedrajne puvsušač. Brez naše vole tku na moreš nč pametenga puvedat.

Sevede, mežganem pa tud ni zmeri za zamert, če ja ta al pa un guvurnk tku lom, de je za počt. Lohka se tud zgudi, de mežgani ne nagajaja nalaš. Mežgani se lohka večkat tud utrudja, de na morja tku deluvat koker b rad. Puseben če jezek ud nh le preveč pugerva. In glih širokoustneži maja to grda navada, de se prou nč na soje mežgane na uziraja. Ce le jezek tku miga, koker gosk rep, pa je use dobr.

Pa ni res tku. Mežgani sa urganizem, koker recima nogi al pa roka. Ce doug hodeš, te začneja nuge boli in morš pučivat. Ce tešku delaš, t ruke upesaja in morš tud rukam prvošt mal pučitka. Zdej pa puvetja, če kdu prvoš mežganem kej pučitka. Nubeden. Le pugletje, keder se začneja kašn vuliun shodi, al kej taga. Al se kdu uzira kej na mežgane? Na mežgane se na misl. Ud shoda tud shoda leta, če ga nuge buleja, se pa peše. Tam pa jezek brus in klubasa, kar mu glih na jezek pride. Mežgani sa mu čist pustranska reč. Ki pa morma pol ud enga taga pugervat, de b kej pametenga puvedu?

Mežgani se pa temu al pa umnu tud lohka skisaja, če premal merka najne. Pol je pa še veči kruž z nim. Sevede, če je mužakar že dusegu tu, kar je želu duseč, pol ni nč hudga in ga skisan mežgani nč na šeneraja. Kulke je takeh na svet, ke s skisanem mežganem regiraja in pametne ldi z zdravem mežganem kumandiraja. Sevede je hedu za tiste, ke se morja pestit ud takeh kumandiraj. Pu-magat s pa le na morja.

Ce b mela jest kej za guvort, b že usa ta reč tku zrihtala, de b blu saj za tiste prou, ke maja zdrave mežgane. Koker b jest zamerkala, de sa začel temu al pa umnu gespude na »udguvornem mestu« mežgani pešat, al pa clu kisat, b prou nubeneh kumedi na pučela. Kar ajntoh b mu rekla »šlitigot«, pa b blu fertik. Sej je še dost brihtneh ldi na svet, ke b tud rad pršli »du kruha«. Jest b na trpela, de b se rukal med saba ke pa sm, mi b jih pa za tu še pušten plačval.

K. N.

Zadnja ekspedicija na Himalajo

Skoraj vsako leto pošiljajo veliki narodi na Himalajo svoje najboljšje alpiniste, da poskušajo svojo moč in spretnost na najvišjih vrhovih sveta in tekmujejo v mednarodni borbi za barve svojega naroda. Vendar so uspehi v primeri z velikimi žrtvami, ki so jih že zahtevali ti velikani, doslej precej majhni. Koliko najdrzejših plezancev in alpinistov je že nesrečno končalo v ledenih stenah in viharjih grebenih Himalaje! Dejansko pa niso dosegle odprave niti enega glavnih vrhov, na katere so bile namenjene, ampak le stranske, manj pomembne, potem ko jim je pri glavnem cilju izpodelelo.

Lansko leto sta bili na Himalaji kar dve odpravi. Nemška, ki se je morala odpovedati nadaljnemu prodiranju po tragični smrti treh najboljših alpinistov, in druga, ki je bila mednarodna, sestojela iz zastopnikov sedmih narodov. Vodil jo je — kakor prvič pred tremi leti — prof. geologije v Zürichu dr. Dyrenfurth. Za svoje tovariše si je izbrala gorovje Karakorum. Namen odprave je bil predvsem filmsko snemanje teh snežnih pustinj in ledenih orjakov, podrejeno vlogo pa so igrali alpinistični podvigi in znanstveno raziskavanje. Glavni filmski operater je bil švicar Richard Anget, ki je posnel približno 15.000 m filma, na visokih grebenih in vrhovih pa je snemal izključno znani nemški alpinist Hans Ertl. Slednji se je z rojakom Bertom Höchtom lotil tudi riskantnih alpinističnih podvigov in dosegel krasne uspehe. Odprava je prebila v sotorih v višini 6300 do 7700 m 52 dni, med njimi jih je bilo 40 s snežnimi viharji. Prestala je ogromno naporov in si pridobila izredno veliko izkušenj. Dočim so ostali člani odprave dospeli le do višine 7300 m, sta dosegla Ertl in Höcht najvišjo točko in hkratu svetovni alpinistični višinski rekord z vzponom na vrh Kraljice Marije (Queen Mary Peak), 7775 m. Vsi nosači, katerih je imela ekspedicija 500, so v tej višini odpovedali, sama sta do vrha nosila težko opremo in aparate. Kljub zelo neugodnemu vremenu in obolenju za akutno angino sta vztrajala na vrhu trideset ure in filmala. Čeprav je bil zrak zelo razredčen, sta razmeroma zelo hitro pridrla v višino z 250 do 300 višinskimi metri na uro. Tekom dolgega bivanja v višini sta pač mogla prilagoditi svoj organizem teji novi atmosferi, ki jima ni delala več preglavic. Z vzponom na ta vrh, ob tako neugodnih vremenskih prilikah in s filmanjem na njem sta dosegla Ertl in Höcht prav svojevrsten in ogromen uspeh in alpinistični rekord.

Na njuni poti sta spremljala Ertl in Höcht do Conway Peak (7550 m) prof. Dyrenfurth in njegova soproga. Smela žena je s tem vzponom za 500 m prekoračila poslednji ženski višinski rekord.

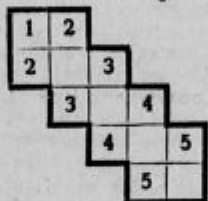
UGANKE

Besedna uganka.

Bihavica, Beričevo, do očba. Ivan, kričač, predavatelj, diol.

Vzem: z vsa e beseda po dve črki, iz zadnje pa tri, da dobiš pregovor.

Carobne stopnice.

V vsak kvadrata vstavi en zlog, da dobiš naslednje besede:

1. glasbeni instrument, 2. pijača, 3. dišava, 4. orodje, 5. zavetišče pred Turki.

Vstavnica.

Mesto črtice vstavi naslednje črke: a, i, l, n, o, o, o, š, da dobiš pregovor.

kega Ghatija, jogija in jogijskega učenca nekaj samo po sebi umevnega. Jagode lukutate igrajo pri tem zelo važno ulogo, zakaj gotovo je to več kakor samo slučaj, da so ti ljudje, ki jedo te jagode, duhovno in telesno tako visoko razviti, in da dosežejo tako visoko starost.

ne enega Slovence, ampak le 13426 Lahov! Na strani 417. zasmehuje »Novice«, da si prizadevajo na Krasu in v Istri slovanstvo omiko širiti, in slovanški jezik vpeljati v šole in uradnjice, čeravno — pravi — je znano, da mnogo vasi v Istri 1848. leta za narodnost poprašane in kam da hočejo spadati, so odgovorile, da hočejo biti laške (all'italiana)! »Sam Bog je gore in meje postavil nam Lahom«, in da bi to dokazal, navaja iz pesmi »I sette soldati« A. Alcardijeve, ktera poje:

Iddio con immortali
Carateri di monti e di marine
Ha scolpito le patrie!

Sklepa pa predrzne svoje domišljije s temi besedami: »O kriku bolečin, ki srce trgajo revnim, upajočim Benetkam, ne bojo Italijani svobodnih laških dežel mogli neobčutljivi ostati. Iz Firence, nerazrušljive trdnjave, ktera varujejo zagrade Apenin, bode pršlo znamenje za nove boje, ker od Alp do morja ne more kraljevati ne prava neodvisnost, ne popolno edinstvo, ne narodna svoboda, dokler so ptuji vrinjenci posestniki le ene pedi nakrajne zemlje laškel!«

Ali ni to dosti jasna beseda, kaj nameravajo te »študije«? Le eden sicer govori v tej knjigi takó: al gotovo je organ mnogih milijonov, in kolikor jih dozdaj še z njim ni bilo soglasnih misli, vcepiti jim jih utegne ta knjiga, ker Italijan je vroče krvi in ne bode popraševal, je li pa to tudi resnica, kar apostoli njih piše.

Visoko vlado našo, ki je v prejšnjih letih tako »precartano« pestovala laščino, — ki le na slovanstvo doblo v šolah in uradnih prerađah cepila laščino, pa prebravši to knjigo vprašamo: ali niso take zmote prejšnjih časov krive, da se delajo zdaj takošne »študije«, ktere nameravajo slovanške narode zatreti in Italijo širiti čez meje avstrijske? Vprašamo jo: ali ni zadnji čas — in Bog daj, da ni prepozno! — da vse svoje žile napne, da se povrnejo Slovincem in Slovanom drugim, ki se mešajo z Italijo, njih natorne in boje pravice, in se s tem prestvarstvom šol, uradnih in javnega življenja stavi predznim rokam zagrada, ktera varuje celoto Avstrije?

Videant consules. ne quid detrimenti capiat res publica!

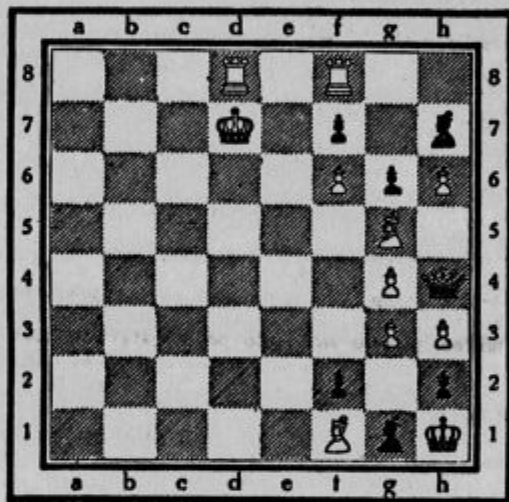
Šah

Mednarodni šahovski turnir v Moskvi se je pričel in rezultati prvih kol so takoj pokazali, da so ruski mojstri res nevarni. Capablanca je izgubil takoj v prvem kolu z Rjuminom, Spielmann z Botvnikom in Lilienthal v drugem kolu z Ragozinom. Se mnogo slabše se je pa godilo takoj v prvih kolih Stahlbergu in Menšikovu. Najboljši start je imel Rjumin, ki se bo najbrž dobro plasiral. Dobro je startal tudi Botvnik, kateremu se je Spielmann vdal v prvem kolu že po enajstih potezah, potem Flohr in Löwenfisch. Tudi naš mojster Pirc ni začel slabo. Seveda ti rezultati še ne pomenijo mnogo, ker bo odločitev padla šele v drugi polovici turnirja, ko se bo pri marsikaterih igralcih pokazala že utrujenost.

Turnir v Mehiki se je v januarju res vršil, toda v mnogo skromnejši obliki, kot je bil napovedan. Prva tri mesta so dosegli znani ameriški mojstri Dake, Fine in Stoner, ki so proti vsem ostalim dobili svoje partije, med seboj so pa naredili takole: Dake je premagal Finea, Fine Stonerja in Stoner Dakea. Zadnjo partijo danes priobčujemo:

Dake—Stoner H.

1. d2—d4, Sg8—f6; 2. c2—c4, e7—e6; 3. Sb1—c3, Lf8—b4 (to je Njemčovičeva poteza, katero je pa on že skoraj hotel zavreči, ko je izgubil maich proti Stahlbergu); 4. Dd1—b3 (to je igral z uspehom leta 1929 Spielmann v Karlovi Vah in tudi Stahlberg lani v matchu z Njemčovičem. Mnogi smatrajo za solidnejše Dc2), c7—c5 (tudi Sb8—c6 pride v poštev); 5. d4xc5, Sb8—c6; 6. Sg1—f3, Sf6—e4; 7. Lc1—d2, Se4xc5 (slabo je Se4xd2, kot je dokazal Spielmann v Karlovi Vah); 8. Db3—c2, 0—0; 9. a2—a3, Lb4xc3; 10. Ld2xc3, f7—f5 (ta poteza je sicer riskantna, daje pa črnemu vseeno precej šans na kraljevem krilu); 11. b2—b4, Sc5—e4; 12. Lc3—b2, b7—b6 (to je za Njemčovičovo obrambo karakterističen način razvoja damskega lovca); 13. e2—e3, Lc8—b7; 14. Lf1—e2, Ta8—c8; 15. 0—0, Sc6—e7; 16. Ta1—d1, Dd8—e8; 17. De2—a4, Se7—c6; 18. c4—c5 (zanimiva kombinacija, s katero doseže beli na damskem krilu dva vezana prosta pešca, Črni parira z napadom na belega kralja), b6xc5; 19. b4—b5, Sc6—d8; 20. Da4xa7, d7—d6; 21. Da7—a4, De8—g6; 22. Da4—c2, f5—f4; 23. Sf3—e1 (krije točko g2 in še Dc2), f4xe3; 24. f2xe3, Sd8—f7; 25. h2—h4 (vzame sicer črnemu skakaču polje g5, toda oslabi pozicijo kralja. Črni napad postane sedaj presilen), Sf7—h6; 26. Tf1—f4, Tf8xf4; 27. c3xf4, Dg6—g3; 28. Le2—f3, Sh6—g4; 29. Le2xg4 (izsiljeno), Dg3—e3+!; 30. Kg2—h2, De3xf4+; 31. Kh2—g1, Df4xg4; 32. Sg1—f3, Tc8—f8; 33. Td1—d3, Se4—g3; 34. Dc2—f2, e6—e5! in beli se je vdal, ker proti e5—e4 nima obrambe.

Problem šte. 8 (Heinz Brixl)
Mat v petih potezah.

Mala Ivica toži: »Mamica, nove nogavice pa tako praskajo!«
»Dete, treba je biti hraber!«
Po kratkem prestatku de Ivica: »Mamica, še vedno praskajo, čeprav sem hrabra!«

»Kako krasne zobe imate!«

»Da — te sem si pri ustih pritrgala!«

»Kako pa se je mladi ženi posrečilo prvo kosiko?«

»Celo kuharska knjiga se je osmodila!«

Ravnopravnost slovanških narodov, zvestih prestolu avstrijskemu, pa bode skala, na kateri se razbije »znamenje iz Firence!«

Sodba danes? Pogled na meje severozapadne Jugoslavije vpjijo — po 50 letih — da so Italijani dosegli vse to, kar so zahtevali še pred l. 1866 in tudi to, česar niso mogli l. 1866 radi svojih neuspehov na bojnem polju navzlic vsem diplomatskim naporom in kljub Bismarckovi podpori pri tedanjih mirovnih pogovorih. Dosegli pa so tudi to po l. 1918 le z diplomacijo svojo na temelju londonskega dogovora iz l. 1915 in vkljub vsem neuspehom ob Soči, ker ni bilo pri mirovni pogodbi zmagovite pokroviteljice — slovanške Rusije, sopolisnice londonskega pakta...

Dodati treba še to, da Italija tudi z doseženimi naravnimi in strateškimi mejami danes ni več zadovoljna, nego si zopet želi boljših »idealnih meja« kot nekdaš iz »geografskih, jezikovnih, gospodarskih in strateških razlogov«, in sicer od Beljaka na Koroskem po Karavankah čez »sistem« Julijskih Alp (Slovenija!) mimo Zagreba čez Dinarske planine v hrvaškem primorju, čez Črno goro in Albanijo do Ohridskega jezera. »Nezavisna« Avstrija je pri tem en njen trdnjavijski sklop, drugi pa »svobodna« Albanija. Sele taka meja, utrjena z najmodernejšimi sredstvi in pripravna tako za napad kakor za obrambo, bi absolutno zavarovala posest »beneškega jezera« (= Adrije) in ji dala za večno v roke »vrata za misle, politične in gospodarske vplive« v Podonavju in na Balkanu.

O tem vsem govori obširno najnovejša znanstveno utemeljena propaganda, v Rimu tiskana knjiga rimskega vseuč. profesorja Pavla Driga »Claustra Provinciale« (»Utrjena Krajina«). Istočasno je izšla podobna nemška knjiga o obmejnem ozemlju Nemcev (Die südöstl. deutsche Volksgrenze. Der Grenzraum Wien—Preßburg—Radkersburg—Osttirol, 1934, Berlin) s slikami in mnogimi zemljevidi tudi našega spodnjestajrskega slovanškega ozemlja...

Na križiščih dveh velesil, fašistične Italije in nacistične Nemčije s postoteno alo kličemo l. 1935 i mi: Videant consules!

Gospodarstvo

Nove železniške vozne cene

Dne 1. marca stopijo v veljavo znižane tarife za prevoz potnikov na naših državnih železnicah. Z novimi tarifami se ukinejo dosedanje tako zbrane konkurenčne cene v nekaterih relacijah in postane tarifa zopet enotna.

V naslednjem navajamo za nekaj postaj nove vozne cene od Ljubljane v III. razr. istočasno pa dosedanje cene v oklepajih, da se bo videlo tudi znižanje:

Domžale 4.50 (5), Gorenja vas-Reteče 5.50 (6), Grosuplje 7 (7), Jarše-Mengoš 5.50 (6), Kamnik 7.50 (8), Kranj 9 (9), Krize-Golnik 13.50 (13.50), Lavrica 3 (3), Medno 3.50 (3), Medvođa 4 (4), Skofja Loka 6.50 (7), Skofljica 4 (4), St. Vid-Višnjavice 2.50 (2), Trzin 14.50 (15) itd.

Iz tega je razvidno, da v primeri s konkurenčnimi voznimi cenami nova tarifa ne prinaša dosti izprememb. V par relacijah je celo vozna cena povišana. Velike olajšave pa prinaša nova tarifa na daljših progah.

Navajamo nekatere najvažnejše relacije (za navadne vlake) v III. razredu:

Belgrad 180 (236.50), Bistrica-Boh. jezero 30 (42), Bled-Jezero 24 (34), Brežice 33 (46.50),

Celje 27 (38), Dobje-Mojstrana 22.50 (34), Dubrovnik 285 (346.50), Jesenice 19.50 (29.50), Kočevje 24 (34), Kranjska gora 27 (38), Lesce-Bled 16.50 (23.50), Litača 10 (15), Maribor gl. kol. 48 (67.50), Novo mesto 24 (36), Rateče-Planica 28.50 (42), Rogaška Slatina 39 (55), Sušak (preko Novega mesta) 102, Vrhnika 6 (8.50), Zagreb gl. kol. 45 (63).

Za brzovlake pa: Ljubljana-Belgrad III. razred 275 (286.50), Skopje 370 (454), Split 227.50 (275) preko Zagreba, Sušak preko Zagreba 168 (205.50), Zagreb 77.50 (98) Din. itd.

Režijske vozne cene znašajo: osnovna tarifa je do 30 km 1 Din za III. razr. 1.50 za II. in 2 Din za I. razred osebnih vlakov, za brze vlake pa velja: 5.50 Din za III., 8.25 za II. in 11 Din za I. razred. Mesečne karte za javne nameštence bodo stale do 10 km v osebnem vlaku 30 Din za III. razred, v brzem vlaku pa 55, do 15 km 45, odn. 85, do 20 km 60, odn. 110, do 25 km 75, do 30 km 105 Din itd.

Cena dijaških mesečnih vozovnic se znižuje za polovico. Tedenske vozovnice za delavce pa stanejo do 16 km 7.50, do 15 km 11.50, do 20 km 15 Din itd.

morali plačati zaščiteni kmetje. Ta odstotek znaša faktično 39%.

Za naše izvoznike v Francijo. Kakor znano, je uvoz jaje, fižola, zaklane perutnine, sira, čebule in svežega ovčjega mesa iz Jugoslavije v Francijo kontingentiran. Francoski uvozniki dobijo od pristojne francoske oblasti uvozno dovoljenje samo v okviru določenih kontingentov. Zbornica za TOI v Ljubljani ima seznanjen francoskih uvoznikov, ki so dobili uvozno dovoljenje za uvoz navedenega blaga v I. tromesečju.

Nova delniška družba. Banska uprava je dovolila ing. Lenarčiču Milanu, industrijalcu in veleposredniku v Ribnici na Pohorju, ustanovitev delniške družbe »Ing. Lenarčič d. d. s. sedežem v Ribnici na Pohorju. Glavnica znaša pol milijona dinarjev ter je razdeljena na 5000 delnic po 100 Din, ki se glase na prispevek. Namen družbe je baviti se predvsem s lesno trgovino.

Izprememba pravil. Ban dravske banovine je dovolila Hipotekarni banki jugoslovanskih hranilnic v Ljubljani izpremembo pravil v tem smislu, da se poveča število upravnih svetnikov in izpremeni njih funkcija.

Vpis v zadrugi register. Log (ljudska, obrtna in gospodarska), reg. zadr. z om. zav. v Celju (načelnik Jošt Melhior, posestnik, Medlog); Dom jugoslovanskih obrtnikov, reg. zadr. z om. zav.

Likvidacija. Instalacija, d. z o. z. v Celju.

Znižanje diskonta v Avstriji. Avstrijska Narodna banka je znižala diskont od 4.5 na 4%.

Zadolžitve Zagreba pri Mestni hranilnici. Po bilanci Mestne hranilnice v Zagrebu je znašal dne 31. decembra dolg mestne občine zagrebške zavodu 117.6 milij. Din pri bilančni vsoti 418.5 milij. dinarjev v starem poslovanju. Dne 31. decembra pa je padel ta dolg na 60.8 milij. Din pri bilančni vsoti 277.9 milij. Din v starem poslovanju. V novem poslovanju pa je zavod do konca 1934 kupil obližacij posojil občine za 3.5 milij. Din. Med aktivni je znašala vrednost tramvaja 1933 18.3 milij. v starem in 3.5 v novem poslovanju. Dobitek tramvaja je izkazan za 1933 s 3.1, za 1934 pa z 2.35 milij. Din.

Občinska hranilnica in zastavljala mesta Belgrada izkazuje za 1934 povečanje vlog od 34.15 na 35.9 milij. ter zmanjšanje reeskonta in lombarda od 9.8 na 6.25 milij. Din. Dolg občine zavodu znaša 23.24 milij. Din. Čisti dobiček 1.4 (1.2) milij. Din.

Borza

Dne 23. februarja 1935.

Denar

Ta teden je znašal promet na ljubljanski borzi 3.011 milij. Din. v primeri s 5.573, 2.632, 3.057 in 4.496 milij. Din v prejšnjih tednih. Največ prometa je bilo v tork: 1.576 milij. Din.

Curih. Belgrad 7.03, Pariz 20.38, London 14.965, Newyork 308, Bruselj 72.075, Milan 26.175, Madrid 42.225, Amsterdam 208.75, Berlin 128.875, Dunaj 58.90, Stockholm 77.15, Oslo 75.15, Kopenhagen 68.80, Praga 12.9075, Varšava 58.325, Atene 2.90, Carigrad 2.47, Bukarešta 3.05, Helsingfors 6.60, Buenos-Aires 0.795.

Žitni trg

Novi Sad. Pšenica bač, poljska, slav. 128—130, bač. in srem. 122.50—124, ban. 119—124, oves bač, srem. 67.50—90, slav. 87.50—90, kuruza bač, srem. 67—68, ban. 64—65. Vse ostalo neizpremenjeno. Tendence mirna. Promet slab.

Pišec za volane v različnih gubah

Specijalni enici pajčolanov rut, šalov, oblek

in eni eni vložkov in šipk

Specijalni ažu za žepne robe

Azuriranje prtov, volan i. t. d.

Prediskanje c. ženskih ročnih del — lepi

vzorci, čist tisk

Vezanje monogramov, zaves, perila s naj-

finišno in najprejnejšo prejo.

Žepni robci komad Din 2—, Din 3—,

Din 3.50, Din 5— in Din 6—

Za naše kvalitetno delo nizke cene in hitro

postrežbo se Vam izplača pot k

Matek & Mikeš, Ljubljana

samo poleg hotela Strukelj

GOSPODINJE!

5 do 6 Din Vas stane 1 kg domačega pralnega mila, če ga kuhate z milnim ekstraktom »Ruhac« po najnovijem navodilu, ki ga dobite brezplačno v drogeriji R. Hafner, Ljubljana VII, Celovška c. 61.

1 zavitek ekstrakta »Ruhac« stane 10 Din

po povzetju 20 Din

ali v znamkah 12 Din

Srbsko platno

po Din 10 meter dobite v

Trpinovem bazarju v Mariboru

Vetrinjska 15.

Sport

Svetovne tekme FIS v alpski kombinaciji

Kako so naši potovali, divja proga za smuk in druge zanimivosti.

Mürren, 21. februarja.

Ker je pri nas vedno denarno vprašanje, ono, ki odloča o naši udeležbi na raznih mednarodnih sportnih tekmah, zato se je tudi za našo udeležbo na zaključnih FIS-ovih tekmah v alpski kombinaciji šele v zadnjem trenutku vse potrebno ukrenilo za naš odhod v Mürren v Švici. Heim ki je čakal na Jesenicah, je bil prepričan, da nikogar ne bo, ker se je vse šele zadnji hip pripravilo. A vendar odšli smo: Kveder kot vodja ekipe ter naša najboljša alpska amužarja Praček in Heim, ki bosta v tej težki konkurenci zastopala barve naše države. V Arlbergu so se nam priključili nekateri avstrijski kanoni kakor Pfeifer, Ben, Lial in drugi, dočim je odšel Rudi Mait v St. Moritz, da si prihrani nekaj denarja za suhe dni. Tudi Švica je od svojih zastopnikov izgubila dva mojstra, ki sta se ponesrečila pri filmanju nekega snežnega plazu v St. Moritzu. Zato vlada med zastopniki Švice neko nerazpoloženje.

Prva neozgoda, če je že smemo ako imenovati je ta, da nismo dobili polovične vožnje po Švici, ker v Buchsu, kjer naj bi nas čakale tozadevne izkaznice — teh ni bilo. Snega tudi tu v Švici v nižjih krajih nimajo dosti in izgleda, da se letos tudi njih ni preveč usmilila zima. Največ ga ima še Langen, 1 meter, nižje dolga je vedno manj in od Bludenza dalje preko Buchsa in vse naprej do Curiha, Berna in do Interlakena ni prav nobenega snega. Povsod sama zelena trava, na kateri je videti polno kmetovalcev, ki že opravljajo svoj pomladanski posel.

V Curihu so se nam pridružili Norvežani z Birger Ruudom na čelu, dalje štirje Amerikanci, trije Švicarji, Angleži in Romuni, vsi sveda s svetlo dilcamic. Nekateri so bili na vse mogoče načine opremljeni, ki pravemu sportniku prav malo pristaja. Najbolj enostavno so bili opremljeni še Amerikanci. Naše fante so imeli za Norvežane, ker so imeli take čepice kakor jih nosijo oni. Ker smo imeli v Curihu nekaj časa, smo si ogledali nekatere trgovine, kjer smo mogli ugotoviti veliko draginjo. Smučke stanejo na primer 1000 Din, isto tako smučarski čevlji itd. V Bernu smo zopet presedli, potem pa še enkrat v Interlaknu na zohno železnico in končno še na žično ter na tramvaj, ki vozi v višino 1650m, kakih 5 km daleč v Mürren in še malo peš in bili smo na svojem mestu v Grand-hotelu, od koder imamo krasen razgled na Jungfrau (4100 m) in druge gorske veličane. Nepopisen je razgled na te vrhove zlasti zjutraj in zvečer.

Na lcu mesta smo tudi zvedeli, da je od konca žične železnice še vedno dve uri hoda do starta za smuk, ki je v višini 2490 m. Proga sama ima 1150 m. višinske razlike s povprečnim padcem 39 stopinj, kontrolnih vrata je 6; kajti drugače bi bile težje nesreče neizogibne. In kljub temu dvomim, da se bo cela zadeva končala brez dohtarjev. Danes mo vozili progo od damskega starta do konca. Praček in Heim sta točno rekoznoscirala vso progo in pregledala vse lisičine in sta kar z glavami majala. Sta pa kljub temu skrajno borbena. Pozna se jima močno Harrerjeva šola, vendar jima manjka tisti rutina, s katero se lahko ponašajo oni alpski vozači, ki mesece in mesece vozijo po teh terenih. Tudi tiste hipne odločitve in prisotnosti duha, ki jo vidimo pri teh ljudeh, še manjka našim fantom. V tem pogledu pri nas ne bo boljše, dokler naši fantje ne bodo vsaj dva meseca neprestoma trenirali in da tudi ne bodo imeli nobenih skrbi za smučke. Z našim našim, ki prihaja počasi naprej, moramo pričeti povsem drugače, če bomo hoteli izmeti v tako hudi mednarodni konkurenci kakle uspehe. Nekateri prepotentni tekmovalci pa kar nekam z vrha gledajo na celo stvar. Bomo videli, če bodo po tekmi tudi taki. Smo zelo radovedni.

Tudi slalom progo so trenirali skoraj vsi tekmovalci, in jasno, da tudi naša zastopnika nista manjkala. Naša fanta vozita elegantno in sigurno, vendar se opazi razlika med njima in »kanoni«, kajti ti izpeljejo posamezne gibe s tako fineso, da tudi pri najtežjih vratah ne zmanjšajo brzine. Zato tudi v slalomu ne smemo računati na poseben uspeh.

★

JASO. V ponedeljek ob 17 se vrši na tehniški od-

borova seja.

JASO. V ponedeljek, 25. t. m., se vrši članski se-

stanek ob 17 na tehniški (seba 82). Tov. predsednik bo podal poročilo o svetovnem akademskem smučkem pr-

vzetstvu v St. Moritzu.

Obžalovalna izjava

Dne 4. januarja t. l. sem na občinski seji v razburjenju očital g. Ivanu Majeršiču, občinskemu odborniku v Trzinu, da so on in njegovi tovariši zato izstopili iz občinskega odbora, ker niso hoteli priznati stanja sedanje Jugoslavije, odnosno, da niso hoteli priznati Jugoslavije. Ker pa je ta obitek neresen, ga obžalujem in izjavljam, da nisem imel nikakega namena žaliti gospoda Majeršiča ali njegove tovariše in nimam najmanjšega razloga, da bi gospodu Majeršiču ali njegovim tovarišem kaj takega očital.

Zato to moje obžalovanje objavljam ter se gospodu Ivanu Majeršiču zahvaljujem, da je odstopil od kazenskega postopanja.

Markelj Franc, Trzin.

Gotovino

večjo vsoto kot hipoteko na štirikratno večjo vrednost posessva — iščemo. Obresti po dogovoru. Ponudbe oglašamno oddelku »Slovenca« pod šifro »Sigurnost« št. 1877.

Restavracije, hotelski obrati

in vsaka gospodinja čisti jedilni pribor in si loh vse kovinske predmete v bo-

doci le s

Dobite v vsaki železniški ali špecerijski trgovini.

„Jelodvor“ družba Ljubljana

Današnji nogometni program

na igrišču ŽSK Hermesa

ob 14 Svoboda : Zalog

ob 15.00 Hermes : Grafika

Tekme se vršijo ob vsakem vremenu.

II. table tenis turnir SK Reke

bo danes v Sokolskem domu na Viču, na katerem bodo tekmovali samo klubi iz dravske banovine. Turnir, na katerem bodo sodelovali naši najodličnejši igralci in igralke, prične ob 8 in bo trajal do približno 18.

★

SK Korotan, nogometna sekcija. Danes ob pol 19 sestanek vseh nogometašev; nato, če bo vreme lepo tekma s Primorjem

SK Ilirija, tekoatletska sekcija. Pozivajo se vsi člani sekcije, da se udeležijo sigurno sestanka v telovadnici na Giranov v tork, 25. t. m., kjer bodo prejeli nove varifikacijske liste za izpolnitve.

Kolesarska podružica Ljubljana. Redni letni občni zbor Kolesarske podružice Ljubljana se bo vršil v nedeljo, dne 4. marca 1935, točno ob 10 dopoldne v posebnih sobi v hotelu pri »Amerikancu« v Ljubljani. Karlovska cesta s obhajalnim dnevnim redom. Pozivamo vse klube, ki so članjani v podružici, da se obnežna zbora udeležijo po svojih delegatih. Glasovalno pravico imajo samo klubi, ki so poravnali članarino za leto 1935.

Občni zbor SK Jugoslavija v Celju je bil v sredo, dne 20. februarja. Obnežna zbora so se polnočevno udeležili vsi društveni člani. Odbor je imel v tej poslovalni dobi 14 sej, 6 sestankov za člane. V klubu so delovali tri sekcije. Prva sekcija, to je nogometna, v tej sezoni ni delala s istim članom in zato tudi ni zela uspehov, kakor bi bilo pričakovati. Nogometna sekcija ima 35 članov. Mnogo klubov kluba pomanjkanje prostora za igranje. Lahkoatletska sekcija je priredila cross-country za pokal, ki se ga je udeležilo več klubov. Poleg tega je priredila meeting na Glazirji ter dvomatch Maribor-Celje. Tudi tu so zmagali Celjani. Jeceni se je klub udeležil teka Zedinjenja. Najbolj delavna sekcija je bila table-tenis, ki si je priborila prvenstvo dravske doline, pokal in prvenstvo mesta Celja ter se z uspehom udeležila turnirja v Ljubljani. Teškoatletska sekcija, ki se je ustanovila pred letom, je šel zaspala. Klubovo glasovalno stanje je povojno. Pri volitvah je bil v majini telovadnici izvoljen večinoma stari odbor s predsednikom G. Prelogom na čelu.

Klub slovenskih kolesarjev v Celju je imel dne 14. februarja svoj 37. redni letni občni zbor. Predsednik G. Fajk, ki je vodil občni zbor, je posredoval vse novice, nato je pa tajnik G. Terček prebral zapisnik zadnjega občnega zbora. Predsednik je v lepih besedah orisal zgodovino kluba in vpohtil članstvo k še večji pozitivnosti in agilitnosti, ker le tedaj bo mogoče doseči oni vzvišeni cilj, za katerim hrepenijo kolesarji. Nadalje je poročal, da se je med letom ustanovil lahovski odsek pod vodstvom G. Edvarda Vučka. Osebek ima 14 rednih članov ter si je nabavil tudi posebno število koles. Iz lajnjskega poročila je razvidno, da je klub kljub raznim oviram tudi v preteklem letu uspešno deloval. Prvak kluba je G. Zupaneč Albin, ki si se vedel le kot pogumen in agilni dirkač. Zbora uravneto kluba, iz blagajniškega poročila je razvidno, da je bilo v preteklem letu dohodkov 3071 Din, izdatkov 1326 Din, in štati dobiček 812 Din. Pri volitvah je bil izvoljen večinoma stari odbor.

Radio

Naročite se na glasilo slovenskih poslušalcev naš, že nad 6 let izhajajoči tednik za radiofonijo

RADIO LJUBLJANA

Aktualni članki, misli k sporedom, kronika dogodkov v domačem in tujem radu, strokovne kritike, rubrika za film in gramofonske plošče, številne ilustracije, tehnični del, čez 20 strani sporedov. — Vsak redni naročnik ima zavarovan svoj aparat in je sam zavarovan za primer smrtne neizgode! — Uganarski natečaj v vsaki številki, dobitki elektronske za aparat po izbiri. — Četrletna naročnina 35 Din, polletna 70 Din, letoletna 140 Din, ena številka 3 Din. Zahtevajte brezplačno številko na ogled, pišite še danes upravi tednika »Radio Ljubljana«, Miklošičeva cesta 7, Ljubljana.

Programi Radio Ljubljana

Nedelja, 24. februarja: 1.30 Zlatiranje rastlinskih kmetij, 2.30 Bolnari (ing. Zaplatnik) Ivo 5.00 Tamaraški orkester na ploščah 8.00 Poročila 8.30 Orgelski koncert (prof. Matija Tome) 9.00 Versko predavanje (p. Valerian Učak) 9.15 Prinos iz franc. cerkve 9.45 Nekaj valček na ploščah 10.00 Osebnost hijlenja kmeta (za. Zajo-Bodkovičeva) 10.30 Operetni venčki na ploščah 10.40 Operetna ura, poljoča gđ. Cankarjeva in g. Franek 11.00 Mladinska ura (Gustav Strižalja) 12.00 Čas, Radijski orkester (po željah) 13.00 Vombarger: Idejni smučarji — vesoljara 13.30 Nacionalna ura 14.00 Čas, jedilni list, programi 14.30 Koncert pevskih zborov »Ljubljanski Zvon« vmes klavirska harmonika, solo, g. Pšehli 21.30 Čas, poročila 21.50 Radijski orkester

Ponedeljek, 25. februarja: 12.00 Kino orglje na ploščah 12.30 Poročila 13.00 Čas. Kdo nas pozna (popt. Slagorjev na ploščah) 13.00 Trebnje in okolica v pravljici (Marjan Tratar) 13.30 Narodne na ploščah 13.40 Slovenska (prof. Kolarič) 13.10 Zlatravnika ura (dr. Magajna) 13.30 Nacionalna ura: Odatavitev bana Kuena od Hrvatskega zbora (g. Marjanovič) — iz Zagreba, v odmoru: Čas, poročila, jedilni list, program za tork.

Druge programi

NEDELJA, 24. februarja: Belgrad: 16.00 Vojna glasba 18.40 Mandolinistični orkester 30.00 Srbski večer 21.50 Radijski orkester 22.40 Plesna glasba — Zagreb: 20.00 Recitacija 20.15 Komorni koncert 20.45 Vokalni koncert 22.15 Salonski kvartet — Dunaj: 17.15 Jaz 19.15 Koncert del R. Schumanna 20.00 Radijski potporurji 22.00 Beethovnov koncert 23.10 Iz operet 23.30 Orkestralni koncert — Budimpešta: 19.45 Madjarski skladbi 21.30 Zabavna glasba 23.05 Jaz — Milan-Test: 17.00 Simfonični koncert 21.00 Boris Godunov, opera, Musorgski — Rim-Bari: 17.00 Simfonični koncert 19.45 Prinos opere — Praga: 17.55 Orkestralni in salonski koncert 19.05 Kabaret 20.05 Orkestralni in salonski koncert 22.30 Stranok — Varšava: 19.00 Laska glasba in klavir 20.00 Orkestralni koncert 21.00 Vesela ura 22.15 Plesna glasba — Vsa Nemčija: 20.10 Promajna 15 letnice ustanovitve nar. soc. stranke — Berlin: 18.40 Plošče 19.00 Kvartet na klavir, flavto, violino in celo — Kölnberg: 18.15 Koncert solistov — Hamburg: 18.00 Oratorij: Zvijzljenska knjiga božja — Pratlava: 19.30 Slasko kmeto glasilnice — Linzko: 18.40 V spomin Hindla — Köln: 17.30 Večer mladih radijskih — Frankfurt: 16.15 Tujaka seja masekne predstava — Stuttgart: 18.30 Predstava seja — Monakov: 18.30 Lona melodije — Zürich: 20.35 Norčja zabavna glasba 21.00 Treje dejanje opere Mojstri pevali nürnbergski, Wagner — Strassburg: 21.30 4 igre

PONEDELJEK, 25. februarja: Belgrad: 20.00 Zagreb — Zagreb: 20.00 Knež Igor, opera, Borodin — Dunaj: 17.10 Pesmi 19.20 Nova zabavna glasba 21.05 Koncerte novosti 22.30 Predstava vesela — Budimpešta: 19.45 Jazve, oratorij, Hindel 21.00 Salonska glasba 23.00 Simfonični koncert — Milan-Test: 17.50 Celistični koncert 20.45 Koncert po željah 22.00 Komorna glasba — Rim-Bari: 17.05 Petje 17.30 Celistični koncert 20.45 Koncert po željah 22.00 Petra ura — Praga: 19.30 Jugoslovanska jazz-glasba in petje 20.45 Violinska glasba 21.50 Pihalni orkester — Brno: 20.45 Klavir 21.30 Nova ruska glasba — Varšava: 20.00 Pester koncert 21.00 Koncert del Čajkovskega 22.15 Plesna glasba — Berlin: 19.20 Carus polje, plošče 20.10 Nemški mojstri — Kölnberg: 19.30 Monakov 20.10 Zlati Pjotri, opera, Goetz — Pratlava: 20.10 Glimarjevi Kiermann, igra 21.35 Klavirska glasba — Frankfurt: 18.30 Predstava seja masekne predstava — Frankfurt: 18.30 Radijski orkester 20.30 Lona glasba 21.00 Zabavna ura — Frankfurt: 18.30 Zabavna glasba 20.10 Stare in nove operetne korale 21.30 Beethovnov koncert — Stuttgart: 18.50 Glasbene skladbe 19.35 Radijski orkester 20.15 Pesmi večer — Monakov: 19.15 Ljudska glasba 20.10 Vesoljara s parodijo — Zürich: 19.01 Plošče 20.00 Dljak prosjak, opera, Miličević — Strassburg: 20.00 Pesmi 21.45 Gospa Križantona, opera, Moserger

Gospodarska literatura

Dr. Lavrič Jože: Organizacija statistike v Jugoslaviji. Založila Banovinska zaloga šolskih knjig in učil. Cena 10 Din. Ta publikacija nam prikazuje organizacijo statistike v naši državi in podaja predvsem pregled udeleževanja javne uprave v njenih posameznih panogah kot nosilca statistične službe. Ozira se tudi na privatno statistiko, zlasti v kolikor se nanaša na Slovenijo, dočim so vpošteevane za ostalo državo le nekatere panoge privatne statistike. Delo javne uprave je — kot vidimo iz te publikacije — na polju statistike zelo mnogostransko in obširno. Zal pa so rezultati tega dela javnosti dostikrat nedostopni, ker se ne publicirajo, oziroma se publicirajo le v omejenem obsegu, in mnogokrat tudi tistim, ki se za stvar zanimajo, ni znano, kako stoji a statistiko v konkretnem vprašanju. Ker dr. Lavričovo delo odgovarja ravno na ta vprašanja, bo vsakomur, ki se bavi s problemi zvezanosti s statistiko, dobrodošlo. Če bo služilo kot kažipot v labirintu naše statistike, bo svoj namen doseglo.

Specialna knjiga o kmetijskih napakah. Društvo kmetijskih strokovnjakov namerava izdati posebno knjigo, ki bo obravnavala najhujše napake, ki jih je treba nujno odpraviti. Društvo poziva vse zainteresirane, da se mu prijavijo k subskripciji, da bo mogoče knjigo izdati, na naslov: Tajništvo Društva kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino, Martelane Karel, Kranj.

Regulativne hranilnice in kmečki dolгови. V naš svoječasi pregled o tem, koliko so plačali zadolženi kmetje od 15. novembra do konca decembra na 6% obrestih, se je vrnila pomota ter je bilo navedeno, da je pri občinski hranilnici v Krškem bilo plačanih samo 3.9% vsote, katero bi

Mali oglasi

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanski oglas Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka petlinjska vrstica po Din 2.50. Za pisarne odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Prodajalka
mešane stroke, začetnica, katera se je izučila v strogi trgovini, z lepim nastopom ter lepo pisavo — išče službo. Ceni, ponudbe upravi »Slovenca« pod št. 1582. (a)

Dekle
6 mesečno učno dobo v kuhinji in serviranju, vajena vseh hišnih del, išče službo. Nastopi lahko takoj. — Naslov v upravi »Slovenca« št. 1784. (a)

22 leten fant
voljaščine prost, pošten in marljiv, išče kakršnokoli zaposlitev. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Veselo do dela« št. 1732. (a)

Boljša dekle
želi službo pri dobri mali osebni odrasli osebi. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 1731. (a)

Čevljarški pomočnik
trezen, nekadilec, z večletno prakso, išče zaposlitev. Zmožen šivanja, šitih, prirobovalnih in barvastih del; tudi za gumasto obutev. Peterka Matija, Beltinci. (a)

Šivilje!
Absolventinja obrtne šole išče službo v boljsem damskem ateljeju. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Po dogovoru« št. 1792. a

Izurnjena pletilja
išče službo. Gre tudi za druga hišna dela. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 1795. (a)

Katera plemenita gospa (družina, zavod) bi rešila iz obupnega položaja in velikodušno vzela v oskrbo 35 letno, onemoglo, dobro dekle, ki si je vsled pretežkega dela in požrtvovalnega napora sključila hrbenico, da je sedaj nezmožna za vsako težje delo in je zato morala pustiti službo, edini vir dohodkov. Vsled težkih razmer je sedaj brez doma in brez sredstev. Bila bi zelo uporabna za varhino otrokom, za pomoč osnovnošolski deci pri pouku, za pletenje, mašenje, krpanje perila, za vratarico... Zaupno trka na usmiljena krščanska srca. Ponudbe pod »Uporabna« št. 1816. (a)

Pomočnik
mesarski in prekajevalski, z dobrimi izkušnjami in večletno prakso — išče službo. Nastop takoj ali pozneje. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 1933. (a)

Kuharica
srednjih let, mirna, poštena, vajena samostojnega gospodinjstva, išče mesto na manjše župnišče ali samostojnemu gospodu. — Resne ponudbe pod »Mirna, poštena« 1989 upravi »Slovenca« Maribor. (a)

Izkušen kurjač in strojnik
išče službo kurjača ali strojnika s takojšnjim nastopom. Ponudbe upravi »Slovenca« Maribor pod »Večletna praksa« 2003. (a)

Šofer
trezen in zanesljiv, z garancijo, želi mesto kjerkoli. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 1913. (a)

Službo dade

Pekovski pomočnik
srednje starosti, prva moč, zmožen vsega pekovega dela, trezen in pošten, se sprejme v stalno službo k parni pekarni. Ponudbe na upravo »Slov.« pod zn. »Prva moč« št. 1748. (b)

V trgovino
z mešanim blagom sprejemem dva trgovska pomočnika, enega k železninskemu, drugega k manufakturnemu in galanterijskemu oddelku — ter skladiščnega delavca, vajenega tudi vrtnih del. Ponudbe z navedbo referenc in zahtevkov pri prosti hrani in stanovanju — ter prilogo prepisov spricval pod »Agilni in resni« št. 1805 upravi »Slovenca«. (b)

Delovodkinjo
(directrice), samo prvovrstno moč, z večletno prakso, popolno razumevanje na modelu, kroje in konfekcijo predpogoj — sprejemem v tovarno pletenja. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Perfekt« št. 1825. (b)

Krojašk. pomočnika
dobro vajenega konfekcije, sprejemem za male kose. Čenčič Stefan, krojač, Kranj, Kokrški breg št. 6. (b)

Več kov. pomočnikov
za izdelavo gospodarskega orodja sprejme trdka »Bratje Hočvar, Mekinje — Kamnik«. (b)

Strokovnjaka
za kremo, mast, sploh vseh vrst mazila sprejemem. Ponudbe poslati upravi »Slovenca« pod »Specijalist« št. 1869. (b)

Krojašk. pomočnika
ki bi imeli veselje pomagati pri cerkovniški službi, sprejemem za stalno. Furlan, organist in krojač, Hoče. (b)

Hišnika
zakonskega upokojenca — iščem v majhno vilo. — Ponudbe pod »Pošten« upravi »Slov.« št. 1929. b

Poslovodjo
pekovega — z obrtnim listom, sprejemem takoj v mojo dobro ideočo pekarnjo. Kavčije zmožnim jo dam tudi v najem. — Gumilar Janez, krojač, Gornja Lendava. (a)

Vajenci
učenca

Učenca
v večjo trgovino z mešanim blagom, z dobrimi šolskimi spričevali, ki je dober v računstvu ter ima res veselje do trgovine — sprejemem. Prednost kmetski fant. Hrana in stanovanje v hiši. Ponudbe upravi »Slovenca« pod št. 1583. (v)

Vajenca
sprejemem v trgovino z meš. blagom. — Hrana in stanovanje v hiši. Ponudbe pod »Dobro računar, lepa pisava« na podružnico »Slovenca« v Trbovljah. (v)

Pekovskega vajenca
(velike postave) — iščem. Predpogoj pridnost in poštenost. Pisarne ponudbe upravi »Slovenca« pod »Takoj« št. 1946. (v)

Vajenca
za krojaško obrt, sprejemem z oskrbo. — Setina Josip, krojač, št. Vid nad Ljubljano. (v)

Mehaniškega vajenca
iz Ljubljane ali najbližje okolice sprejme Kristan Franc, Tyrševa 54. (v)

Vajenca
z lepim nastopom in z zadostno šol. izobrazbo, poštenih staršev — išče boljše specerijska in delikatesna trgovina v Ljubljani. Ponudbe sprejema uprava »Slov.« pod »Prva vajenca« št. 1958. (v)

Učenko
samo iz Ljubljane, sprejme šivilja. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 1970. (v)

Vajenca
v pekarsko obrt, poštenega in močnega, sprejme takoj pod ugodnimi pogoji. Lavtizarjeva parna pekarna v Kranjski gori. (v)

Pouk
Instruiram

vse predmete realne in klasične gimnazije. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Akademik« 1993. (u)

Kako postaneš šofer?
Ako se vpišeš v J. Čehovo šolo na Tyrševi cesti 36 ki ti pošle na zahtevo prospekt za stani. (u)

Opozorilo interesentom za krojni tečaj
Radi sežtje poučujem pri krojenju damskih oblaci. — samo ob večernih urah. Zelo ugodna prilika tudi za privatne dame (nešivilje). Prijave sprejema Teodor Kunc lastnik strok. šole, Ljubljana, Sv. Petra cesta 4/II. (u)

Denar
Posojila
na vložne knjižice daje Slovenska banka Ljubljana Krekov trg 10. (d)

Hranilne knjižice
vzajem za posojilo proti dveletnemu odplačilu in vknjižbi. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »60.000« št. 1718. (d)

Hranilne knjižice
kupujemo, prodajamo ter izposlujemo posojila na iste najhitreje in najsolidneje. — Poslovni zavod d. d. Zagreb, Praška ul. št. 6-II. Tel. int. 38-38. d

Posredujem denar na hranilne knjižice
vseh denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana, Gledališka ulica 12. (d) Telefon 38-10

Knjižico
Mestne hranilnice v Mariboru ali gotovino Din 60.000 na prvo mesto večje hiše — iščemo. Vsa oskrba in mesečna odplačila. Več po dogovoru. Ponudbe upravi »Slovenca« Maribor pod »1000 Din« št. 1988. (d)

Kupim knjižice
vseh ljubljanskih in po-deželskih zavodov po najvišji ceni. Sporočite zavod, znesek in ceno upravi »Slovenca« pod »Vsaka vloga« št. 1982. (d)

Ureditev dolgov
potom sodnih in izvensodnih poravnjav.

Nasveti v konkurznih zadevah in vseh drugih trgovsko-obrtnih poslih. Strokovne knjigovodske revizije, sestava in apro-bacija bilanc.

Preskrba kreditov, nasveti glede hranilnih vlog in plasiranja istih. Vsi posli kmečke zaštite. Edina koncesionirana komercialna pisarna: Lojze Zajc, Ljubljana, Gledališka ulica 7. Telefon 38-18. (v)

Vložno knjižico
61.000 Din prodam iz proste roke za denar. Ponudbe pod »Ljubljanske Kreditne« št. 1804. (d)

Hranilno knjižico
eno za 30.000 in drugo za 50.000 Din prodam. Naslove upravi »Slovenca« pod »Nujno« št. 1840. (d)

Iščem posojilo
na hranilne knjižice ljubljanskih zavodov, znesek 120.000 Din na posvestvo. Knjižba na prvo mesto. Odplačevanje po dogovoru. Ponudbe poslati upravi »Slovenca« pod »Sigurnost« št. 1793. (d)

Hranilno knjižico
posojilnice Makole za 30 do 50.000 Din — kupim. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Kupec« št. 1931. (d)

Davčne prošnje
za obročno plačevanje, odlog plačila, pritožbe; »Davčna poslovalnica« v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7, II. nadstropje. (d)

Knjižice
vseh mestnih in občinskih hranilnic kupim. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Vse mestne« št. 1983. (d)

Zamenjam ali prodam
hranilno knjižico Mestne hranilnice v Kočevju za knjižico Mestne hranilnice ljubljanske. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »6500 Din« št. 1994. (d)

Hranilne knjižice
vseh denarnih zavodov kupujemo po najvišji ceni (iste tudi prodajamo)

Posojila
posredujemo za držav. in banovinske uradnike, kakor tudi večja hipotekarna preko 1.500.000 Din. Obrnite se direktno na: BANČNO KOM. ZAVOD, MARIBOR 3 Din v znamkah za dogovor. (d)

Družabnika (-co)
s 300.000 Din kapitala — sprejme dobro vpeljano rentabilno podjetje. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Rentabel 100« 1975. (d)

Ženitbe
Samec

srednjih let, uručen, s 60.000 Din, poroči gospodično s posestvom ali primerno doto. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Prijaznost« št. 1992. (ž)

Stanovanja
iščejo: Stanovanje

sobo, kuhinjo, v Rožni dolini ali okoli tobačne tovarne — iščem. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Mirna stranka« št. 1871. (c)

Stanovanja iščejo
stranke potom Realitetne pisarne Grašek, Gledališka 4. Hišni posestniki, prijavi! Tel. 33-04. (c)

Enosobno stanovanje
išče mirna stranka. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Točen plačnik« št. 1965. (c)

Stanovanje
eno- ali dvosobno iščeta za takoj zakonca. Ponudbe pod »Svetla kuhinja« št. 1977 upravi »Slovenca« št. 1841. (c)

ODDAJO: Trisobno stanovanje
s kopalnico in pritliklami oddamo za 1. maj. Pojasnila: Dvočakova ulica 3, dvorišče, pisarna. c

Sobo
s štedilnikom ali brez, s posebnim vvhodom in elektriko — oddamo samski osebi. — Naslov v upravi »Slovenca« št. 1799. (c)

Dve stanovanji
enosobno in trisobno, oddam. Janševa 6, Ljubljana VII. (c)

Trisobno stanovanje
lepo, komfortno, oddam za termin maj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1864. (c)

Enosobno stanovanje
s kuhinjo, skupno kopalnico in pritliklami — oddam s 1. majem na Privozu (Gostilniški dom). — Pogoji: Privoz 11. (c)

Dvosobno stanovanje
lepo, visokopritliko, oddam za marec, april. — Devinska ulica 9. (c)

Dvosobno stanovanje
podprtilčno, s pritliklami, takoj oddam. Prešernova 20, Zelena jama. (c)

Snažna stranka
dobi takoj ali za april enosobno stanovanje. Vodovod, elektrika in pritlikline. Rožna dolina Cesta VI. št. 22. (c)

Stanovanje
soba in kuhinja, pritliko, 375 Din mesečno, takoj oddamo. Kolodvorska ulica 11. (c)

Dvosobno stanovanje
s pritliklami oddam za 1. marec. Rožna dolina cesta IX/7. (c)

Prazno sobo
iščem. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1733. (c)

Opremljeno sobo
oddam boljši osebi. Stolna ulica 1, Maribor. (c)

Opremljeno sobo
oddam blizu gorenjskega kolodvora. Naslov v upravi »Slovenca« št. 1894. (c)

Sostanovanko
dijakinja. trgovsko ali obrtno učenko, sprejemem z oskrbo za 300 Din mes. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 1917. (c)

Opremljeno sobo
s posebnim vvhodom takoj oddam. Friškovec 6. (c)

Opremljeno sobo
elegantno, in trg. lokal — oddam 1. marca. Florjanska ulica 31-I. (c)

Sobico
oddam mirni osebi, najraje gospodičini. Podmilščakova 27. (c)

Opremljeno sobo
za 1 ali 2 osebi, s uporabo klavirja, v bližini tramvaja — oddam. Glinice XIII. št. 12, prvo nadstropje. (c)

Prazno sobo
oddam solidni gospodični. Resljeva c. 26, I. nadst. (c)

Delavno sobico
prazno (lahko tudi kletna) iščem. Naslov v upravi »Slovenca« št. 1979. (c)

Opremljeno sobo
parketirano oddam 1 ali 2 osebam. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1978. (c)

Opremljene sobe
oddaja Realitetna pisarna Grašek, Gledališka 4. (c)

Vnajem

ODDAJO: Penzionat
se odda boljšemu gospodu v novi vili. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Idila Belekrajine« št. 1841. (p)

Oddamo trgovino
specerijskega blaga ter delikates, v industrijskem mestu na Gorenjskem, na najbolj prometni točki, mesečni promet 60.000 do 80.000, najemna primerena, potreben kapital ca. 20.000 do 30.000 Din. Ponudbe je poslati upravi »Slovenca« pod značko »Agilen samski« 1855. (n)

Pension Vila Nelly
na Bledu — kompletno opremljen — se odda v najem. Informacije daje: Florjančič Janko, vila Avala, Bled. (n)

Maj
dva trgovska lokala, trisobno stanovanje v Tavčarjevi 4, štirisobno stanovanje v Kolodvorski št. 28 — oddam. Več pri Vodnik, Kolodvorska 34. (n)

Opremljeno sobo
s posebnim vvhodom, oddam gospodu. Sv. Petra cesta 6. (n)

V pisarniški lokal
v bližini glavnega kolodvora, iščem podnajemnika. Pripravno za carinskega posrednika ali špediterja. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 1916. (n)

Hiša na Viču
št. 12 — z vrtom in gostilniškim obratom — se odda takoj v najem. Ponudbe od advokata dr. Vrtačnika, Šelenburgova ulica. (n)

Lokal
s stanovanjem poleg jesiharne »Produkta«, Dunajska cesta — oddamo. Poizve se: Figar, Vošnjakova 6. (n)

Posestva
Prostovoljna javna dražba

se bo vršila pri sreskem sodišču v Ložu 27. februarja 1935 ob pol 10 — o razprodaji posameznih parcel s trgovsko hišo vred ležeče zapuščine po umrli Dželebdžić Mariji (oprejel Lah Franjo) iz Lože. (p)

Hišo z gostilno
in pekarno v središču mesta Maribora — ugodno prodam. — Povprašati pri Prvi mariborski mekarni Adolf Bernhard, Maribor, Aleksandrova 51. (p)

Lepa parcela
ob Tyrševi cesti v Brinju naprodaj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1734. (p)

Posestvo
z vinogradom, lepim sadovnjakom in travnikom, na lepi legi na Dolenjskem, ugodno naprodaj. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor pod »Ugodno« št. 1893. (p)

Stavbna parcela
lepa, suha, prosta in sončna lega — 700 m² — Kodeljevo, ob novoprotjektirani cesti — ugodno naprodaj. Pisarna vprašanja upravi »Slovenca« Ljubljana pod »Ugodno« 700« št. 1875. (p)

Mag. št. 2845/35.

Parcelo prodam
ob Tyrševi cesti (severno od Brinja) vsled odselitve — Stozice 119. (p)

Stavbno parcelo
in hišo prodam. Naslov: Fröhlich, Celje, Kralja Petra cesta 11. (p)

Posestvo
6 oralov, z zidano hišo in gospodarskim poslopjem, gostilna in mesarija, v sredini trga Dravske doline, ugodno naprodaj. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor pod št. 1386. (p)

Hiša
dve sobi, kuhinja, vrt, njiva, 1750 m², ograjeno, naprodaj. Polovico v denarju, v polovico v hranilnih knjižah. Černko, D. Marja Brezje 51, Maribor. p

Enonadstropno hišo
na periferiji Ljubljane — krasna lega, pripravno za mesarijo ali gostilno, prodam. V hiši voda, elektrika, telefon. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Vredno« št. 1837. (p)

Eksistenca
vam je zagotovljena, če kupite novo zidano hišo z dobro vpeljano gostilno na najbolj prometni točki v bližini industrije, cerkve in šole. Pripravna tudi za vsako drugo obrt ali trgovino. Več po dogovoru. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1794. (p)

Mlin in žaga
na plinski pogon, na zelo prometnem kraju naprodaj. Andrej Kranjc, pošta Hinje. (p)

Enonadstropna hiša
na Vrhniki, blizu novega kolodvora, pripravna za obrt in trgovino, naprodaj. V hiši elektrika in vodovod. Natančen naslov: Vrhnika, Podlipska cesta 1. (p)

Dve parceli
ugodno prodam. Zanoškar — Ljubljana, Tržaška cesta 17. (p)

Stavbno parcelo
3000 m², v bližini Tyrševe ceste, v Stožicah — prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1863. (p)

Trgovino
z mešanim blagom, okoličica Ljubljane, izborna točka, dobro vpeljano, z zalogo in inventarjem prodam; vzajem polovico vsote v hranilni knjiži. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »45.000« 1991. (p)

Kupci pozor!
Nad 300 hiš, posestev, parcel, kjerkoli želite kupiti; nudi vam pod najbolj ugodnimi pogoji Realitetna pisarna Grašek — Ljubljana, Gledališka 4. (p)

Parcela 876 m²
v Trnovem, vodovod, kanalizacija, elektrika, naprodaj. — Več se poizve: Valjavčeva ul. 11. (p)

Parna in vodna žaga
z mlinom ter pripadajočim zemljiščem, skupno 15 ha, med temi 9 ha gozda, v idiličnem in zdravem, skoro letoviskem kraju — naprodaj za 240.000 Din. Večina plačljivo v obliki hipoteke odnosno s hranil. knjižicami. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 1932. (p)

Gostilna
prvovrstna, z 19 orali poslasti in vsem inventarjem — ugodno naprodaj. Ugodno tudi za upokojenca. Natančni podatki pri And. Suppanj, Maribor, Aškerčeva ulica 3. (p)

Hišo
eno- ali dvostanovanjsko, v Ljubljani ali predmestju — kupim s prevzemom hipoteke. Naslov v upravi »Slovenca« št. 1995. (p)

Mag. št. 2845/35.

RAZGLAS

Opozarja se, da lastniki radijskih aparatov napeljujejo čez javne ulice dalje ali krajše antene. Za vsakovrstne napeljave pod ali nad cesto sme dati dovoljenje mestno poglavarstvo odnosno kraljevska banska uprava. Imetelji radijskih anten se s tem opozarjajo na določila § 44 v zvezi s § 43 in 45 mestnega cestnega reda. Kdor hoče napeljati anteno čez javno mestno občinsko komunikacijo, mora prositi za dovoljenje; za državne in banovinske ceste izdaja dovoljenje kraljevska banska uprava. Imetelji obstoječih čezcestnih anten morajo najkasneje do konca maja t. l. prositi za dovoljenje, sicer se bo proti njim postopalo po kazenskih določilih mestnega cestnega reda in se bodo dale antene odstraniti na njihove stroške.

MESTNO POGLAVARSTVO V LJUBLJANI, dne 19. februarja 1935.

Namestnik predsednika, podpredsednik: Prof. Jarc I. r.

IVAN ŠTOR
preglednik finančne kontrole
previden s svetotajstvi, v 54 letu starosti, izdihnil svojo plemenito dušo.
Pogreb nepozabnega bo 24. februarja ob 17.30 iz hiše žalosti (Ulica na Grad 2) na pokopališče k Sv. Križu.
Ljubljana, 23. februarja 1935.
Zinka, soproga, Josip, Marica, Anica, otroci, Josip, oče, Franjo brat — in ostala žalujoča rodbina.

Objave

V oglasnem oddelku »Slovenca« dvignite sledeča pisma:

Dobro ohranjena 1227
Dobro idole 1385
Karkoli
Kavcija potrebna 654
Mesečni promet 652
Perf. stenografka 1669
Plačam takoj v gotovini 1526
Priprosta 1108
Sreča v nov. letu 14724
Vestna 891
W. B. 1574
Zaneelija 1172

Preklci

Podpisani Franc Jesenek st., Bošče, p. Vojnik, pomno izjavljam, da nima moj sin Franc Jesenek ml. nobene pravice prodajati kakih pridelkov ali drugo premoženje. Bošče pri Vojniku, 23. februarja 1935. Franc Jesenek st., oča. (o)

Razno

Elektro naprave
vseh vrst izvršuje oblast. pooblaš. elektrotehnično podjetje Oblak Gabrijel, Logatec. (r)

Bukove plohe

4-9 cm, kneštre za komate — prodam. Kupim kolo od slamozeznice. — Arh. Podlipovica 12, pošta Medija-lizlake pri Zagorju ob Savi. (r)

Na hrano

se sprejmejo gospodine. Najraje samo opoldne. Cena po dogovoru. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1907.

Ne odlašajte

Ponudite rabljene predmete kakršnekoli „Promet“

Kupimo

Bukove hlode
la, od 35 cm premera in 2,50 m dolžine naprej — kupim več vagonov za sukcesivno dobavo v smeri Ljubljane. Najugodnejše ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Sigurno plačilo 1826«.

Otroški voziček

na peresih, rabljen, globok, kupim. — Ponuditi upravi »Slovenca« pod »Voziček« št. 1861. (k)

Rabljeni tračnice

za ozkotirno železnico, za dolžino 160 m, kupim. Ponudbe z navedbo cene in plačilnih pogojev na naslov: Ivan Slogar, stavbenik, Ljubljana, Kozlejska ulica 7. (k)

Vsakovrstno

zlato kupuje
po najvišjih cenah
ČERNE, ruvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Srebrne krone

staro zlato in srebro kupuje RAFINERIJA DRAGIH KOVIN - Ljubljana, Ilirska ulica 36, vhod z Vidovdanske ceste pri gostilni Možina.

Smrekov rezan les

Monte III/IV. razreda, kakor tudi preostale odpadke kupim vsako množino proti takojšnjemu plačilu. Iščem tudi sposobnega nakupovalca. Ponudbe z navedbo cene, količine in plačilnih pogojev na poštni predal 75 — Sušak. (k)

Pohištvo

Razno pohištvo
povsem nove spalnice, jedilnice in posamezne kose raznovrstnega novega pohištva — prodam po najugodnejših cenah (tudi na hranilne knjižice). — I. Mathian, tovarna pohištva v Ljubljani, Tyrševa cesta št. 14. (s)

Novo spalnico

9 komadov — prodam za 1400 Din. Rihar Jože, mizar, Zlebe, p. Medvode. s

Veliko izbiro spalnic
in kuhinj — po jako nizki ceni dobite pri Gospodarski zadrugi mizarstvih mojstrov, Vegova 6.

Glasba

Kratek klavir
(črn), dobro ohranjen — prodam. Oglej danes in jutri: Pod Rožnikom, cesta 1/9, vila Jax. (l)

Muzika

prodaja prvovrstne inozemske klavirje in pianine. Popravila in uglašuje strokovnjaško, na ceneje izposojuje in prodaja tudi preigrane instrumente — Ljubljana, Knafljeva ul. 4.

PRESELILI SMO SE

iz Tavcarjeve ulice 3 v pasajo nebotičnika ELEKTROTON c.z.o. plošče - gramofone izposojamo, zamenjamo, prodajamo in kupujemo

Prodaj citre

in kupim dobro ohranjeno mornarsko obleko za otroka 10 let. Naslov v upravi »Slovenca« št. 1839. (g)

Godbeni instrumenti

na pihala, dve partiji, polni, zelo dobri, naprodaj. Cena bagatelna. Informacije daje N. Hvalčić, kapelnik križ. glazbe, Zagreb, Opatovina 33. (l)

Harmoniko

4 vrstno, prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1961.

Radio

Radio-aparat
220 voltov, zelo dober — naprodaj za 1000 Din v brivnici Hešik, Šiška, Jernejeva cesta 53. (i)

Radio

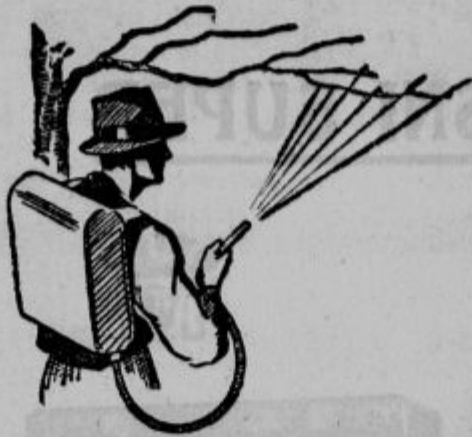
štiricevni, baterijski (Reinartz), prav dober, zamenjam za dober fotoaparat na plošče. Adam Milko, šol. upravitelj, Sela Kamnik. (i)

Radio

6-cevni His Master, 220 Volt, malo rabljen, poceni naprodaj. Naslov pove uprava »Slov.« pod št. 1956. (i)

Auto-motor

Motor »BSA«
v najboljšem stanju, prodam. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1874.

SHELL BILJOBAN ZIMSKI

KI UNIČUJE RAZNE ŠKODLIVCE
NJIH JAJČECA, GNEZDA IN
LIČINKE

ZAHTEVAJTE BREZPLAČNO POUČNO KNJIŽICO IN NAVODILA PRI

ANGLO-JUGOSLAVENSKO PETROLEJSKO D. D.
BEOGRAD ZAGREB SARAJEVO

Avto znamke »Tatra«

dva cilindra, malo rabljen — poceni naprodaj. Ussar, Trubarjeva 9, Maribor. (f)

Prodajmo

Neveste

gospodinj - obrtniki ne zamudite ugodne prilike. Zaradi izpraznitve zaloge odprodajam iz skladišča razno kuhinjsko posodo, orodje itd. — po znatno znižanih cenah Stanko Florjančič, železnina, Resljeva cesta št. 3 (poleg Zmajskega mostu). Vhod skozi dvorišče. V račun vsemem tudi hranilne knjižice Kmetijske in ljudske posojilnice ljubljanske. (l)

Semenski krompir

»ONEIDA«
gorenjski, priznani najboljši, ter roza krompir

»ROŽNIK«
dobavlja solidno in točno KMETIJSKA OKRAJNA ZADRUGA V KRANJU

Cirkularna žaga

in vrtilo, kombinirano — naprodaj za nizko ceno. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1873. (l)

Prava erfurt. semena

uradno preizkušena, dobiti v trgovini M. Vidmajer, Cankarjevo nabrežje 3 in na stojnici Nabrežje 20. sept. (l)

Žage

remeselske, izberete tudi na knjižice na ceneje pri »Jeklo«, Stari trg. — Zahetvajte ponudbe! (l)

Žimo, mokro travo,

motvoz vseh vrst, stränge, uzde, vrvi za perilo in druge vrvrarske izdelke kupite najbolje in najceneje pri I. Andlovic, Mestni trg 9. (l)

Seno

zdravo, suho, prešano, v balah — prodam. L. Noušak, Bos. Dubica. (l)

Premog, drva, koks

prodaja Vinko Podobnik, Tržaška cesta št. 16. Telefon 33-13

VINA

za vse prilike naročite pri Centralni vinarni v Ljubljani.

Bukove kleštre

lepe, za komate, prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1866. (l)

Prodaj

30 m³ hrastovih frizov, — 30 m³ hrastovih 5 cm plohov, 15 m³ bukovih letvic, suho. 14—15.000 čevljev raznega furnirja po 62 par. 3 masivne spalnice, češnja, javor, brst po 3200 do 3600, 2 beli kuhinji po 800. Gotovina, knjižice. — Martinec, Škofljica, lesna industrija. (l)

Sveže najfinije norveško

ribje olje

iz lekarne dr. G. Piccolija v Ljubljani te priporoča bledim in slabotnim osebam

Prima šport. suknjiče

po 98 Din, pumparice, modne hlače itd., kupite zelo ugodno pri Preskerju, Ljubljana, Sv. Petra cesta 14. (l)

Naprodaj

dobro ohranjen brek in napol pokrita kočija. Gotovina, knjižice. Martinec, Ljubljana, Prule 8. (l)

Aromatizirano norveško

ribje olje

iz lekarne »Kuralt«, Gosposvetska cesta 4, uživa lahko vsakdo, ker je brez neprijetnega duha in okusa. Priporočljivo posebno za otroke!

Več rablj. pohištva

kakor omare, postelje, jedilno omaro, stroj za čiščenje gostil. nožev, ceno prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1862.

Bencinski motor

5-6 konjskih sil, uporaben za vsak pogon, dobro ohranjen, prodam po nizki ceni tudi za hranilne knjižice. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 1919. (l) Ljubljana.

Na znanje

Z ozirom, da se je v javnosti opazilo imenovanje komisarija odnosno sistiranje uprave Združenja elektrotehničnih obrti za Dravsko banovino v Ljubljani, sporočam tem potom zainteresiranim, da sem vložil pri Kraljevski banski upravi tožaden priziv za sebe, kot podpredsednik in za upravni odbor tega združenja. Ljubljana, 20. februarja 1935.

Couch in spalnico

iz afrikanke breze, ugodno prodam Sitar Jernej, mizar, Smihel, Novo mesto. (l)

Prodaj

ca. 20 m³ suhih javorjevih in hrastovih plohov. Jos. Gregorka, Sap 19, poš. a. Vrhnika. (l)

Žene! Dekletal

Kite iz las, prvovrstnega izdelka ter kakovosti — kupite po 50 in 60 Din. Pošljite samo vzorce, ter naročite po povzetju — poštne prosto pri: Fr. Hering, brivec, Zagorje ob Savi. (l)

Valilna jajca

kontroliranih štajer. kokoši, oddaja Lojze Ambrožič, Gaberje 14, Dobrova. (l)

Tritonska harmonika

nemška, trikrat glašena (tvrda »Kucel«), naprodaj. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 1655.

Čevlje

smučarske, goreke in sportne, iz nemotiljivega krom-usnja, škornje in gamaše itd. — izdeluje in razpošilja ročna čevlarna Ivan Zajc, Žiri. Prodajalna lastnih izdelkov: Ljubljana, Miklošičeva cesta 36. (l)

Otroški voziček

dobro ohranjen, ugodno naprodaj. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 1000. (l)

Za pomladno saditev

Vam nudim: okrasno drevje in grmičevje, konifere (velika zaloga cipres za živo mejo), trajnice, dekorativne rastline itd. po najnižjih cenah. Anton Lap, trg. vrtnarstvo in drevnice, Kamnik. Zahetvajte naš cenik! (l)

Kanarčki

rod šampiona vse Nemčije, odlikovani z zlatimi kolajnami — naprodaj. — Opeka, Ljubljana, Tyrševa cesta 9, II. nadstropje desno. (l)

Šivalni stroj

pogreznjiv, štirje predali, malo rabljen, poceni prodam Ussar, Maribor, Trubarjeva 9. (l)

Več voz gnoja

naprodaj. Pismene ponudbe upravi »Slovenca« pod »Spomlad« št. 1998. (l)

Posteljne mreže

v lesenih in železnih okvirjih ter železne postelje vseh vrst izdeluje in sprejema v popravilo in najceneje P. Strgulec, Gosposvetska 13, Kolizej — št. 1919. (l) Ljubljana.

Psica volčica

dobra varuhinja, naprodaj. Poizve se: Celovška cesta 62, v pekarni. (l)

Obrt

Parne pekovske peči

in stroje postavlja »Tebna«, Ljubljana, Mestni trg 25. Sprejema zastopnike iz vseh krajev.

Modroce

posteljne mreže, železne sloziljive postelje, otomane, divane in tapetne izdelke nudi na ceneje RUDOLF RADOVAN tapetnik, Mestni trg 13. Ugodni nakup morske trave, zime, cvilja za modroce in blaga za prevleke pohištva

Driporoča se

za izdelavo plaščev, kostumov, oblek itd. specialni priznani prvovrstini

damski modni salon.

Na fine šil suhimadanski journal na ra-poiago. Teodor Kunc Ljubljana, Sv. Petra c 4/II.

Predno se odločite

za popravilo Vašega pisalnega stroja

zahetvajte ponudbo od specialnega mehanika

G. Šinik, Ljubljana

Kolodvorska ul. 26

Tel. šte. 54-25

Za vsako popravilo jamčim nismeno!

Vzorno sadjarstvo nudi siguren dohodek

DIN 50.000.000 — ŠKODE

JE POVZROČILA NAŠEMU SAD-

JARSTVU SAMO V ENEM LETU

ČEŠPLJEVA ŠČITASTA UŠ. ENAKA

NEVARNOST PRETI TUDI DRU-

GEMU SAOJU ZAVARUJTE SVOJE

SADOVNJAKE S ŠKROPLJENJEM

Z NAJNOVEJŠIM SREDSIVOM

Večje industrijsko podjetje

na prometnem kraju v Sloveniji se ugodno prodaj. Plača se lahko s hranilnimi knjižicami kateregakoli denarnega zavoda. Ponudbe podružnici »Slovenca« Trbovlje pod »Ugodna prilika« 1937.

Tovarna v bližini Ljubljane sprejme

trgov. pomočnika

za skladišče in ekspedicijski oddelk. Biti mora pošten, vreden in natančen. Obširne ponudbe z navedbo vseh služb, referenc in s sliko, ki se vrne, upravi »Slovenca« pod šifro »Prvovrstna moč« 1974

Manjša tiskarna

z veliko koncesijo v Ljubljani se da podjetnemu tiskarju

v najem

Ponudbe upravi »Slovenca« z označbo »Tiskarna«.

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
SOLSKO ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZKREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA

JUGOSLOVANSKE TISKARNE

PREJ

K. T. D.

V LJUBLJANI

KOPITARJEVA ULICA 6

IL NADSTROPJE

ZAHVALA. Suzana Hrovat se ob priliki smrti svojega nepozabnega soproga oziroma očeta

VINKA HROVATA

v svojem in imenu svoje bčerke tem potom najiskreneje zahvaljem prijateljem, ki so nama v težkih dneh stali zvesto ob strani in lajšali blažemu pokojniku trpljenje. Posebno zahvalo sva dolžni gg. č. dr. Romanu Tomincu za tolažilne besede, primariju dr. R. Jugu za požrtvovalnost v času bolezni, dr. Ign. Rutarju, odvetniku na Vrhniki, za vso naklonjenost, č. duhovščini, Stefanu Gojznikarju za izkazano zadnjo čast po opernem zboru odpeti žalostinki in gledališkemu orkestru odigranega žalnega korala. Zahvala tudi vsem njegovim bivšim tovarišem ter vsem prijateljem in znancem, ki so nama na kakršenkoli način izrazili svoje sočustvovanje, vsem darovalcem vencev in cvetja, ki ga je toliko ljubil, in končno vsem, ki so ga v tako častnem številu spremili k večnemu počitku.

Vsem tisočera hvala! Bog plačaj!
Ljubljana, dne 23. februarja 1935.

Podpisani naznanjam v imenu svojem in v imenu duhovščine dekanije Kozje, da je Vsemogočni danes ob 9 dopoldne poklical k sebi svojega nad vse zvestega služabnika

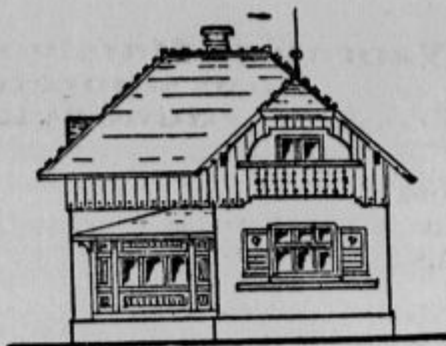
Jožeta Krohneta

župnika v Podsredi in dekana kozjanske dekanije

Pogreb prečastitega bo v torek 26. februarja ob 10 dopoldne na farno pokopališče v Podsredi.

Kozje, dne 23. februarja 1935.

Viktor Lunder,
župnik v Kozjem,
z duhovščino kozjanske dekanije.

POZOR!

Lastniki vložnih knjižic, ki želijo zgraditi svoj lastni dom ali kako drugo potrebno gospodarsko poslovanje, pa jih v tem ovira njih prihranek v denarnem zavodu, na pošljejo svojo željo in ponudbo na Upravo „Slovenca“ pod „Moja želja“ števil 66

V gostilni Briški

v palači »Grafike« — vis-a-vis glavnega kolodvora — prispele nove pošiljke raznih najboljših vin:

rizling	liter 10 Din
burgundec	liter 12 Din
cvček	liter 12 Din
črna	liter 10 Din
vse vrste žganja	liter 32 Din

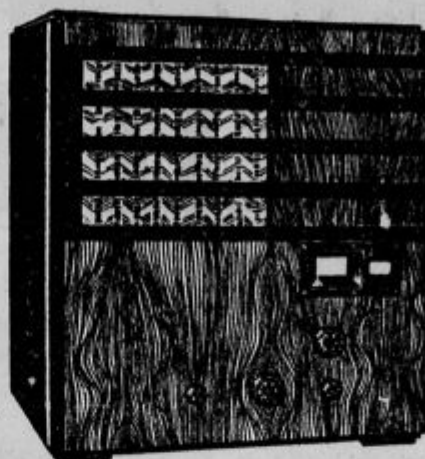
Čez ulico pri vsakem litru 1 Din ceneje. — Pri odjemu 50 litrov iz kleti liter po Din 5.50. — Priporočila se Briški.

NOVI ORION REFLEKSNi SUPER

TIPA
303

ORION

je najboljši aparat letošnje sezone - Sedem vgrajenih krogov - Največja selektivnost - Avtomatična regulacija fadigov - Jak in naraven glas - Kratki, normalni in dolgi valovi - Senčnati merilec jakosti za tiho iskanje postaj - Najnovejša Tungsram barijeva elektronke

Izredno olajšani plačilni pogoji od 20. jan. naprej in sicer:

na račun ob prevzemu Din 340,-
18 mesečnih obrokov à Din 270,-

»**RADIO**«

REG ZADRUGA Z O. Z. V LJUBLJANI,
MIKLOŠIČEVA CESTA 7 - TELEFON: 31-90

BANKA BARUCH

15. RUE LAFAYETTE
PARIS

Telef.: Trinité 81-74 — Telef.: Trinité 81-75
Naslov brojavkam: Jugobaruch Paris 22

Banka Jugoslovanskih izseljencev v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu. Odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kursu. Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poslani uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune:

BELGIJA: No. 3064-64 Bruxelles,
FRANCIJA: No. 1117-94 Paris,
HOLANDIJA: No. 1458-65 Ned. Dienst,
LUKSEMBURG: No. 5967 Luxembourg.

Na sahteve pošljemo brezplačno naše čekovne nakasnice.

Gumbe

za perilo, kostume, plašče, suknje, obleke itd.

D. M. C. in C. M. S.

predmete kakor prejšnje za vsenje v štrnarah in klopkih. Monline, trakove, čipke, vzorine, suknje, lastiko, svilu kronske, Primer, Gulliver, Adler, Semperbene, damsko perilo, kravate, ovratnike.

Dišeče mlo

zobno čistilo Kaledont, Odol, Klorodont, prašek, ščetko, vazelino za roke.

Nogavice

damске, moške, otroške in rokavice v veliki izbiri nudi po najnižjih cenah

OSVALD DOBEIC, LJUBLJANA

Pred školijo 15.

Na debelo! Ogled b rezobvezen. Na drobno

LIPSKI POMLADNI VELESOJEM 1935

PRICETEK 3 MARCA

60% POPUSTA ZA VOZNIJE NA NEMSKIH ŽELEZNICAH.

VSA OBVESTILA TUDI ZA NAKUP REGISTERMARK DAJEJO:

ING G. TÖNNIES, LJUBLJANA, TYRŠEVA C. 33, TELEFON 2762
ZVANICNI BIRO LAJPCISKOJ SAJMA, BEOGRAD, KNEZ MIHAJLOVA 33
POTOVALNE PISARNE »PUTNIK«

Šivalni stroji od Din 1600 naprej.
Otroški vozički od Din 200 naprej.
Dvokolesa 250 naprej. »SACHS«
naprej pr.
mo. or. od Din 5000 naprej pr.
»TRIBUNA« F. Batjel, Ljubljana, Kar. ovška c. 4.
Ceniki franko! Ceniki franko!

Pekarno

Vincenca Janiča, ustanovljeno leta 1849,
v Celju, Gosposka ulica št. 23

oddamo v najem

Pismene oferte kavicije zmožnih pekarskih mojstrov na naslov:
Marija Janič, Celje.

Vsem prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je po daljšem bolehanju, v 87. l. starosti, umrl gospod

ANTON TAUSCH

zasebnik v Zgor. Šiški št. 39

Pogreb dragega pokojnika bo v nedeljo 24. februarja ob štirih popoldne iz hiše žalosti v Zgor. Šiški št. 39 na pokopališče v Dravtje.

Zgor. Šiška, 23. februarja 1935.

Zalujoči ostali.

Vsem, ki so spremljali našega, tako rano umrlega

Toneta Elsnerja

na zadnji poti, iskrena

zahvala

Posebno smo hvaležni častiti duhovščini, komandi mesta za častno spremstvo in vojaški godbi za žalne akorde, Bojevnikom za cvetje, pevskemu društvu »Zvezda« za ganljive, pokojniku najljubše žalostinke, č. g. salezijancem, deputaciji Vzajemne zavarovalnice, vsem pokojnikovim stanovskim tovarišem, sorodnikom, prijateljem in znancem. Vsem Bog plačaj!

V Ljubljani, dne 24. februarja 1935.

Zalujoči ostali.

Zahvala

Za izraze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli ob bridki izgubi naše dobre, tihe sestre, svakinje in tetke

Betunke Červinkové

posestnice v Počianech, Č. S. R.

se tem potom najiskrenejše zahvaljujemo.

Posebno zahvalo smo dolžni gospej dvorni svetnik Tekla prof. Schöhl, dalje gg. kn. šk. svetovalcem in župnikom Hieršche, Václavík in Jodl, osobito še g. konsist svetn. in župniku Vetrniku iz Zalca, kateri so pokojno spremili na zadnji poti na pokopališče.

Iskrena zahvala tudi gg. pevcem z gosp. postajenačelnikom Ručmanom na čelu, gg. funkcionarjem požarne brambe na Polzeli, prav topla zahvala g. šolskemu upravitelju N. Sottlerju in njegovemu 6. temu razredu, cenjenemu gosp. županu Mešiču in sploh vsemu občinstvu na Polzeli.

Bog plačaj Vam!

Rodbina dr. V. Červinka.

Björnstjerne Björnson:

Deklica s Prisoj

Knud se je zdaj z eno roko le težko branil. Zato ga je Thorbjörn dvignil s tal in odnesel, vreči ga pa ni mogel. Več ko enkrat ga je treščil k tlom — tako silno, da bi se bil vsak drugi kar sesedel. Ampak Knud je imel trden hrbet. Thorbjörn ga je zopet zgrabil in nosil, ljudje so planili nazaj, on s svojim zopernikom pa za njimi. Tako so plesali po dvorišču, dokler niso prišli do stopnic. Tu ga je Thorbjörn še enkrat dvignil v zrak in ga tako treščil ob tla, da so se celo njemu kolena ušibila in da je Knud tako trdo zgrmel na kamenit tlak, da je kar zabobnelo. Knud je obležal ko klada, globoko zastokal in zamižal. Thorbjörn se je zravnil in se ozrl. Njegov pogled je zopet ošinil nevesto, ki je mirno stala in gledala.

»Dajte mu kaj pod glavo,« je rekla, se obrnila in odšla v hišo.

Mimo sta prišli dve stari ženski. »Ljubi Bog, sta dopovedovali druga drugi, že zopet eden leži! Kdo neki je?«

»Knud Nordhaug!« je pojasnil nekdo izmed gledavcev.

»Morda poslednjega bo toliko tepežev,« je rekla prva. »Fantje naj bi svoje sile bolj s pridom rabili.«

»Pošteno si povedala, Randi,« je menila prva. »Naj bi jim ljubi Bog pomagal, da bi se lahko gledali in se naučili zreti v kaj višjega.«

Te besede so Thorbjörna močno pretresle. Niti besedice ni znil, ampak je molče obstal ter opazoval ljudi, ki so se drenjali okrog Knuda. Tu in tam ga je kdo ogovoril, on pa ni odgovarjal, ampak se je obrnil

v stran in se globoko zamislil. V duhu je videl pred seboj Senevo in sramoval se je. Razmišljal je, kako ji bo vse to povedal, in je čutil, da nehati biti pretepač le ni tako lahko, kakor je mislil. Naenkrat je nekdo za njegovim hrbtom kričnil: »Varuj se, Thorbjörn!« Preden pa se je mogel okreniti, ga je nekdo od zadaj zgrabil za pleča in vrgel — začutil je omotno bolečino, a sam ni vedel kje v telesu. Okrog sebe je slišal glasove, začutil je, da se vozi, včasih se mu je zazdelo, da je on voznik, vendar pa ni vedel nič razločnega.

To je trpelo precej časa. Začelo ga je hladiti, takoj nato pa zopet greti. Potem pa je začutil, da je tako lahek, tako lahek, da se mu je zdelo, kakor bi plaval po zraku — in sedaj se mu je zjasnilo: Nosilo ga je z vrha enega drevesa na drugi, nato nad gorski prepad, potem pa vedno višje in višje na planino, da še višje gori na vrh najvišje gore. Tam se je sklonila čezenj Seneva, vsa objokana, in mu rekla, da bi bil moral spregovoriti besedo. Hudo je jokala in pripovedovala, da je lahko že sam uvidel, da mu Knud Nordhaud vemer hodi v napotje; zato je morala vzeti Knuda.

Potem ga je po eni strani rahlo pobožala, tako, da ga je tam kar pogrelo. In pri tem so si solze tako lile, da so srajco na tisti strani kar zmočile.

Tam-le na veliki koničasti skali je čepel Aslak in zažgal vse drevje na okoli, da je prasketalo in pokljalo ter da so se goreče veje po zraku razletavale. On sam pa se je smejal in režal ter govoril: »Saj nisem jaz, ampak moja mati je to storila!« Na drugi strani je stal njegov oče Sämund in lučal vreče žita tako visoko, da so jih oblaki pritegnili na se in so žito, kakor meglico po nebu razsuli. In za čuda, žito se je kakor megla vozilo po nebesu. Nato je pogledal tja Sämunda, ki se je vedno manjšal in manjšal ter bil

nazadnje tako majhen, da ga je le še komaj opazil na zemlji. Vreče pa je vedno višje lučal ter govoril: »Pa me posnemaj, če me moreš!«

Daleč proč je v oblakih stala cerkev in plavalas žena s Prisoj je stala na vrhu zvonika; v eni roki je držala rdečo, rumen robec in mu z njim mahal, v drugi pa je imela pesmarico ter ga nagovorila: »Ne smeš poprej semkaj, dokler ne nehaš pretepati se in preklinjati!« In glej, ko je bolje pogledal, je videl, da ni bila cerkev, ampak Prisoje. In svetlo sonce se je upiralo v stotine oken ter tako svetilo, da so ga od same svetlobe začele skeleti oči in je moral močno zamizati ...

»Previdno, previdno, Sämund!« je slišal nekoga govoriti in se je zdramil, ko so ga dvignili ter nekam nesli. Ko je odprl oči in pogledal, je videl, da leži doma v sobi na Jelovjem. Na ognjišču je gorel velik ogenj. Poleg njega je stala mati in jokala, oče pa je pravkar porinil roko podenj, da bi ga odnesel v sosednjo sobo. Pri tej priči ga je oče rahlo spustil.

»Se je življenje v njem!« je spregovoril oče materi in glas se mu je tresel.

»Usmiljeni Bog, pogledal je!« je vzklila. »Thorbjörn, Thorbjörn, moj ljubi sin, kaj so ti storili?« Sklonila se je nadenj in ga božala po licih, njene vroče solze pa so polivale njegovo obličje.

Sämund si je z rokavom obrisal oči, rahlo potisnil mater v stran in dejal:

»Kar precej ga ponesem.« In previdno je vtaknil eno roko pod njegovo pleča, drugo pa pod hrbet. »Ti, mati, pa mu drži glavo, če je preslab, da bi jo sam držal.« In ona je prijala njegovo glavo ter stopila naprej. Sämund je skrbno v koraku stopal za njo in tako je Thorbjörn kmalu ležal v postelji v sosednji sobi.

Kvartopirček. - Učitelj!

zaloti malega Stanka med šolsko uro pri kvartah in mu prislo eno okoli ušes.

— Ali veš, zakaj si jo dobil?

— Vem, gospod učitelj, ker sem ... pri kartah ... sleparil!

Tudi svoje stališče. »Ti nisi pošteni,« zakliče žid Jajteles židu Pajtelesu, »saj si bil zaradi prevare pred poroto!«

Pajteles se nasmehne, čes: »Kako to? Si bil morda ti kdaj oproščen s 6 glasovi?«

Med prijatelji. »Dragi prijatelj, pomilujem te!« »Zakaj le?« »Ravnokar sem kupil svoj ženi plašč iz krzna!« »No, pa kaj potem?« »Šla je v vas k tvoji ženi.«

Gospodar: »Pokaži ljudem, ki si pridejo ogledovat stanovanje, vedno najprej telefonsko celico!« »Da,« odvrne hišnik, »toda zakaj?« »Potem se jim druge sobe ne bodo zdele tako majhne.«